

Salmernes bog

Salme 1

v1 Lykkelig den, som ikke vandrer
efter ugudeliges råd,
som ikke går på synderes vej
og ikke sidder blandt spottere,
v2 men har sin glæde ved Herrens lov
og grunder på hans lov dag og nat.

v3 Han er som et træ,
der er plantet ved bækken;
det bærer frugt til rette tid,
og dets blade visner ikke.
Alt, hvad han gør, lykkes for ham.

v4 Sådan går det ikke de ugudelige;
de er som avner,
der blæses bort af vinden.
v5 Derfor står de ugudelige ikke fast ved dommen,
syndere ikke i retfærdiges forsamling.
v6 Herren kender de retfærdiges vej,
men de ugudeliges vej går til grunde.

Salme 2

v1 Hvorfor er folkeslagene i oprør?
Hvorfor lægger folkene planer, der ikke kan lykkes?
v2 Jordens konger rejser sig,
fyrsterne slår sig sammen
mod Herren og mod hans salvede:
v3 »Lad os sprænge deres lænker
og befri os fra deres reb.«

v4 Han, som troner i himlen, ler,
Herren spotter dem.
v5 Så taler han til dem i sin vrede
og forfærder dem ved sin harme:
v6 »Jeg har indsat min konge
på Zion, mit hellige bjerg!«

v7 Jeg vil forkynde, hvad Herren har bestemt:
Han sagde til mig: »Du er min søn,
jeg har født dig i dag.
v8 På din bøn giver jeg dig folkene som ejendom
og den vide jord som arvelod.
v9 Du skal knuse dem med et jernscepter,
sønderslå dem som pottemagerens kar.«

v10 I konger, vær nu kloge,
tag imod råd, I jordens dommere:
v11 Tjen Herren i frygt!
v12 Kys hans fødder i rædsel!
Ellers bliver han vred, og I går til grunde;
for hans vrede blusser hurtigt op.

Lykkelig hver den, der søger tilflugt hos ham.

Salme 3

v1 Salme af David.
Dengang han flygtede for sin søn Absalom.

v2 Herre, hvor er mine fjender mange!
Mange rejser sig imod mig,
v3 mange siger om mig:
»Ham frelser Gud ikke.« Sela

v4 Men du, Herre, er mit skjold,
min ære, den der løfter mit hoved.
v5 Jeg råber højt til Herren,
og han svarer mig fra sit hellige bjerg. Sela

v6 Jeg lagde mig og sov,
jeg vågnede, for Herren støtter mig.
v7 Jeg frygter ikke ti tusind krigere,
der belejrer mig fra alle sider.

v8 Rejs dig, Herre,
frels mig, min Gud!
For du har slået mine fjender på kinden
og knust de ugudeliges tænder.

v9 Frelsen kommer fra Herren.
Din velsignelse komme over dit folk. Sela

Salme 4

v1 For korlederen. Til strengespil. Salme af David.

v2 Svar mig, når jeg råber,
du min retfærdigheds Gud!
Du, som har befriet mig i trængsler,
vær mig nådig, og hør min bøn!

v3 I mennesker, hvor længe vil I krænke min ære?
I elsker tomhed og søger løgn. Sela
v4 I skal vide, at Herren har vist sin underfulde troskab
mod mig, Herren hører, når jeg råber til ham.

v5 Bliv blot vrede, men synd ikke!
Tænk efter på jeres leje, og vær stille! Sela
v6 Bring de rette ofre,
og stol på Herren!

v7 Mange siger: Hvem lader os opleve lykke?
Løft dit ansigts lys mod os, Herre!

v8 Du har givet mig større glæde i hjertet,
end man har, når der er rigdom af korn og vin.
v9 I fred kan jeg lægge mig og sove,
for kun du, Herre, lader mig bo i tryghed.

Salmernes bog

Salme 5

v1 For korlederen. Til fløjtespil. Salme af David.

v2 Herre, lyt til mine ord,
læg mærke til min stønnen!

v3 Hør mit råb om hjælp,
min konge og min Gud!
Jeg beder til dig.

v4 Herre, om morgenen hører du min stemme,
om morgenen fremlægger jeg min sag
og spejder efter svar.

v5 Du er ikke en Gud, der holder af uret,
du giver ikke den onde husly,

v6 de overmodige
kan ikke træde frem for dine øjne,
du hader alle forbrydere,
v7 du udrydder løgnere.

Herren afskyr mordere og bedragere.

v8 Men ved din store trofasthed
kan jeg gå ind i dit hus;
jeg kaster mig ned i dit hellige tempel
i ærefrygt for dig.

v9 Herre, led mig i din retfærdighed
til værn mod mine fjender,
jævn din vej foran mig!
v10 Der er ikke et sandt ord i deres mund,
deres indre er en afgrund,
deres strube er en åben grav,
de har en glat tunge.

v11 Lad dem bøde for det, Gud,
så de fældes af deres egne rænker.
Driv dem bort for deres mange synder,
for de trodser dig.

v12 Alle, der søger tilflugt hos dig, skal glæde sig,
de skal juble til evig tid.
Du beskytter dem,
og de, der elsker dit navn,
skal fryde sig over dig.

v13 For du velsigner den retfærdige, Herre,
du beskytter ham med nåde som skjold.

Salme 6

v1 For korlederen. Til strengespil. Al-ha-sheminit.
Salme af David.

v2 Herre, straf mig ikke i din vrede,
og tugt mig ikke i din harme!

v3 Vær mig nådig, Herre, for jeg er svag,
helbred mig, Herre, for min krop sygner hen,

v4 og min sjæl er grebet af rædsel.
Herre, hvor længe endnu?

v5 Vend tilbage, Herre, red mit liv,
frels mig i din godhed!

v6 Ingen påkalder dig i døden,
hvem takker dig i dødsriget?

v7 Mine suk udmatter mig,
hver nat væder gråden mit leje,
min seng er våd af mine tårer.

v8 Mit øje er sløret af sorg,
det er udslukt, for mine fjender er mange.

v9 Bort fra mig, alle I, der volder ondt!
Herren har hørt min gråd,

v10 Herren hørte, da jeg bønfuldt ham,
Herren tager imod min bøn.

v11 Alle mine fjender beskæmmes og gribes af rædsel,
i et nu drives de tilbage med skam.

Salme 7

v1 Shiggajon af David.
Han sang den til Herren på grund af benjaminitten
Kush.

v2 Herre min Gud, hos dig søger jeg tilflugt,
frels mig fra alle mine forfølgere og befri mig,
v3 så de ikke skal sønderrive mig som løver
og slæbe mig bort, uden at nogen kan redde.

v4 Herre min Gud, hvis jeg har gjort dette:
Hvis jeg har gjort mig skyldig i uret,
v5 hvis jeg har handlet ondt mod min ven
eller uden anledning udplyndret min modstander,
v6 måtte fjenden da forfølge og indhente mig,
trampe mig ned og lade mig ligge i støvet! Sela

v7 Herre, stå op i din harme,
rejs dig, for mine fjender er vrede,
vågn op, min Gud, du sætter retten.
v8 Folkenes forsamling omgiver dig,
tag sæde over den i det høje!

v9 Herren holder dom over folkene.
Skaf mig ret, Herre,

for jeg er retfærdig og skyldfri.
v10 Stands uretfærdiges ondskab,
støt den retfærdige,
du som ransager hjerter og nyrer,
retfærdige Gud.

v11 Gud er mit skjold,
han frelser de oprigtige.

v12 Gud er en retfærdig dommer,
en Gud, der harmes hver dag.

v13 Fjenden hvæsser sit sværd på ny,
han spænder buen og sigter;

v14 men han skal rette de dræbende våben mod sig selv
og gøre sine pile til brandpile.

Salmernes bog

v15 Se, han undfanger uret,
han er svanger med ulykke
og føder løgn.

v16 En faldgrube har han gravet ud,
men han falder selv i den grav, han gravede.

v17 Hans ondskab rammer ham selv,
hans uret kommer over hans eget hoved.

v18 Jeg takker Herren for hans retfærdighed,
jeg lovsynger Herren den Højestes navn.

Salme 8

v1 For korlederen. □ Al-ha-gittit. Salme af David.

v2 Herre, vor Herre!

Hvor herligt er dit navn
over hele jorden,

du som har bredt din pragt ud på himlen!

v3 Af børns og spædes mund
har du grundlagt et værn mod dine modstandere
for at standse fjender og hævnerrige.

v4 Når jeg ser din himmel, dine fingres værk,
månen og stjernerne, som du satte der,

v5 hvad er da et menneske, at du husker på det,
et menneskebarn, at du tager dig af det?

v6 Du har gjort det kun lidt ringere end Gud,
med herlighed og ære har du kronet det.

v7 Du har gjort det til hersker over dine hænders værk,
alt har du lagt under dets fødder,

v8 får og okser i mængde,

selv de vilde dyr,

v9 himlens fugle og havets fisk,

dem som færdes ad havenes stier.

v10 Herre, vor Herre!

Hvor herligt er dit navn
over hele jorden!

Salme 9

v1 For korlederen. □ Al-mut-labben. Salme af David.

v2 Jeg vil takke Herren af hele mit hjerte
og fortælle om alle dine undere.

v3 Jeg vil glæde mig og fryde mig over dig
og lovsynges dit navn, du den Højeste.

v4 Mine fjender veg,

de snublede og gik til grunde foran dig;

v5 for du skaffede mig ret i min sag,
du satte dig på tronen, retfærdige dommer.

v6 Du truede folkene og gjorde det af med de
ugudelige,
deres navn har du udslettet for evigt og altid.

v7 Fjenden er tilintetgjort og ødelagt for evigt,
byer har du lagt øde, ingen husker dem længere.

v8 Men Herren har taget sæde for evigt
og stillet sin trone frem til dom.

v9 Han dømmes verden med retfærdighed
og fælder retscaffen dom over folkene.

v10 Herren bliver en borg for undertrykte,
en borg i trange tider;

v11 de, der kender dit navn, stoler på dig,
for du svigter ikke dem, der søger dig, Herre.

v12 Lovsyng Herren, der bor på Zion,
fortæl folkene om hans gerninger!

v13 For han, der hævner mord, husker dem,
han glemmer ikke de hjælpeløses skrig.

v14 Vær mig nådig, Herre,

se, hvor jeg plages af dem, der hader mig!

Du løfter mig op fra dødens porte,

v15 for at jeg skal forkynde hele din pris

og i Zions datters porte juble over din frelse.

v16 Folkene faldt selv i den grav, de gravede,
deres fod blev fanget i det net, de lagde ud.

v17 Herren har givet sig til kende, han har holdt dom,
den ugudelige blev fanget i sine egne gerninger.

□ Higgajon Sela

v18 De ugudelige skal vende tilbage til dødsriget,
alle folkeslag, der glemmer Gud.

v19 Men de fattige glemmes ikke for evigt,
de hjælpeløses håb slukkes ikke for altid.

v20 Rejs dig, Herre, lad ikke mennesker få magten,
lad folkene få deres dom for dit ansigt!

v21 Herre, indgyd folkene frygt,

så de forstår, at de kun er mennesker. Sela

Salme 10

v1 Hvorfor står du så langt borte, Herre?
Hvorfor skjuler du dig i trange tider?

v2 I hovmod jager ugudelige de hjælpeløse
og fanger dem i rænker, de har spundet,

v3 de praler af det, de har i sinde.

Den begærlige □ forbander og håner Herren;

v4 den ugudelige tænker i sit hovmod:

Gud kræver mig ikke til regnskab, Gud er ikke til!

Det er, hvad han tænker,

v5 og det, han gør, lykkes altid.

Dine domme går hen over hovedet på ham,
han blæser på alle sine modstandere.

v6 Han siger ved sig selv: Jeg vakler ikke,
jeg kommer aldrig i ulykke.

v7 Hans mund er fuld af forbandelse,
af svig og undertrykkelse,

på hans tunge er der ulykke og uret.

v8 Han ligger i baghold i sivene,

i det skjulte dræber han den uskyldige,
hans øjne spejder efter den svage.

Salmernes bog

v9 Han ligger på lur som løven i sit skjul;
han ligger på lur for at fange den hjælpeløse,
han fanger ham og lukker nettet om ham.

v10 De svage overmandes,
de bukker under og falder i hans magt.

v11 Han siger ved sig selv: Gud glemmer,
han skjuler sit ansigt, han ser ingenting.

v12 Rejs dig, Herre, løft din hånd, Gud,
glem ikke de hjælpeløse!

v13 Hvorfor skal den ugudelige håne Gud
og sige ved sig selv: Du kræver mig ikke til regnskab.

v14 Du ser ulykke og sorg,
du skal mærke dig det og tage dig af det.

Den svage overlader sin sag til dig,
du er den faderløses hjælper.

v15 Knus armen på den ugudelige og onde,
kræv ham til regnskab for hans ugudelighed,
så den hører op.

v16 Herren er konge for evigt og altid,
folkeslag skal udryddes fra hans land.

v17 Du har hørt, hvad de hjælpeløse ønsker, Herre,
du giver dem mod, du lytter til dem.

v18 Du skal skaffe den faderløse og den undertrykte
ret, så mennesker ikke længere skal øve vold i landet.

Salme 11

v1 For korlederen. Af David.

Hos Herren søger jeg tilflugt.

Hvordan kan I sige til mig:

»Flygt op i bjergene som en fugl!«

v2 For de ugudelige spænder buen
og lægger pilen på strengen

for i ly af mørket at ramme de oprigtige.

v3 Når grundvoldene vakler,
hvad gør da den retfærdige?

v4 Herren er i sit hellige tempel,
Herrens trone er i himlen.

Hans øjne iagttager,
hans blik prøver menneskene.

v5 Herren prøver retfærdige og uretfærdige,
og han hader dem, der elsker vold.

v6 Han lader glødende kul og svovl regne over de
uretfærdige,

og en glohed vind bliver deres skæbne.

v7 For Herren er retfærdig, han elsker ret,
de retskafne skal se hans ansigt.

Salme 12

v1 For korlederen. □ Al-ha-sheminit. Salme af David.

v2 Frels, Herre, for der er ingen fromme,
troskab er forsvundet blandt mennesker.

v3 De taler løgn til hinanden
med glatte læber og tvedelt hjerte.

v4 Herren skal udrydde alle glatte læber
og tunger, der taler store ord.

v5 De siger: Tungen er vor styrke,
vore læber er med os, hvem er herre over os?

v6 »Fordi de hjælpeløse undertrykkes,
og de fattige stønner,
rejser jeg mig nu,« siger Herren,
»og bringer redning til de forfulgte.«

v7 Herrens ord er rene,
sølv, der er lutret □ i diglen i jorden,
renset syv gange.

v8 Du beskytter os, Herre,

du bevarer os evigt mod denne slægt,

v9 hvor ugudelige vandrer omkring
og usselhed triumferer blandt mennesker.

Salme 13

v1 For korlederen. Salme af David.

v2 Hvor længe vil du dog glemme mig, Herre?

Hvor længe vil du skjule dit ansigt for mig?

v3 Hvor længe skal jeg være bekymret i sindet
og daglig have sorg i mit hjerte?

Hvor længe skal min fjende triumfere over mig?

v4 Se mig, svar mig, Herre min Gud!

Giv mine øjne lys, så jeg ikke sover ind i døden,

v5 og min fjende siger: »Jeg har fået magt over ham,«
og mine uvenner jubler, fordi jeg vakler.

v6 Men jeg stoler på din trofasthed,
mit hjerte skal juble over din frelse.

Jeg vil synge for Herren,
for han har handlet vel imod mig.

Salme 14

v1 For korlederen. Af David.

Tåberne siger ved sig selv:

»Gud er ikke til!«

De handler ondt og afskyeligt,
ingen gør godt.

v2 Herren ser fra himlen
ned over menneskene

for at se, om der er en forstandig,
én der søger Gud.

Salmernes bog

v3 De er alle kommet på afveje,
alle er fordærvede;
ingen gør godt,
ikke en eneste.

v4 Forstår de intet, alle de forbrydere,
som lever af at æde mit folk?
De påkalder ikke Herren.

v5 Da skal de gribes af rædsel,
for Gud er med en retfærdig slægt.

v6 Gør blot den hjælpeløses planer til skamme,
Herren er dog hans tilflugt!

v7 Gid Israels frelse må komme fra Zion!
Når Herren vender sit folks skæbne,
skal Jakob juble og Israel glæde sig.

Salme 15

v1 Salme af David.

Herre, hvem kan være gæst i dit telt,
hvem kan bo på dit hellige bjerg?

v2 Den som vandrer retsindigt,
som øver retfærdighed
og taler sandhed af hjertet;
v3 den som ikke løber med sladder,
ikke skader sin næste
og ikke bringer skam over sin nærmeste;
v4 den som foragter den forkastede
og ærer dem, der frygter Herren;
som ikke bryder sin ed,
selv om den skader ham selv;
v5 den som ikke låner penge ud mod renter
og ikke lader sig bestikke i sager mod uskyldige.

Den, der overholder dette,
skal aldrig vakle.

Salme 16

v1 □ Miktam af David.

Vogt mig, Gud, jeg søger tilflugt hos dig.
v2 Jeg siger til Herren: »Du er min herre,
ingen anden end du er min lykke.«
v3 De hellige, som er i landet,
og de mægtige glæder jeg mig altid over.
v4 De, som løber efter andre guder,
rammes af mange lidelser.
Jeg vil ikke udgyde deres drikofre af blod,
deres navne vil jeg ikke bringe over mine læber.
v5 Herre, du min tilmålte del og mit bæger,
du sikrer min lod.
v6 Målesnorene tildelte mig herlige steder,
jeg kan fryde mig over min ejendom.

v7 Jeg vil prise Herren, som råder mig,
ja, om natten får jeg vejledning i mit indre.

v8 Jeg har altid Herren for øje,
han er ved min højre side, og jeg vakler ikke.

v9 Derfor glæder mit hjerte sig, og min sjæl jubler,
ja, mit legeme skal bo i tryghed.

v10 For du vil ikke prisgive mig til dødsriget,
din fromme vil du ikke lade se □ graven.

v11 Du lærer mig livets vej,
du mætter mig med glæde for dit ansigt,
du har altid herlige ting i din højre hånd.

Salme 17

v1 Bøn af David.

Herre, hør en retfærdig sag!

Lyt til min klage,
hør på min bøn
fra mine læber uden svig!

v2 Fra dig skal min ret komme,
dine øjne iagttager retskaffenhed.

v3 Prøv mit hjerte, se nøje efter om natten,
ransag mig, du finder intet skændigt hos mig!
Min mund forløber sig ikke.

v4 Hvad end mennesker gjorde,
vogtede jeg mig for voldsmandens veje
ved dit ord.

v5 Mine skridt styrede efter dine spor,
mine fødder vaklede ikke.

v6 Jeg råber til dig, for du vil svare mig, Gud,
vend dit øre mod mig, hør mine ord,

v7 vis din underfulde troskab!

Med din højre hånd frelser du dem,
der søger tilflugt for deres modstandere.

v8 Vogt mig som din øjsten,
skjul mig i dine vingers skygge

v9 for de ugudelige, som øver vold mod mig,
for mine fjender, som i had omringer mig.

v10 De har lukket deres hjerte til med fedt,
med munden taler de store ord.

v11 De opsporer mig, nu omringer de mig,
de har i sinde at kaste mig til jorden.

v12 De ligner løven, der hungrer efter rov,
ungløven, der ligger i skjul.

v13 Rejs dig, Herre, gå imod dem, tving dem i knæ,
red mit liv fra den ugudelige!

v14 Dit sværd skal dræbe dem,
Herre, din hånd skal dræbe dem,
før de når deres tilmålte livslængde.

Fyld deres bug med det, du har gemt til dem,
lad deres børn mættes
og efterlade til deres småbørn, hvad de levner!

v15 I retfærdighed skal jeg skue dit ansigt,
mættes ved synet af dig, når jeg vågner.

Salmernes bog

Salme 18

v1 For korlederen. Af Herrens tjener. Af David.
Han sang denne sang til Herren, dengang Herren havde reddet ham fra alle hans fjender og fra Sauls hånd.
v2 Han sagde:

Jeg elsker dig, Herre, min styrke;
v3 Herren er min klippe, min borg, min befrier,
min Gud, mit bjerg, hvor jeg søger tilflugt,
mit skjold, min frelses horn og min fæstning.
v4 Jeg råber til Herren, den lovpriste,
og bliver frelst fra mine fjender.

v5 Dødens bånd omgav mig,
undergangens floder slog mig med rædsel.
v6 Dødsrigets bånd snørede sig om mig,
dødens snarer truede mig.
v7 I min nød råbte jeg til Herren,
jeg råbte til min Gud om hjælp.
Han hørte mig fra sit tempel,
mit råb nåede hans ører.

v8 Da rystede og skælvede jorden,
bjergenes grundvolde rokkede,
de rystedes, fordi han var vred.
v9 Røg stod ud af hans næse,
fortærende ild af hans mund,
gløder flammede op fra ham.
v10 Han sænkede himlen og steg ned
med mørke skyer under sine fødder.
v11 Han red på keruber og fløj,
for frem på vindens vinger.
v12 Han skjulte sig i mørket omkring ham,
han dækkede sig i regnsorte skymasser.
v13 Fra lysskæret foran ham kom skyer frem
med hagl og glødende kul.

v14 Herren tordnede i himlen,
den Højeste løftede sin røst
med hagl og glødende kul.
v15 Han sendte sine pile ud og spredte fjenderne,
han forfærdede dem med sine mange lyn.
v16 Havets bund kom til syne,
og jordens grundvolde blottedes
ved din trussel, Herre,
ved din fnysende vrede.

v17 Han rakte ud fra det høje og greb mig,
han trak mig op af de vældige vande.
v18 Han reddede mig fra min mægtige fjende,
fra dem, som hader mig, de var mig for stærke.
v19 De truede mig på min ulykkes dag,
men Herren var min støtte.
v20 Han førte mig ud i det åbne land,
han befriede mig, for han holder af mig.

v21 Herren lønnede mig for min retfærdighed,
han gengældte mig mine hænders renhed.

v22 For jeg har fulgt Herrens vej
og ikke forbrudt mig mod min Gud.
v23 Alle hans bud har jeg for øje,
hans love har jeg ikke tilsidesat.
v24 Jeg er retskaffen i hans øjne,
og jeg tager mig i agt for synd.
v25 Herren gengældte mig min retfærdighed,
mine hænders renhed har han for øje.

v26 Du er trofast mod den trofaste,
retsindig mod den retsindige mand.
v27 Du er oprigtig mod den oprigtige,
men over for den falske forstiller du dig.
v28 Du frelser de hjælpeløse,
du ydmyger de hovmodiges blik.

v29 Du lader min lampe lyse, Herre,
min Gud spreder lys i mit mørke.
v30 Ved din hjælp stormer jeg volde,
ved min Guds hjælp springer jeg over mure.

v31 Guds vej er fuldkommen,
Herrens ord er lutret,
han er skjold for alle,
der søger tilflugt hos ham.
v32 Hvem er Gud om ikke Herren?
Hvem er klippe om ikke vor Gud?
v33 Gud er den, der væbner mig med styrke
og gør min vej fuldkommen.
v34 Han gør min fod let som hindens
og giver mig fodfæste på højderne.
v35 Han opøver mine hænder til krig
og mine arme til at spænde kobberbuen.
v36 Du giver mig din frelse som skjold,
din højre hånd støtter mig,
din hjælp giver mig styrke.
v37 Du skaffer plads for mine skridt,
og mine ankler giver ikke efter.

v38 Jeg sætter efter mine fjender og når dem,
jeg vender ikke om, før de er tilintetgjort.
v39 Jeg knuser dem, så de ikke kan rejse sig,
de ligger faldne under mine fødder.

v40 Du væbner mig med styrke til krig,
du tvinger mine modstandere i knæ.
v41 Mine fjender slår du på flugt,
og jeg gør det af med mine modstandere.
v42 De råber om hjælp, men ingen hjælper,
de råber til Herren, men han svarer dem ikke.
v43 Jeg knuser dem til støv for vinden,
jeg kaster dem ud som gadeskarn.

v44 Du redder mig, når folkene strides,
du gør mig til folkeslagenes hersker,
et folk, jeg ikke kender, skal tjene mig.

Salmernes bog

v45 Ved rygten om mig må de adlyde,
fremmede skal krybe for mig,
v46 de fremmede giver op
og kommer skælvende frem fra deres skjul.

v47 Herren lever! Lovet være min klippe!
Min frelses Gud er ophøjet.
v48 Gud er den, der giver mig hævn
og lægger folkene under mig;
v49 du udfrier mig fra mine fjender,
ja, du løfter mig op fra mine modstandere
og redder mig fra voldsmænd.
v50 Derfor vil jeg prise dig blandt folkene, Herre,
jeg vil lovsynge dit navn.

v51 Han giver sin konge store sejre
og viser troskab mod sin salvede,
mod David og hans slægt til evig tid.

Salme 19

v1 For korlederen. Salme af David.

v2 Himlen fortæller om Guds herlighed,
hvælvingen beretter om hans hænders værk;
v3 dag forkynder det til dag,
nat kundgør det til nat.
v4 Der lyder ingen ord, ingen tale,
uden at deres røst høres;
v5 deres røst når ud over hele jorden,
deres ord til verdens ende.

På himlen har han rejst et telt til solen,
v6 den går som en brudgom ud af sit kammer,
den gennemløber sin bane glad som en helt.
v7 Fra himlens ene ende går den ud
og når rundt til den anden,
intet er skjult for dens glød.

v8 Herrens lov er fuldkommen,
den styrker sjælen.
Herrens vidnesbyrd står fast,
det giver den uerfarne visdom.
v9 Herrens forordninger er retskafne,
de glæder hjertet.
Herrens befaling er ægte,
den giver øjnene glans.
v10 Herrens ord er rent,
det består til evig tid.
Herrens bud er sandhed,
de er alle retfærdige.
v11 De er mere kostbare end guld,
end det reneste guld i mængde,
de er sødere end honning,
end flydende honning.
v12 Din tjener lader sig advare af dem,
der er stor løn ved at holde dem.
v13 Hvem lægger mærke til uforsætlige synder?
Rens mig for skjulte synder!

v14 Skån også din tjener for de overmodige,
lad dem ikke få magt over mig!
Da er jeg udadledig
og uden skyld i grov overtrædelse.
v15 Tag nådigt imod min munds ord
og mit hjertes tanke,
Herre, min klippe og forløser!

Salme 20

v1 For korlederen. Salme af David.

v2 Måtte Herren svare dig på nødens dag,
Jakobs Guds navn beskytte dig.
v3 Måtte han sende dig hjælp fra helligdommen
og støtte dig fra Zion.
v4 Måtte han huske dig for alle dine afgrødeofre
og tage imod dit brændoffer. Sela
v5 Måtte han give dig, hvad dit hjerte ønsker,
og lade alle dine planer lykkes.
v6 Da vil vi juble over din frelse
og løfte banneret i vor Guds navn.
Måtte Herren opfylde alle dine ønsker.

v7 Nu ved jeg, at Herren frelser sin salvede,
han svarer ham fra sin hellige himmel
med sin højre hånds frelsende gerninger.
v8 Andre påkalder vogne og heste,
men vi påkalder Herren vor Guds navn.
v9 De andre synker i knæ og falder,
men vi rejser os og holder stand.

v10 Herre, frels kongen!
Svar os, den dag vi råber!

Salme 21

v1 For korlederen. Salme af David.

v2 Herre, over din styrke glæder kongen sig,
højt jubler han over din frelse.
v3 Hvad hans hjerte ønsker, giver du ham,
hvad hans læber beder om, nægter du ham ikke. Sela
v4 Du kommer ham i møde med rige gaver,
du sætter en krone af guld på hans hoved.
v5 Han bad dig om liv, og du gav ham det,
en evig række af dage.
v6 Stor er hans ære, når du frelser ham,
du udruster ham med højhed og pragt.
v7 Du gør ham til evig velsignelse,
du fylder ham med glæde for dit ansigt.
v8 Kongen stoler på Herren,
han vakler ikke, for den Højeste er trofast.

Salmernes bog

v9 Din hånd skal nå alle dine fjender,
din højre skal nå dine modstandere.

v10 Du gør dem til en brændende ovn,
når du viser dig, Herre.
Han opsluger dem i sin vrede,
og ilden fortærer dem.

v11 Du udrydder deres afkom fra landet,
og deres efterkommere blandt menneskene,

v12 for de har planlagt ondt imod dig,
de spandt rænker, men formåede intet.

v13 For du slår dem på flugt,
med din bue sigter du på dem.

v14 Herre, rejs dig i din styrke,
vi vil prise din væld med sang og spil.

Salme 22

v1 For korlederen. □ Al-ajjelet-ha-shahar.
Salme af David.

v2 Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?
Du er langt borte fra mit råb om hjælp og fra mit skrig.
v3 Min Gud, jeg råber om dagen, men du svarer ikke,
og om natten, men jeg finder ikke ro.

v4 Du troner som den hellige,
du, som Israel lovsynger.
v5 Vore fædre stolede på dig,
de stolede på dig, og du udfriede dem.
v6 De klagede til dig og blev reddet,
de stolede på dig og blev ikke gjort til skamme.

v7 Men jeg er en orm, ikke en mand,
en skændsel for mennesker, foragtet af folk.
v8 Alle, der ser mig, spotter mig,
de vrænger mund og ryster på hovedet:
v9 »Han har overgivet sin sag til Herren,
lad ham udfri ham,
han må redde ham, han holder jo af ham!«

v10 Det var dig, der hjalp mig ud af moders liv
og gav mig tryghed ved moders bryst.

v11 Til dig var jeg overladt fra min fødsel,
fra moders liv var du min Gud.

v12 Hold dig ikke borte fra mig,
for nøden er nær,
og ingen hjælper mig!

v13 Stærke tyre omgiver mig,
Bashanbøfler omringer mig;

v14 rovgriske og brølende løver
spærrer gabet op mod mig.

v15 Jeg er som vand, der hældes ud,
alle mine knogler falder fra hinanden,
mit hjerte er som voks,
det smelter i livet på mig.

v16 Min gane er tør som et potteskår,
min tunge klæber til gummerne,
du lægger mig i dødens støv.

v17 Hunde omgiver mig,
en flok af forbrydere står omkring mig;
de har gennemboret mine hænder og fødder,
v18 jeg kan tælle alle mine knogler.
De ser på mig med skadefryd,
v19 de deler mine klæder mellem sig,
de kaster lod om min klædning.

v20 Men du, Herre, hold dig ikke borte,
du, min styrke, skynd dig til hjælp!

v21 Red mit liv fra sværdet,
mit dyrebare liv fra hundene,
v22 frels mig fra løvens gab,
fra vildoksernes horn!

Du har svaret mig!

v23 Jeg vil forkynde dit navn for mine brødre,
i forsamlingens midte vil jeg lovprise dig:

v24 Lovpris Herren, I der frygter ham,
vis ham ære, hele Jakobs slægt,
frygt ham, hele Israels slægt!

v25 For han viste ikke foragt og afsky
for den hjælpeløses nød;
han skjulte ikke sit ansigt for ham,
men hørte, da han råbte om hjælp.

v26 Du er min lovsang i den store forsamling,
jeg indfrier mine løfter for øjnene af dem,
der frygter Herren.

v27 De ydmyge skal spise og mættes,
de, der søger Herren, skal lovprise ham,
og de skal få nyt mod for evigt.

v28 Hele den vide jord skal huske Herren
og vende tilbage til Herren;
alle folkenes slægter
skal kaste sig ned for dig.

v29 For kongemagten tilhører Herren,
han hersker over folkene.

v30 Ja, alle, der sover i jorden,
skal kaste sig ned for ham,

alle, der stiger ned i støvet, skal falde på knæ for ham.

v31 Men jeg vil leve for ham,
og mine efterkommere skal tjene ham.

Der skal forkyndes om Herren for kommende slægter,
v32 man skal forkynde hans retfærdighed for folk,
der fødes, for han greb ind!

Salmernes bog

Salme 23

v1 Salme af David.

Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød,
v2 han lader mig ligge i grønne enge,
han leder mig til det stille vand.

v3 Han giver mig kraft på ny,
han leder mig ad rette stier
for sit navns skyld.

v4 Selv om jeg går i mørkets dal,
frygter jeg intet ondt,
for du er hos mig,
din stok og din stav er min trøst.

v5 Du dækker bord for mig
for øjnene af mine fjender.
Du salver mit hoved med olie,
mit bæger er fyldt til overflod.

v6 Godhed og troskab følger mig,
så længe jeg lever,
og jeg skal bo i Herrens hus
alle mine dage.

Salme 24

v1 Salme af David.

Jorden med alt, hvad den rummer,
verden og dens beboere, tilhører Herren,
v2 for han har grundlagt den på havene,
grundfæstet den på strømmene.

v3 Hvem kan drage op til Herrens bjerg,
hvem kan stå på hans hellige sted?
v4 Den som har skyldfrie hænder og et rent hjerte,
den som ikke farer med løgn
og ikke sværger falsk.

v5 Han henter velsignelse hos Herren
og retfærdighed hos sin frelses Gud.
v6 Sådan er den slægt, som søger ham,
som søger dit ansigt, Jakobs Gud. Sela

v7 Løft jeres hoveder, I porte,
løft jer, I ældgamle døre,
så ærens konge kan drage ind.

v8 Hvem er ærens konge?
Det er Herren, stærk og vældig,
Herren, vældig i krig.

v9 Løft jeres hoveder, I porte,
løft jer, I ældgamle døre,
så ærens konge kan drage ind.

v10 Hvem er han, ærens konge?
Hærskarers Herre,
han er ærens konge! Sela

Salme 25

v1 Af David.

Jeg længes efter dig, Herre,
v2 jeg stoler på dig, min Gud.
Lad mig ikke blive til skamme,
lad ikke mine fjender frydes over mig.
v3 Ingen, der håber på dig, bliver til skamme,
men det bliver de, der er troløse til ingen nytte.

v4 Vis mig dine veje, Herre,
lær mig dine stier!

v5 Vejled mig i din sandhed og belær mig,
for du er min frelses Gud,
til dig sætter jeg altid mit håb.

v6 Herre, husk din barmhjertighed og trofasthed,
som har været til fra evighed.

v7 Glem min ungdoms synder og overtrædelser,
husk mig i din trofasthed,
fordi du er god, Herre.

v8 Herren er god og retskaffen,
derfor belærer han syndere om vejen.

v9 De ydmyge vejleder han i retfærdighed,
han lærer ydmyge sin vej.

v10 Herrens stier er altid godhed og troskab
for dem, der holder hans pagt og hans lov.

v11 For dit navns skyld, Herre,
skal du tilgive min synd, for den er stor.

v12 Den mand, der frygter Herren,
ham belærer han om den vej, han skal vælge.

v13 Han selv skal leve i lykke,
og hans afkom skal få landet i arv og eje.

v14 De, der frygter Herren, har fællesskab med ham,
gennem sin pagt vejleder han dem.

v15 Mine øjne er altid rettet mod Herren,
for han befrier min fod fra nettet.

v16 Vend dig til mig, og vær mig nådig,
for jeg er ene og hjælpeløs.

v17 Gør mit hjerte fri af angsten,
og før mig ud af mine trængsler!

v18 Se min nød og elendighed,
og tilgiv alle mine synder!

v19 Se, hvor mange fjender jeg har,
de nærer et voldsomt had til mig.

v20 Bevar mit liv og red mig,
lad mig ikke blive til skamme,

for jeg søger tilflugt hos dig.

v21 Uskyld og retskaffenhed skal beskytte mig,
for jeg sætter mit håb til dig.

v22 Gud, udfri Israel af alle dets trængsler!

Salmernes bog

Salme 26

v1 Af David.

Skaf mig ret, Herre,
for jeg vandrer retsindigt
og stoler på Herren,
jeg skal ikke vakle.

v2 Prøv mig, Herre, undersøg mig,
ransag hjerte og nyrer!

v3 Jeg har din godhed for øje,
jeg vandrer i din trofasthed.

v4 Jeg sidder ikke blandt løgnere,
jeg kommer ikke hos hyklere.

v5 Jeg hader de ondes forsamling,
blandt ugudelige sidder jeg ikke.

v6 Jeg vasker mine hænder i uskyld,
jeg kan gå omkring dit alter, Herre,

v7 og med takkesange forkynde
og fortælle om alle dine undere.

v8 Herre, jeg elsker dit hus,
det sted, hvor din herlighed bor.

v9 Riv mig ikke bort sammen med syndere,

riv ikke mit liv bort sammen med mordere,

v10 hvis hænder er fulde af skændighed,
hvis højre hånd er fuld af bestikkelse.

v11 Jeg vandrer retsindigt,
udfri mig og vær mig nådig!

v12 Nu står min fod på den faste grund.
I forsamlingerne vil jeg prise Herren.

Salme 27

v1 Af David.

Herren er mit lys og min frelse,
hvem skal jeg da frygte?

Herren er værn for mit liv,
hvem skal jeg da være bange for?

v2 Når de onde nærmer sig
for at fortære mig,
de, som er mine fjender og modstandere,
skal de snuble og falde.

v3 Selv om en hær belejrer mig,
er mit hjerte uden frygt;
selv om der føres krig imod mig,
er jeg dog tryk.

v4 Kun ét ønsker jeg fra Herren,
kun det længes jeg efter:
At bo i Herrens hus,
så længe jeg lever,
så jeg kan fryde mig over Herrens herlighed
og søge svar fra ham i hans tempel.

v5 Han gemmer mig i sin hytte
på ulykkens dag,

han skjuler mig i sit telt
og løfter mig op på klippen.

v6 Nu knejser mit hoved
over fjender, der omringer mig.
I hans telt vil jeg bringe frydesangs ofre,
jeg vil synge og spille for Herren.

v7 Hør mig, Herre, når jeg råber,
vær mig nådig og svar mig!

v8 Jeg husker, at du siger: »I skal søge mit ansigt!«
Herre, jeg søger dit ansigt,

v9 skjul ikke dit ansigt for mig;
vis ikke din tjener bort i vrede,
thi du er min hjælp.

Forkast mig ikke, svigt mig ikke,
min frelses Gud!

v10 Min far og mor har forladt mig,
men Herren tager mig til sig.

v11 Vis mig din vej, Herre,
før mig ad den jævne sti
til værn mod mine fjender.

v12 Overgiv mig ikke i mine fjenders vold,
for falske vidner har rejst sig mod mig,
de udspyr løgn.

v13 Men jeg stoler på,
at jeg skal se Herrens godhed
i de levendes land.

v14 Sæt dit håb til Herren,
vær stærk, fat mod,
sæt dit håb til Herren!

Salme 28

v1 Af David.

Til dig, Herre, råber jeg,
min klippe, vær ikke døv for mig,
vær ikke tavs imod mig,
så jeg bliver som de, der gik i graven.

v2 Hør min tryglen,
når jeg råber til dig om hjælp,
når jeg løfter mine hænder
mod dit tempels Allerhelligste.

v3 Riv mig ikke bort sammen med ugudelige,
med de forbrydere,

der taler med hinanden som venner,
men har hjertet fuldt af ondskab.

v4 Giv dem efter deres gerninger
og efter deres onde handlinger,
gengæld dem deres hænders værk,
og giv dem løn som forskyldt,

Salmernes bog

v5 for de giver ikke agt på Herrens gerninger
og hans hænders værk.
Han skal rive dem ned
og ikke bygge dem op!

v6 Lovet være Herren,
for han har hørt min tryglen.

v7 Herren, min styrke, mit skjold,
på ham stoler mit hjerte.
Da jeg fik hjælp, jublede mit hjerte,
jeg takker ham med sang.

v8 Herren er styrke for sit folk,
han er værn og redning for sin salvede.

v9 Frels dit folk,
og velsign din ejendom,
vogt dem, og tag dig af dem til evig tid.

Salme 29

v1 Salme af David.

Vis Herren, I gudssønner,
vis Herren ære og hæder!
v2 Vis Herrens navn ære,
kast jer ned for Herren i hans hellige majestæt.

v3 Herrens røst lyder over vandet,
ærens Gud lader tordenen rulle.

Herren er over de vældige vande.

v4 Herrens røst lyder med kraft,
Herrens røst lyder med vælde.

v5 Herrens røst splintrer cedertræer,
Herren knuser Libanons cedre.

v6 Han får Libanon til at springe som en kalv
og Sirjon som vildoksens kalv.

v7 Herrens røst spalter ilden i flammer,
v8 Herrens røst får ørkenen til at skælve,
Herren får Kadesh-ørkenen til at skælve.

v9 Herrens røst får hinden til at føde
og flår barken af skovens træer.

I hans tempel råber alle: Ære!

v10 Herren har taget sæde over vandfloden,
Herren troner som konge i evighed.

v11 Herren giver sit folk styrke,
Herren velsigner sit folk med fred.

Salme 30

v1 Salme af David. En sang ved tempelindvielsen.

v2 Herre, jeg priser dig,
for du har trukket mig op fra dybet;
du lod ikke mine fjender glæde sig over mig.

v3 Herre min Gud,
jeg råbte til dig om hjælp,
og du helbredte mig.

v4 Herre, du løftede mig op fra dødsriget,
du lod mig leve, jeg gik ikke i graven.

v5 Lovsyng Herren, I hans fromme,
tak hans hellige navn!

v6 For hans vrede varer et øjeblik,
hans nåde hele livet;
om aftenen slår gråden sig ned,
om morgenen er der jubel.

v7 Jeg sagde i min tryghed:
Jeg skal aldrig vakle.

v8 Herre, i din nåde
gjorde du mit bjerg til en fæstning;
men du skjulte dit ansigt,
og jeg blev grebet af rædsel.

v9 Til dig, Herre, råbte jeg,
jeg bad Herren om nåde:

v10 Hvad vinder du ved mit blod,
når jeg går i graven?

Kan støvet takke dig
og fortælle om din trofasthed?

v11 Hør mig, Herre, og vær mig nådig,
Herre, kom mig til hjælp!

v12 Du forvandlede min klage til dans,
du tog min sørgedragt af mig

og klædte mig i glæde.

v13 Derfor vil jeg lovsynge dig uden ophør;
Herre min Gud, for evigt vil jeg takke dig.

Salme 31

v1 For korlederen. Salme af David.

v2 Herre, hos dig søger jeg tilflugt,
lad mig ikke for evigt blive til skamme,
udfri mig i din retfærdighed!

v3 Vend dit øre mod mig,
red mig i hast,

vær min tilflugts klippe,
den borg, hvor jeg finder redning.

v4 For du er min klippe og min borg,
led mig og før mig for dit navns skyld!

v5 Befri mig fra det net,
de har lagt ud for mig,

du er jo mit værn.

v6 I dine hænder betror jeg min ånd,
du udfrier mig, Herre, du trofaste Gud.

v7 Jeg hader dem, der dyrker falske guder,
selv stoler jeg på Herren.

v8 Jeg vil juble og glæde mig over din trofasthed;
du så min nød

og tog dig af mig i mine trængsler.

v9 Du overgav mig ikke i fjendens hånd,
men gav mig fodfæste i det åbne land.

Salmernes bog

v10 Vær mig nådig, Herre, for jeg er i nød.
Mit øje er sløret af sorg
— min sjæl og mit indre —
v11 mit liv svinder hen i klage,
mine år i suk.
Min kraft er nedbrudt i min nød,
min krop sygner hen.
v12 Jeg bliver spottet af alle mine fjender,
selv af mine naboer.
Mine venner er bange for mig,
de, der ser mig på gaden, flygter for mig.
v13 Jeg er slettet af erindringen, som var jeg død,
jeg er blevet som et kar, der kastes bort.
v14 Jeg hører mange hviske,
alle vegne er der rædsel,
de rotter sig sammen mod mig,
lægger planer om at tage mit liv.
v15 Men jeg stoler på dig, Herre,
jeg siger: Du er min Gud.
v16 Mit livsløb er i din hånd,
red mig fra mine fjender og forfølgere!
v17 Lad dit ansigt lyse over din tjener,
frels mig i din trofasthed!
v18 Herre, lad mig ikke blive til skamme,
når jeg råber til dig.
Gør de ugudelige til skamme,
lad dem gå klagende til dødsriget!
v19 Lad de falske læber blive stumme,
dem der taler frækt mod den retfærdige
med hovmod og foragt.

v20 Hvor stor er dog din godhed,
som du har gemt til dem, der frygter dig!
Du viser den mod dem, der søger tilflugt hos dig,
for alle menneskers øjne.
v21 Du skjuler dem hos dig,
fjernt fra menneskers overgreb;
du gemmer dem i din hytte,
fjernt fra anklagende tunger.
v22 Lovet være Herren!
Han har vist sin underfulde troskab mod mig
i den belejrede by.
v23 Jeg sagde i min angst:
Jeg er fordrevet fra dine øjne.
Men du hørte min tryglen,
da jeg råbte til dig om hjælp.
v24 Elsk Herren, alle hans fromme!
Herren beskytter de trofaste,
men gengælder til overmål den hovmodige.
v25 Vær stærke, fat mod,
alle I som venter på Herren!

Salme 32

v1 Maskil af David.

Lykkelig den, hvis overtrædelser er tilgivet,
og hvis synder er blevet skjult;
v2 lykkeligt det menneske,
som Herren ikke tilregner skyld,
og i hvis sind der ikke er svig.

v3 Da jeg tav, sygnede min krop hen,
mens jeg stønnede dagen lang.

v4 For dag og nat
lå din hånd tungt på mig,
min livskraft svandt ind
i sommerens hede. Sela

v5 Min synd bekendte jeg for dig,
og jeg skjulte ikke min skyld.
Jeg sagde: Jeg vil bekende
mine overtrædelser for Herren,
og du tilgav
min syndeskyld. Sela

v6 Derfor beder
alle fromme til dig,
når du er at finde.
Bruser de vældige vande frem,
skal de ikke nå dem.

v7 Hos dig søger jeg skjul,
du beskytter mig mod trængsel;
du lader jubel over min redning lyde omkring mig. Sela

v8 Jeg vil lære og undervise dig om den vej, du skal gå,
jeg vil give dig råd, mit blik er rettet mod dig.

v9 Vær ikke som heste og muldyr uden forstand,
deres kræfter tøjles med tømme og bidsel,
når de ikke vil komme hen til dig.

v10 Mange plager rammer den ugudelige,
men den, der stoler på Herren,
omgiver han med godhed.

v11 Glæd jer over Herren, fryd jer, I retfærdige,
alle I oprigtige skal juble!

Salme 33

v1 Bryd ud i jubel for Herren, I retfærdige,
lovsang er dejlig for de retskafne.

v2 Pris Herren med citer,
spil for ham på tistrenget harpe.

v3 Syng en ny sang for ham,
spil dejligt til jubelråb.

v4 Herrens ord er sandt,
alt, hvad han gør, står fast.

v5 Han elsker ret og retfærdighed,
Herrens godhed fylder jorden.

v6 Ved Herrens ord blev himlen skabt,
hele dens mangfoldighed ved et pust fra hans mund.

Salmernes bog

v7 Han samler havets vand som i en lædersæk og det store dyb i sine forrådskamre.

v8 Hele jorden skal frygte Herren, alle verdens beboere skælve for ham.

v9 For han talte, og det skete, han befalede, og det stod der.

v10 Herren gør folkenes råd til intet, han hindrer folkeslagenes planer.

v11 Herrens råd står fast til evig tid, hans planer varer i slægt efter slægt.

v12 Lykkeligt det folk, der har Herren til Gud, det folk, han udvalgte sig til ejendom.

v13 Herren ser ned fra himlen, han ser alle mennesker.

v14 Fra sin bolig iagttager han alle dem, der bor på jorden.

v15 Han har skabt alle hjerter og giver agt på alle deres handlinger.

v16 Ingen konge frelses ved sin store hær, ingen helt reddes ved sin store kraft.

v17 Hesten er en svigefuld hjælper, trods sin store styrke redder den ingen.

v18 Men Herrens øjne hviler på dem, der frygter ham, og som venter på hans godhed,

v19 så han redder dem fra døden og holder dem i live under hungersnød.

v20 Vi længes efter Herren, han er vor hjælp og vort skjold.

v21 Ham glæder vort hjerte sig over, vi stoler på hans hellige navn.

v22 Lad din godhed komme over os, Herre, for vi venter på dig.

Salme 34

v1 Af David.

Dengang han spillede vanvittig over for Abimelek, som jog ham væk, så han drog bort.

v2 Jeg vil prise Herren til alle tider, min mund skal altid lovsynge ham.

v3 Jeg fryder mig over Herren, de ydmyge hører det med glæde.

v4 Ophøj Herren sammen med mig, sammen vil vi hylde hans navn!

v5 Jeg søgte Herren, og han svarede mig, han befriede mig for al min frygt.

v6 De, som retter blikket mod ham, stråler af glæde, deres ansigter skal ikke forgræmmes.

v7 Den hjælpeløse råbte, og Herren hørte ham, han frelste ham af alle hans trængsler.

v8 Herrens engel lejrer sig omkring dem, der frygter ham, og han udfrier dem.

v9 Smag og se, at Herren er god;

lykkelig den mand, der søger tilflugt hos ham.

v10 Frygt Herren, I hans hellige, for de, der frygter ham, lider ingen mangel.

v11 Løver kan lide nød og sulte, men de, der søger Herren, mangler intet godt.

v12 Kom og hør mig, børn, jeg vil lære jer at frygte Herren.

v13 Du, som er glad for livet og elsker at se lykkelige dage,

v14 du skal vogte din tunge for ondskab og dine læber for at tale svig;

v15 du skal holde dig fra det onde og gøre det gode, søge freden og stræbe efter den.

v16 Herrens øjne hviler på de retfærdige, hans ører hører deres råb om hjælp.

v17 Herrens ansigt er vendt mod dem, der øver ondt, han vil udslette deres navn på jorden.

v18 Når de retfærdige skriger, hører Herren dem, og han befrier dem fra alle deres trængsler.

v19 Herren er nær ved dem, hvis hjerte er knust, han frelser dem, hvis ånd er sønderbrudt.

v20 Mange ulykker rammer den retfærdige, dog redder Herren ham ud af dem alle.

v21 Han beskytter alle hans knogler, ingen af dem bliver knust.

v22 Ulykke slår den ugudelige ihjel, og den retfærdiges fjender straffes.

v23 Herren udfrier sine tjenere, de, der søger tilflugt hos ham, straffes ikke.

Salme 35

v1 Af David.

Herre, kæmp mod dem, der kæmper mod mig, før krig mod dem, der fører krig mod mig.

v2 Grib rundskjold og langskjold, rejs dig og kom mig til hjælp!

v3 Løft spyd og økse, gå imod mine forfølgere!

Sig til mig:

Jeg er din redning.

v4 De, som stræber mig efter livet, skal blive til spot og spe;

de, som planlægger ulykke mod mig, skal vige beskæmmede tilbage.

v5 De skal blive som avner for vinden, og Herrens engel skal støde dem ned.

v6 Deres vej skal blive mørk og glat, og Herrens engel skal forfølge dem.

v7 For uden grund har de lagt et net ud for mig, uden grund har de gravet en grav for mig.

Salmernes bog

v8 Ødelæggelse skal ramme dem uventet,
nettet, de lagde ud, skal fange dem,
og de skal selv falde i graven.

v9 Min sjæl skal juble over Herren,
glæde sig over hans frelse.

v10 Hele min krop vil sige:
Herre, hvem er som du?
Du redder den hjælpeløse fra hans overmand,
den hjælpeløse og den fattige fra røveren.

v11 Falske vidner står frem
og kræver mig til regnskab for ting, jeg ikke kender til.
v12 De gengælder godt med ondt,
de lurere på mit liv.

v13 Da de var syge,
klædte jeg mig i sæk
og spægede mit legeme med faste.
Jeg bad med bøjet hoved,

v14 som var det min ven eller bror;
jeg gik omkring som i sorg over min mor,
sørgende og nedbøjet.

v15 Men da jeg snublede, blev de glade og samlede,
de samlede mod mig,
selv fremmede, jeg ikke kender,
råbte uden ophør.

v16 I gudløshed spottede de mig uophørligt,
de skar tænder imod mig.

v17 Herre, hvor længe vil du se på det?
Red mit liv fra de brølende dyr,
mit dyrebare liv fra løverne.

v18 Jeg vil takke dig i den store forsamling,
lovprise dig i den mægtige folkeskare.

v19 Lad ikke dem, der med urette er mine fjender,
glæde sig over mig,
lad ikke dem, der hader mig uden grund, nidstirre mig.

v20 For de taler ikke som venner,
men pønser på svig mod de stille i landet.

v21 De spærrer munden op imod mig
og siger: Ha, ha,
vi har selv set det!

v22 Du har set det, Herre, vær ikke tavs,
Herre, hold dig ikke borte fra mig!

v23 Vågn op, stå op, skaf mig ret!
Min Gud og min Herre, før min sag!

v24 Skaf mig ret i din retfærdighed, Herre min Gud!
Lad dem ikke glæde sig over mig

v25 og tænke: Ha, det gik, som vi ønskede!
Lad dem ikke tænke: Vi opslugte ham!

v26 De skal blive til spot og spe alle sammen,
de der glæder sig over min ulykke;
de skal klæde sig i skam og skændsel,
de der hoverer over mig.

v27 Men de, der vil min ret,
skal juble og glæde sig;

de skal altid sige:
Stor er Herren,
som vil sin tjeners lykke.

v28 Min tunge skal forkynde din retfærdighed
og lovprise dig dagen lang.

Salme 36

v1 For korlederen. Af Herrens tjener. Af David.

v2 Synden taler til den ugudelige i hans hjerte,
gudsfrygt har han ikke for øje.

v3 Den indsmigrer sig hos ham,
så man kan finde hans skyld og hade ham.

v4 Ordene fra hans mund er ondskab og svig,
han er holdt op med at handle klogt og godt.

v5 Han planlægger ondskab på sit leje,
han holder sig til en vej, der ikke er god,
og forkaster ikke det onde.

v6 Herre, din godhed når til himlen,
din trofasthed til skyerne.

v7 Din retfærdighed er som Guds bjerge,
dine domme som det store dyb.

Herre, du frelser mennesker og dyr.

v8 Hvor dyrebar er dog din godhed, Gud!
Mennesker søger tilflugt i dine vingens skygge.

v9 De mætter sig ved overfloden i dit hus,
du lader dem drikke af din herlige bæk;

v10 for hos dig er livets kilde,
i dit lys ser vi lyset.

v11 Bevar din troskab mod dem, der kender dig,
og din retfærdighed mod de oprigtige!

v12 Lad ikke de hovmodige træde på mig,
lad ikke de ugudelige jage mig bort!

v13 Da skal forbryderne falde,
de stødes ned og kan ikke rejse sig.

Salme 37

v1 Af David.

Far ikke op over forbryderne,
vær ikke misundelig på dem, der øver uret,

v2 for de visner hurtigt som græsset
og tørrer ud som de grønne vækster.

v3 Stol på Herren, og gør det gode,
så kan du bo trygt i landet.

v4 Find din glæde i Herren,
så giver han dig, hvad dit hjerte ønsker.

v5 Overgiv din vej til Herren,
stol på ham, så griber han ind;

v6 han lader din ret bryde frem som lyset
og din retfærdighed som den klare dag.

Salmernes bog

v7 Vær stille over for Herren,
vent på ham;
far ikke op over den, der har lykken med sig
og får sine planer gennemført.
v8 Bliv ikke vred, lad din harme fare,
far ikke op, det bringer kun ulykke;
v9 thi forbryderne bliver udryddet,
men de, der håber på Herren, får landet i arv og eje.
v10 Kun et øjeblik, så er det ude med den uretfærdige,
ser du efter, hvor han boede, er han der ikke mere.
v11 Men de sagtmodige skal få landet i arv og eje
og glæde sig over stor lykke.

v12 Den uretfærdige spinder rænker mod den
retfærdige og skærer tænder imod ham.
v13 Herren ler ad ham,
for han ser, at hans time er kommet.
v14 De uretfærdige drager sværdet
og spænder buen
for at fælde hjælpeløse og fattige
og slagte dem, der lever retskaffent.
v15 Men deres sværd rammer dem selv i hjertet,
og deres buer brækkes.

v16 Hellere den smule, en retfærdig ejer,
end de mange uretfærdiges rigdom;
v17 for de uretfærdiges magt bliver brudt,
men Herren støtter de retfærdige.
v18 Herren kender de retsindiges levedage,
deres ejendom består til evig tid.
v19 De gøres ikke til skamme, når ulykken kommer,
selv når der er hungersnød, bliver de mætte.
v20 Men de uretfærdige går til grunde,
og Herrens fjender
forgår som engenes pragt,
de forgår i røg.
v21 Den uretfærdige låner, men betaler ikke tilbage,
den retfærdige er barmhjertig og gavmild.
v22 For de, der velsignes, får landet i arv og eje,
men de, der forbandes, bliver udryddet.
v23 Det er Herren, der styrer en mands gang,
han styrker ham og glæder sig over hans færd.
v24 Når han snubler, falder han ikke omkuld,
for Herren støtter ham.

v25 Jeg har været ung og er nu gammel,
men jeg har aldrig set en retfærdig forladt
eller hans børn tigge om brød.
v26 Dagen lang låner han gavmildt ud,
og hans børn er til velsignelse.
v27 Hold dig fra det onde, og gør det gode,
så bliver du altid boende,
v28 for Herren elsker ret,
og han svigter ikke sine trofaste.
De bliver altid beskyttet,
men de uretfærdiges børn udryddes.
v29 De retfærdige skal få landet i arv og eje
og bo i det til evig tid.

v30 Den retfærdiges mund forkynder visdom,
hans tunge siger, hvad der er ret.
v31 Han har sin Guds lov i hjertet,
hans skridt vakler ikke.
v32 Den uretfærdige lurer på den retfærdige
og stræber efter at slå ham ihjel.
v33 Men Herren giver ham ikke i den uretfærdiges
magt;
han dømmes ham ikke skyldig, når han stilles for retten.

v34 Sæt dit håb til Herren,
og følg hans vej,
så indsætter han dig som arving til landet,
og du får at se, at de uretfærdige udryddes.
v35 Jeg har set en uretfærdig voldsmand,
der knejste som Libanons cedre;
v36 så gik jeg forbi, men han var der ikke mere,
jeg søgte ham, men han var ikke at finde.
v37 Læg mærke til den retsindige, se på den retskafne,
for hans fremtid er lykke.
v38 Men alle syndere tilintetgøres,
uretfærdige har ingen fremtid.
v39 Retfærdiges frelse kommer fra Herren,
han er deres værn, når nøden kommer.
v40 Så hjælper Herren dem og udfrier dem,
han udfrier dem fra de uretfærdige og frelser dem,
for de søger tilflugt hos ham.

Salme 38

v1 Salme af David. □ Le-hazkir.

v2 Herre, straf mig ikke i din vrede,
tugt mig ikke i din harme!

v3 Dine pile sidder dybt i mig,
din hånd hviler tungt på mig.
v4 Der er intet uskadt på min krop
på grund af din vrede;
ingen af mine knogler er hele
på grund af min synd.
v5 Min skyld vokser mig over hovedet,
den er en byrde, der er for tung for mig.
v6 Mine sår stinker og væsker
på grund af min dårskab.

v7 Jeg er knuget og dybt nedbøjet,
hele dagen går jeg sørgende omkring.
v8 Det brænder i mine lænder,
og der er intet uskadt på min krop.
v9 Jeg er lammet og fuldstændig knust,
jeg skrider i mit hjertes uro.

v10 Herre, du kender alle mine ønsker,
og mine suk er ikke skjult for dig.
v11 Mit hjerte hamrer, min kraft er borte,
selv mine øjne har mistet deres glans.

Salmernes bog

v12 Mine venner og frændere holder sig borte fra min lidelse, mine nærmeste holder sig langt borte;
v13 men de, der vil mig til livs, lægger fælder, de, der søger min ulykke, planlægger ondskab, dagen lang tænker de på svig.

v14 Jeg er som en døv, der ikke kan høre, som en stum, der ikke kan åbne munden;
v15 jeg er blevet som en, der ikke hører, og som ikke tager til genmæle.
v16 Dig, Herre, venter jeg på, du skal svare, Herre, min Gud.
v17 Jeg siger: Lad dem ikke glæde sig over mig! De hoverer, når min fod vakler.

v18 For jeg kan let snuble, og min smerte har jeg altid for øje;
v19 jeg vil bekende min skyld, jeg er forurolet over min synd.

v20 Mange er mine fjender uden grund, talrige hader mig med urette;
v21 de, der gengælder godt med ondt, anklager mig, fordi jeg stræber efter det gode.

v22 Svigt mig ikke, Herre, hold dig ikke borte fra mig, min Gud!
v23 Skynd dig til hjælp, Herre, min frelser!

Salme 39

v1 For korlederen. For Jedutun. Salme af David.

v2 Jeg tænkte: Jeg vil vogte på min færd, så jeg ikke synder med tungen; jeg vil lægge et bidsel i munden, når den ugudelige er i nærheden.

v3 Jeg var tavs og stum, jeg tav og ville intet sige.
Men min smerte nagede,
v4 mit hjerte brændte i mit indre, jeg stønnede, og det brændte som ild.

Da åbnede jeg munden og sagde:

v5 Lad mig vide, hvornår jeg skal dø, Herre, hvor mange dage der er tilmålt mig, så jeg ved, hvor længe jeg har igen.

v6 Mine dage måler du ud i håndsbredder, for dig er min livstid som intet.

Hvert menneske er kun som et vindpust. Sela

v7 En mand vandrer som et skyggebillede, han samler rigdom til ingen nytte, han ved ikke, hvem der skal høste den.

v8 Hvad har jeg så at vente på, Herre?

Mit håb står til dig!

v9 Fri mig for alle mine overtrædelser, skån mig for tåbens spot!

v10 Jeg er stum, jeg åbner ikke munden, for det er dig, der har forvoldt det.

v11 Fjern lidelsen fra mig, for jeg går til under vægten af din hånd.

v12 Når du straffer en mand for hans synd, knuser du det, han sætter pris på, som et møl.

Hvert menneske er kun som et vindpust. Sela

v13 Hør min bøn, Herre, lyt til mit skrig, vær ikke tavs, når jeg græder.

For jeg er gæst hos dig, en tilflytter som alle mine fædre.

v14 Vend dit blik fra mig, så jeg bliver glad igen, før jeg går bort og ikke er mere.

Salme 40

v1 For korlederen. Salme af David.

v2 Jeg satte alt mit håb til Herren, og han bøjede sig ned til mig og hørte mit råb om hjælp;
v3 han trak mig op af undergangens grav, op af slam og dynd; han satte min fod på klippen, så jeg stod fast.

v4 Han lagde mig en ny sang i munden, en lovsang til vor Gud. Mange skal se det og frygte, og de skal stole på Herren.

v5 Lykkelig den mand, der tager sin tilflugt til Herren og ikke vender sig til dæmoner og til dem, der søger løgneguder.
v6 Store ting har du gjort; Herre, min Gud, dine underfulde handlinger og planer er til gavn for os; ingen står mål med dig!

Jeg vil fortælle og berette om dem, men de er for mange, de kan ikke opregnes.
v7 Slagtoffer og afgrødeoffer vil du ikke have — du har åbnet mine ører —

brændoffer og syndoffer ønsker du ikke.

v8 Da siger jeg: »Se, jeg er kommet — i bogrullen er der skrevet om mig —
v9 jeg ønsker at gøre din vilje, Gud, din lov er i mit indre.«

v10 Jeg vil forkynde, hvad der er ret, i den store forsamling, jeg holder ikke mine læber lukkede, det ved du, Herre!

Salmernes bog

v11 Jeg holder ikke din retfærdighed skjult inde i mit hjerte,
jeg taler om din trofasthed og frelse;
jeg tier ikke stille med din godhed og troskab i den store forsamling.

v12 Din barmhjertighed, Herre,
vil du ikke holde tilbage fra mig;
din godhed og troskab
skal altid beskytte mig.

v13 Talløse ulykker
omgiver mig,
mine synder har indhentet mig,
så jeg ikke kan se;
de er flere end hårene på mit hoved,
og modet svigter mig.

v14 Vær nådig, Herre, og red mig,
skynd dig til hjælp, Herre!

v15 Alle, som stræber mig efter livet,
skal blive til spot og spe;
de, som vil min ulykke,
skal vige tilbage med skam.

v16 De, som siger: Ha, ha! til mig,
skal gyse over deres skændsel.

v17 Men alle, der søger dig,
skal fryde og glæde sig over dig;
de, der elsker din frelse,
skal altid sige: Herren er stor!

v18 Jeg er hjælpeløs og fattig,
Herren vil tage sig af mig.
Du er min hjælper og befrier,
tøv ikke, min Gud!

Salme 41

v1 For korlederen. Salme af David.

v2 Lykkelig den, der har omsorg for den svage,
på ulykkens dag redder Herren ham.

v3 Herren beskytter ham og giver ham liv,
han prises lykkelig i landet.
Giv ham ikke i hans fjenders vold!

v4 Herren støtter ham på sygelejet,
hver gang han ligger syg, gør du ham rask.

v5 Jeg siger: Herre, vær mig nådig,
helbred mig, for jeg har syndet mod dig.

v6 Mine fjender taler ondt imod mig:
Gid han snart vil dø og hans navn forsvinde!

v7 Hvis en kommer på besøg, hykler han;
han samler ondskabsfuldheder,
og så går han ud og fortæller det.

v8 Alle, der hader mig, hvisker om mig,
de udtænker ondt imod mig:

v9 »Noget grufuldt har ramt ham;
han ligger der og skal ikke mere rejse sig!«

v10 Selv min ven, som jeg stolede på,
og som spiste brødet med mig,
har løftet hælen imod mig.

v11 Men du, Herre, vær mig nådig og rejs mig,
så jeg kan gøre gengæld mod dem.

v12 Når min fjende ikke kan triumfere over mig,
så ved jeg, at du holder af mig.

v13 Du støtter mig, fordi jeg er uskyldig,
og du vil altid lade mig stå for dit ansigt.

*

v14 Lovet være Herren, Israels Gud,
fra evighed og til evighed.
Amen, amen.

Salme 42

v1 For korlederen. □Maskil af Kora-sønnerne.

v2 Som hjorten skriger
ved det udtørrede vandløb,
sådan skriger min sjæl
efter dig, Gud.

v3 Min sjæl tørster efter Gud,
den levende Gud.

Hvornår kan jeg komme
og se Guds ansigt?

v4 Tårer er blevet mit brød
dag og nat,
når de dagen lang spørger mig:
Hvor er din Gud?

v5 Jeg husker det
og udøser min fortvivlelse:
Jeg gik i festskaen,
jeg vandrede til Guds hus
under jubelråb og takkesange
i valfartsskaen.

v6 Hvorfor er du fortvivlet, min sjæl?
Hvorfor skælver du i mig?
Vent på Gud!

For jeg skal takke ham på ny,
min frelser og min Gud.

v7 Min sjæl er fortvivlet,
derfor tænker jeg på dig
fra Jordans og Hermons egne,
fra Mis'ars bjerg.

v8 Havdyb råber til havdyb,
når dine strømme bruser;
alle dine brændinger og bølger
skyller hen over mig.

v9 Om dagen sender Herren sin godhed,
om natten lovsynger jeg ham
og beder til den levende Gud.

Salmernes bog

v10 Jeg siger til Gud, min klippe:
Hvorfor har du glemte mig?

Hvorfor skal jeg vandre i sorg
plaget af fjenden?

v11 Det går mig til marv og ben,
mine fjender håner mig
og spørger mig dagen lang:
Hvor er din Gud?

v12 Hvorfor er du fortvivlet, min sjæl?

Hvorfor skælver du i mig?

Vent på Gud!

For jeg skal takke ham på ny,
min frelser og min Gud.

Salme 43

v1 Skaf mig ret, Gud,
før min sag mod troløse mennesker,
red mig fra bedragerne,
fra dem, der øver uret!

v2 For du, Gud, er mit værn,
hvorfor har du forstødt mig?
Hvorfor skal jeg gå sørgende omkring
plaget af fjenden?

v3 Send dit lys og din sandhed,
de skal lede mig,

bringe mig til dit hellige bjerg
og til din bolig.

v4 Så kan jeg komme til Guds alter,
til Gud, min glæde og min fryd,
og takke dig med citerspil,
Gud, min Gud.

v5 Hvorfor er du fortvivlet, min sjæl?

Hvorfor skælver du i mig?

Vent på Gud!

For jeg skal takke ham på ny,
min frelser og min Gud.

Salme 44

v1 For korlederen. □ Maskil af Kora-sønnerne.

v2 Gud, med egne ører har vi hørt det,
vore fædre har fortalt os
om den gerning, du gjorde i deres dage,
i gamle dage, med din hånd:

v3 Folkeslag drev du bort, men dem plantede du i
landet, folk undertrykte du, men dem lod du brede sig.

v4 De tog ikke landet i eje med sværd;
det var ikke deres arm, der gav sejr,
men din højre hånd, din arm
og lyset fra dit ansigt,
for du holdt af dem.

v5 Du er min konge, min Gud,
der sender Jakob sejr;

v6 med din hjælp støder vi vore fjender ned,
i dit navn tramper vi vore modstandere ned.

v7 Jeg stoler ikke på min bue,
mit sværd giver mig ikke sejr;

v8 men du giver os sejr over vore fjender,
du gør vore modstandere til skamme.

v9 Gud lovpriser vi dagen lang,
dit navn takker vi til evig tid. Sela

v10 Men nu har du forstødt os og gjort os til skamme.

Du drog ikke ud med vore hære;

v11 du lod os vige for fjenden,
vore modstandere plyndrede, som de ville.

v12 Du gjorde os til slagtefår
og spredte os blandt folkene.

v13 Du solgte dit folk til spotpris
og blev ikke rig ved salget.

v14 Du har gjort os til nar blandt vore naboer,
til spot og spe for vore omgivelser.

v15 Du lod folkene synge spottesange om os,
alle folkeslag ryster på hovedet ad os.

v16 Dagen lang har jeg min skændsel for øje,
skamrødme dækker mit ansigt

v17 ved lyden af spot og hån,
ved fjendens og den hævngrigtes blik.

v18 Alt dette har ramt os,
skønt vi ikke glemte dig

og ikke svigtede din pagt.

v19 Vort hjerte veg ikke fra dig,
vore skridt forlod ikke din vej.

v20 Men du knuste os, hvor sjakaler bor,
du dækkede os med mørke.

v21 Glemmer vi vor Guds navn

og breder vore hænder ud mod en fremmed gud,

v22 så gennemskuer Gud det,

for han kender hjertets hemmeligheder.

v23 På grund af dig dræbes vi dagen lang,
vi regnes for slagtefår.

v24 Vågn op, hvorfor sover du, Herre?

Stå op, forstød os ikke for evigt!

v25 Hvorfor skjuler du dit ansigt
og glemmer vor nød og trængsel?

v26 Vor sjæl synker ned i støvet,
vor krop klæber til jorden.

v27 Rejs dig, kom os til hjælp!

Udfri os, så sandt du er trofast.

Salmernes bog

Salme 45

v1 For korlederen. □ Al-shoshannim.
□ Maskil af Kora-sønnerne. En bryllupssang.

v2 Mit hjerte strømmer over med skønne ord,
jeg fremsiger mit digt for kongen,
min tunge er som hurtigskriverens pen.

v3 Du er den smukkeste blandt mennesker,
ynde er udgydt på dine læber,
derfor velsigner Gud dig
til evig tid.

v4 Spænd dit sværd om lænden, du helt,
i højhed og pragt!

v5 Drag ud med lykke
for sandheds og retfærdigheds sag,
din højre hånd skal vise dig frygtelige gerninger!

v6 Dine hvæssede pile sidder
i hjertet på kongens fjender,
folkene falder omkring dig.

v7 Din trone, □ Gud, står til evig tid,
dit kongescepter er retfærdighedens scepter.

v8 Du elsker ret og hader uret,
derfor har Gud, din Gud, salvet dig
med glædens olie frem for dine lige.

v9 Af myrra, aloe og kassia dufter alle dine klæder;
strengespil fra elfenbenspaladser glæder dig.

v10 Kongedøtre går dig i møde,
dronningen står ved din højre side, smykket med Ofir-
guld. v11 Hør efter, min datter, lyt opmærksomt:
Glem dit folk og din fars hus!

v12 Kongen begærer din skønhed,
han er din herre, kast dig ned for ham!

v13 Tyrus' døtre kommer til dig med gaver,
rigmænd i folket søger din gunst.

v14 Hvor er kongedatteren prægtig!
Hendes kjole har guldindfattede perler,
v15 i brogede klæder føres hun til kongen,
jomfruerne er i hendes følge,
hendes veninder føres til dig.

v16 De føres til dig under glædessang og jubel,
og træder ind i kongens palads.

v17 Dine sønner skal træde i dine fædres sted,
du skal gøre dem til fyrster over hele jorden.

v18 Jeg vil prise dit navn i slægt efter slægt,
derfor skal folkene prise dig for evigt og altid.

Salme 46

v1 For korlederen. Af Kora-sønnerne. □ Al-alamot.
En sang.

v2 Gud er vor tilflugt og styrke,
altid at finde som hjælp i trængsler.

v3 Derfor frygter vi ikke, når jorden skælver
og bjergene vakler i havets dyb,
v4 når vandet larmer og bruser
og rejser sig, så bjergene bæver. Sela

v5 Flodløb glæder Guds by,
den Højstes hellige bolig.

v6 Gud er i dens midte, den rokkes ikke,
Gud bringer den hjælp ved daggry.

v7 Folkene larmer, rigerne vakler,
når han lader sin røst lyde, ryster jorden.

v8 Hærskarers Herre er med os,
Jakobs Gud er vor borg. Sela

v9 Kom og se Herrens gerninger,
de ødelæggelser, han har voldt på jorden.

v10 Han gør ende på krige
over hele jorden,
han brækker buen og knækker spyddet,
stridsvognene brænder han op.

v11 Stands, og forstå, at jeg er Gud,
ophøjet blandt folkene, ophøjet på jorden!

v12 Hærskarers Herre er med os,
Jakobs Gud er vor borg. Sela

Salme 47

v1 For korlederen. Salme af Kora-sønnerne.

v2 Alle folkeslag, klap i hænderne,
bryd ud i jubelråb for Gud!

v3 For Herren, den Højeste, er frygtindgydende,
en mægtig konge over hele jorden.

v4 Han lægger folkene under os,
folkeslagene under vore fødder.

v5 Han udvælger vort land til os,
Jakobs stolthed, som han elsker. Sela

v6 Gud drager op under jubelråb,
Herren drager op til hornets klang.

v7 Syng for Gud, syng!
Syng for vor konge, syng!

v8 For Gud er hele jordens konge,
syng hyldestsang!

v9 Gud er konge over folkene,
Gud sidder på sin hellige trone.

v10 Folkenes fyrster er samlet
med Abrahams Guds folk,
for jordens skjolde tilhører Gud.
Højt er han ophøjet.

Salmernes bog

Salme 48

v1 En sang. Salme af Kora-sønnerne.

v2 Herren er stor
og højt lovprist
i vor Guds by.

Hans hellige bjerg

v3 knejser smukt
til fryd for hele jorden,
Zions bjerg i det yderste nord,
den store konges by.

v4 Gud er i dens borge,
han giver sig til kende som værn.

v5 For kongerne sluttede sig sammen
og rykkede frem i flok.

v6 Men da de så op, blev de målløse
og flygtede i rædsel,

v7 på stedet blev de grebet af angst,
af veer som den fødende.

v8 Med østenstormen
knuser du Tarshish-skibe.

v9 Som vi har hørt det,
har vi nu set det
i Hærskarers Herres by,
i vor Guds by;

Gud lader den bestå til evig tid. Sela
v10 Gud, vi har oplevet din troskab
her i dit tempel.

v11 Som dit navn er, Gud,
sådan skal din lovsang lyde
til jordens ender;

din højre hånd er fuld af retfærdighed.

v12 Zions bjerg skal glæde sig,
Judas døtre skal juble
over dine domme.

v13 Gå omkring Zion,
gå rundt om den,
og tæl dens tårne.

v14 Læg mærke til dens ringmur,
gå gennem dens borge,
så I kan fortælle den kommende slægt,

v15 at sådan er Gud,
vor Gud i al evighed,
han skal lede os! □

Salme 49

v1 For korlederen. Salme af Kora-sønnerne.

v2 Hør dette, alle folkeslag,
lyt, alle mennesker i verden,

v3 høj og lav,
rig såvel som fattig!

v4 Min mund taler visdom,
mit hjertes tanker er forstandige.

v5 Jeg vender mit øre mod billedtale,
jeg fremfører min gådetale til strengespil.

v6 Hvorfor skal jeg frygte i onde dage,
når bedrageres ondskab omringer mig?

v7 De stoler på deres rigdom
og praler af deres store formue.

v8 Ingen kan dog købe en broder fri
eller betale Gud løsepenge for ham.

v9 — Løsesummen for deres liv er så høj,
at man må opgive det for altid. —

v10 Ellers kunne han leve evigt
uden at se graven.

v11 Men man ser, at vise mænd dør,
tåbe og fæ går begge til grunde,

de må efterlade deres rigdom til andre.

v12 Graven bliver deres hus for evigt,
deres bolig slægt efter slægt,
skønt deres navn var udråbt over jordegodser.

v13 Mennesker, der har rigdom, skal ikke overleve,
de ligner dyrene, der går til grunde.

v14 Sådan går det de selvsikre,
sådan ender de, der nyder deres egne ord. Sela

v15 □ De styrer mod dødsriget som får,
døden er deres hyrde,
og retskafne skal herske over dem ved daggry.

Deres skikkelse tæres bort,
dødsriget bliver deres bolig.

v16 Men Gud vil løskøbe mit liv,
han vil drage mig ud af dødsrigets magt. Sela

v17 Frygt ikke, når en mand er rig,
når velstanden og rigdommen i hans hus vokser.

v18 Han kan intet tage med sig, når han dør,
hans velstand følger ham ikke i graven.

v19 Velsignes han, mens han lever
— man priser dig, fordi det går dig godt —

v20 så går han dog til sine fædres slægt,
som aldrig mere får lyset at se.

v21 Mennesker, der har rigdom, er uden forstand,
de ligner dyrene, der går til grunde.

Salme 50

v1 Salme af Asaf.

Herren, gudernes Gud, taler,
han kalder på jorden
fra øst til vest.

v2 Fra Zion, skønhedens krone,
træder Gud frem i stråleglans,

v3 vor Gud kommer, han tier ikke.
Foran ham går en fortærende ild,

omkring ham raser en vældig storm.

Salmernes bog

v4 Han indkalder himlen deroppe og jorden,
han vil holde dom over sit folk.
v5 Kald mine trofaste sammen hos mig,
dem der har sluttet pagt med mig ved slagtoffer.
v6 Og himlen forkynder hans retfærdighed,
for Gud selv er dommer. Sela

v7 Lyt, mit folk, jeg vil tale,
Israel, jeg vil advare dig,
jeg er Gud, din Gud!
v8 Jeg anklager dig ikke for dine slagtofre,
og dine brændofre har jeg altid for øje.
v9 Jeg tager ikke tyre fra dit hus
eller bukke fra dine folde,
v10 for alt skovens vildt er mit,
dyrene på de tusinder af bjerge.
v11 Jeg kender alle fuglene i bjergene,
markens dyr hører mig til.
v12 Bliver jeg sulten, siger jeg det ikke til dig,
for jorden er min, med alt, hvad den rummer.
v13 Behøver jeg at spise tyrekød
eller drikke bukkeblod?
v14 Du skal bringe takoffer til Gud
og indfri dine løfter til den Højeste.
v15 Råb til mig på nødens dag,
så vil jeg udfri dig, og du skal ære mig.

v16 Men til den ugudelige siger Gud:
Hvor vover du at remse mine bud op
og tage min pagt i din mund,
v17 når du dog hader irettesættelse
og kaster mine ord bag dig?

v18 Ser du en tyv, slutter du venskab med ham,
du gør fælles sag med horkarle.
v19 Du lader munden løbe med ondskab
og spænder tungen for bedragerets vogn.
v20 Der sidder du og bagtaler din bror,
sætter skamplet på en søn af din mor.

v21 Sådan gør du, skulle jeg så tie?
Tænker du dig, at jeg er som du?
Nej, jeg lægger min anklage frem for dig.

v22 Forstå det dog, I som glemmer Gud,
ellers sønderriver jeg jer,
uden at nogen kan redde.
v23 Den, der bringer takoffer, ærer mig,
ham lader jeg se Guds frelse.

Salme 51

v1 For korlederen. Salme af David.
v2 Dengang profeten Natan kom til ham,
fordi David havde været sammen med Batseba.

v3 Gud, vær mig nådig i din godhed,
udslet mine overtrædelser i din store barmhjertighed!

v4 Vask mig fuldstændig ren for skyld,
rens mig for synd!
v5 For jeg kender mine overtrædelser,
og min synd har jeg altid for øje.

v6 Mod dig alene har jeg syndet,
jeg har gjort, hvad der er ondt i dine øjne;
så er du retfærdig, når du anklager,
og ren, når du dømmer.
v7 I skyld har jeg været, fra jeg blev født,
i synd, fra min mor undfangede mig.
v8 Du elsker sandhed i det dunkle,
du lærer mig visdom i det skjulte.

v9 Rens mig med isop for synd,
vask mig hvidere end sne!
v10 Forkynd mig fryd og glæde,
lad de knogler, du knuste, juble!
v11 Vend dit ansigt bort fra mine synder
og udslet al min skyld!
v12 Skab et rent hjerte i mig, Gud,
giv mig på ny en fast ånd!
v13 Kast mig ikke bort fra dig,
og tag ikke din hellige ånd fra mig!
v14 Lad mig atter frydes over din frelse,
styrk mig med en villig ånd!

v15 Jeg vil lære lovbrudere dine veje,
så syndere kan vende om til dig.
v16 Fri mig for blodskyld, Gud, min frelses Gud,
så min tunge kan juble over din retfærdighed.
v17 Herre, åbn mine læber,
så min mund kan forkynde din pris.
v18 For du vil ikke have slagtoffer,
og bringer jeg brændoffer, tager du ikke imod det;
v19 mit offer, Gud, er en sønderbrudt ånd,
et sønderbrudt og sønderknust hjerte afviser du ikke,
Gud.

v20 Gør i din nåde godt mod Zion,
opbyg Jerusalems mure!
v21 Da vil du tage imod de rette ofre,
brændoffer og heloffer;
da skal tyre ofres på dit alter.

Salmernes bog

Salme 52

v1 For korlederen. Maskil af David.
v2 Dengang edomitten Do'eg gik hen og fortalte Saul,
at David var taget ind hos Akimelek.

v3 Hvorfor praler du af ondskab, du stærke?
Guds trofasthed varer dagen lang.
v4 Du planlægger ondskab,
din tunge er som en hvæstet kniv,
du, der handler falsk.
v5 Du elsker ondt frem for godt,
løgn frem for sandfærdig tale. Sela
v6 Du elsker fordærvelig tale,
du svigefulde tunge!
v7 Dog, Gud skal ødelægge dig for evigt,
han skal rive dig ud af dit telt,
rykke dig op med rode fra de levendes land. Sela

v8 De retfærdige skal se det og frygte,
og de skal le ad den mand:
v9 Sådan går det ham,
der ikke gør Gud til sit værn,
men stoler på sin store rigdom
og viser sin styrke i ødelæggelser.

v10 Men jeg er som det grønne oliventræ i Guds hus,
jeg stoler på Guds trofasthed
for evigt og altid.
v11 Jeg takker dig for evigt,
for du greb ind!
Blandt dine fromme
sætter jeg mit håb til dit navn,
for dit navn er godt.

Salme 53

v1 For korlederen. Al-mahalat. Maskil af David.

v2 Tåberne siger ved sig selv:
»Gud er ikke til!«
De handler ondt og afskyeligt,
ingen gør godt.
v3 Gud ser fra himlen
ned over menneskene
for at se, om der er en forstandig,
én der søger Gud.
v4 De er alle faldet fra,
alle er fordærvede;
ingen gør godt,
ikke en eneste.

v5 Forstår de intet, de forbrydere,
som lever af at æde mit folk?
De påkalder ikke Gud.
v6 Da skal de gribes af rædsel,
hvor de ikke ventede rædsel,
for Gud skal splitte
din belejrers knogler.

De bliver gjort til skamme,
for Gud forkaster dem.

v7 Gid Israels frelse må komme fra Zion!
Når Gud vender sit folks skæbne,
skal Jakob juble og Israel glæde sig.

Salme 54

v1 For korlederen. Til strengespil. Maskil af David.
v2 Dengang folkene fra Zif kom og fortalte Saul,
at David skjulte sig hos dem.

v3 Gud, frels mig ved dit navn,
skaf mig ret ved din styrke!
v4 Gud, hør min bøn,
lyt til min munds ord!

v5 Fremmede har rejst sig mod mig,
voldsmænd stræber mig efter livet,
for de har ikke Gud for øje. Sela

v6 Se, Gud er min hjælper,
Herren styrker mig.
v7 Ulykken skal falde tilbage på mine fjender.
Gør det af med dem i din trofasthed!

v8 Så vil jeg bringe dig et frivilligoffer,
jeg vil takke dit navn, Herre, for dit navn er godt.
v9 Han har reddet mig fra alle trængsler,
og mit øje fryder sig over mine fjender.

Salme 55

v1 For korlederen. Til strengespil. Maskil af David.

v2 Hør min bøn, Gud,
skjul dig ikke, når jeg bønfaller dig.
v3 Lyt til mig, og svar mig,
jeg er urolig, og jeg klager.
v4 Jeg er ude af mig selv over fjendens råb,
over de ugudeliges undertrykkelse.
De vælter ulykke ned over mig,
rasende angriber de mig.
v5 Hjertet skælver i mig,
dødsangsten kommer over mig,
v6 skræk og rædsel fylder mig,
frygt indhyller mig,
v7 og jeg siger:
Gid jeg havde vinger som duen,
så ville jeg flyve bort og finde et bosted.
v8 Jeg ville flygte langt bort
og slå mig ned i ørkenen. Sela
v9 Jeg ville skynde mig at finde ly
for den rasende storm, for uvejret.

Salmernes bog

v10 Split dem, Herre,
spalt deres tunger,
for jeg ser vold
og strid i byen.

v11 Dag og nat går de omkring den
på dens mure,
den er fuld af uret og ulykke,
v12 den er fuld af fordærv.
Undertrykkelse og svig
hører ikke op på dens torve.

v13 Det er ikke en fjende, der håner mig,
det kunne jeg bære;
det er ikke en modstander, som hoverer over mig,
ham kunne jeg skjule mig for.

v14 Men du, min ligemand,
min ven, du som jeg kender,
v15 vi som nød hinandens fortrolighed,
når vi vandrede i festtoget i Guds hus.

v16 Døden skal ramme dem,
levende skal de styrte i dødsriget;
for der er ondskab i kammeret i deres indre.

v17 Jeg vil råbe til Gud,
og Herren skal frelse mig.
v18 Aften og morgen og middag
vil jeg klage og stønne,
og han skal høre mig.
v19 Han skal udfri mig fra kampen, så jeg får fred,
for mange er imod mig.
v20 Gud skal høre, og han skal ydmyge dem,
han der troner fra ældgammel tid. Sela

De overholder ikke deres aftaler
og frygter ikke Gud.
v21 De lægger hånd på venner
og bryder pagten med dem.
v22 Deres mund er glattere end smør,
men i hjertet vil de krig;
deres ord er blødere end olie,
men er dog dolke.

v23 Kast din byrde på Herren,
så vil han sørge for dig.
I al evighed
lader han ikke den retfærdige vakle.

v24 Du, Gud, styrter dem
i gravens dyb.
Mordere og bedragere
får end ikke halvdelen af deres dage.
Men jeg stoler på dig.

Salme 56

v1 For korlederen. Al-jonat-elem-rehokim.
 Miktam af David.
Dengang filistrene i Gat greb ham.

v2 Vær mig nådig, Gud, for mennesker jager mig,
dagen lang trænger krigere mig tilbage.
v3 Mine fjender jager mig dagen lang,
mange fører forbitret krig mod mig.

v4 Når jeg gribes af frygt, stoler jeg på dig;
v5 ved Guds hjælp lovpriser jeg hans ord.
Jeg stoler på Gud og frygter ikke;
hvad kan dødelige gøre mig?

v6 Dagen lang krænker de mine ord,
de har kun ondt i sinde mod mig.
v7 De angriber mig, lurer på mig,
vogter på mine skridt,
for de vil mig til livs.
v8 Skal de undslippe i deres ondskab?
Stød folkene ned i din vrede, Gud!

v9 Du fører bog over min elendighed,
mine tårer er samlet i din lædersæk,
de står i din bog.

v10 Men den dag jeg råber,
skal fjenden vige.
Det ved jeg: Gud er med mig.
v11 Ved Guds hjælp lovpriser jeg hans ord;
når Herren hjælper, lovpriser jeg hans ord.
v12 Jeg stoler på Gud og frygter ikke.
Hvad kan mennesker gøre mig?

v13 De løfter, jeg har givet dig, Gud,
vil jeg indfri med takofre.
v14 For du har reddet mit liv fra døden
og min fod fra at snuble,
så jeg kan vandre for Guds ansigt
i livets lys.

Salme 57

v1 For korlederen. Al-tashket. Miktam af David.
Dengang han flygtede ind i hulen for Saul.

v2 Vær mig nådig, Gud, vær mig nådig,
for hos dig søger jeg tilflugt;
i dine vingers skygge søger jeg tilflugt,
til ulykken er drevet over.
v3 Jeg råber til Gud den Højeste,
til Gud, der fører min sag igennem.
v4 Han sender mig hjælp fra himlen,
gør den, der jager mig, til spot. Sela
Gud sender sin godhed og troskab.

Salmernes bog

v5 Jeg ligger blandt løver,
der hungrer efter menneskekød;
deres tænder er spyd og pile,
deres tunge er et skarpt sværd.

v6 Løft dig højt over himlen, Gud,
lad din herlighed komme over hele jorden.

v7 De lagde et net ud for mine fødder,
men jeg undgik det;
de gravede en grav for mig,
men de faldt selv i den. Sela

v8 Mit hjerte er trygt, Gud,
mit hjerte er trygt,
jeg vil synge og spille.
v9 Vågn op, min sjæl,
vågn op, harpe og citer,
jeg vil vække morgenrøden.

v10 Jeg vil takke dig blandt folkene, Herre,
jeg vil lovsynge dig blandt folkeslagene.
v11 For din godhed når helt op til himlen,
din troskab til skyerne.

v12 Løft dig højt over himlen, Gud,
lad din herlighed komme over hele jorden.

Salme 58

v1 For korlederen. □ Al-tashket. Miktam af David.

v2 Fører I retskaffen tale, I mægtige?
Dømmer I mennesker retfærdigt?
v3 Nej, bevidst øver I uret i landet,
med vilje giver I volden frit løb.

v4 De ugudelige er frafaldne fra fødslen,
løgnerne er vildfarne fra moders liv.
v5 De er giftige som slanger,
som den døve slange, der stopper øret til,
v6 så den ikke kan høre slangebesværgeren,
selv ikke den kyndigste besværgere.

v7 Gud, slå tænderne ud på dem,
knus løvernes kæber, Herre!
v8 De skal flyde ud, som vand siver bort,
de skal visne som græs ved vejen,
v9 som sneglen, der opløses i slim,
som et dødfødt barn, der aldrig får solen at se.
v10 Før deres tornebusk vokser til tjørnekrat,
blæser han dem væk i vrede som tidselfrø.

v11 Den retfærdige skal glæde sig over at se hævn,
han skal vaske sine fødder i den ugudeliges blod;
v12 og folk skal sige:
»Ja, den retfærdige får sin løn,
der er en Gud, som dømmer på jorden!«

Salme 59

v1 For korlederen. □ Al-tashket. Miktam af David.
Dengang Saul sendte folk ud for at bevogte huset og
dræbe ham.

v2 Red mig fra mine fjender, Gud,
beskyt mig mod mine modstandere;
v3 red mig fra forbryderne,
frels mig fra morderne!
v4 For de lægger baghold for mig,
stærke mænd angriber mig,
selv om jeg ikke har forbrudt mig eller syndet, Herre.
v5 Skønt jeg er uden skyld,
stimler de sammen imod mig.
Vågn op, kom selv og se!
v6 Du, Hærskarers Herre, Israels Gud,
vågn op og straf alle folkene,
skån ikke nogen af de troløse forbrydere! Sela
v7 Om aftenen kommer de tilbage,
giver hals som hunde
og strejfer om i byen.
v8 De lader munden løbe,
de har sværd på læberne
— for hvem skulle høre det?

v9 Men du, Herre, du ler ad dem,
du spotter alle folkene.
v10 Min styrke, dig vil jeg holde mig til,
for Gud er min borg.
v11 Min Gud kommer mig i møde med sin troskab,
Gud lader mig frydes over mine fjender.
v12 Dræb dem ikke, så mit folk glemmer dem,
gør dem hjemløse med din styrke og styrt dem,
Herre, vort skjold!
v13 Syndige er de ord, der kommer over deres læber;
de skal fanges i deres hovmod
for den forbandelse og løgn, de udspreder.
v14 Udryd dem i vrede, udryd dem, så de er borte;
da skal de vide over hele jorden,
at Gud hersker i Jakob. Sela

v15 Om aftenen kommer de tilbage,
giver hals som hunde
og strejfer om i byen.
v16 De strejfer om efter føde
og knurrer, når de ikke bliver mætte.

v17 Men jeg vil synge om din styrke,
juble om morgenen over din trofasthed.
For du er min borg,
en tilflugt, når jeg er i nød.
v18 Min styrke, dig vil jeg lovsynge,
for Gud er min borg,
min trofaste Gud.

Salmernes bog

Salme 60

v1 For korlederen. □ Al-shushan-edut.
□ Miktam af David. Til belæring.
v2 Dengang han førte krig mod Aram-Naharajim og Aram-Soba, og Joab vendte tilbage og slog tolv tusind edomitter i Saltdalen.

v3 Gud, du har forstødt os, du brød løs mod os, du blev vred på os, rejs os igen!
v4 Du har bragt landet til at skælve og slå revner, hel dets brud, for det vakler!
v5 Du lod dit folk opleve hårde tider, du gjorde os sanseløse som af vin.

v6 Dem, der frygter dig, har du givet et banner, som de kan flygte til for buens skud. Sela
v7 Giv sejr med din højre hånd, svar os, så dine yndlinge bliver reddet.

v8 Gud har talt i sin hellighed:
Med jubel vil jeg udstykke Sikems land og udmåle Sukkots dal.
v9 Gilead tilhører mig, Manasse tilhører mig, Efraim er min hjelm, Juda er mit scepter.
v10 Moab er mit vaskefad, på Edom kaster jeg min sko, mig skal du hylde, Filistæa!

v11 Hvem skal føre mig til den befæstede by, hvem skal lede mig til Edom?
v12 Du har jo forstødt os, Gud, du drager ikke ud med vore hære.

v13 Bring os hjælp mod fjenden, menneskers hjælp er intet værd.
v14 Ved Guds hjælp vinder vi sejr, han tramper vore fjender ned. Juda er mit scepter.
v10 Moab er mit vaskefad, på Edom kaster jeg min sko, mig skal du hylde, Filistæa!

v11 Hvem skal føre mig til den befæstede by, hvem skal lede mig til Edom?
v12 Du har jo forstødt os, Gud, du drager ikke ud med vore hære.

v13 Bring os hjælp mod fjenden, menneskers hjælp er intet værd.
v14 Ved Guds hjælp vinder vi sejr, han tramper vore fjender ned.

Salme 61

v1 For korlederen. Til strengespil. Af David.

v2 Hør min klage, Gud, lyt til min bøn!
v3 Fra jordens ende råber jeg til dig, når jeg føler afmagt.
Du skal føre mig op på den klippe, der er for høj for mig.

v4 For du er min tilflugt, et fæstningstårn mod fjenden.
v5 Jeg vil være gæst i dit telt for evigt, jeg vil søge tilflugt i ly af dine vinger. Sela
v6 For du, Gud, hører mine løfter og giver arveret til dem, der frygter dit navn.

v7 Du føjer dage til kongens dage, hans år skal være i slægt efter slægt.
v8 Han skal trone evigt for Guds ansigt, godhed og troskab skal beskytte ham.
v9 Da vil jeg lovsynges dit navn til evig tid og indfri mine løfter dag efter dag.

Salme 62

v1 For korlederen. Efter Jedutun. Salme af David.

v2 Kun hos Gud finder min sjæl ro, fra ham kommer min frelse.
v3 Kun han er min klippe og min frelse, min borg, så jeg ikke vakler.

v4 Hvor længe vil I storme mod et menneske — I er alle sammen mordere — som mod en hældende væg, en faldefærdig mur?
v5 De planlægger kun svig, de bruger løgn for at lede på afveje, med munden velsigner de, men i deres indre forbander de. Sela

v6 Kun hos Gud finder min sjæl ro, for mit håb kommer fra ham.
v7 Kun han er min klippe og min frelse, min borg, så jeg ikke vakler.
v8 Hos Gud er min hjælp og min ære, min sikre tilflugtsklippe er hos Gud.
v9 Stol altid på ham, du folk, udøs jeres hjerte for ham, Gud er vor tilflugt. Sela

v10 Kun et vindpust er menneskene, menneskebørnene er blændværk; vægtskålen med dem hæver sig, de er flygtigere end et vindpust.

Salmernes bog

v11 Stol ikke på vold,
lad jer ikke blænde af rov!
Selv om rigdommen vokser,
så regn ikke med den.

v12 Én ting har Gud sagt,
to ting har jeg hørt:
Hos Gud er der magt,
v13 og: Hos dig, Herre, er der troskab.
For du vil gengælde enhver
efter hans gerninger.

Salme 63

v1 Salme af David.
Dengang han var i Judas ørken.

v2 Gud, du er min Gud, jeg søger dig,
min sjæl tørster efter dig,
min krop længes efter dig
i det tørre, udpinte, vandløse land.
v3 Ja, jeg vil skue dig i helligdommen
og se din magt og herlighed,
v4 for din troskab er bedre end livet.

Mine læber skal lovsynge dig,
v5 ja, jeg vil prise dig hele mit liv,
i dit navn vil jeg løfte mine hænder.
v6 Min sjæl mættes som af fede retter,
og min mund lovpriser dig med jublende læber,
v7 når jeg på mit leje husker dig
og tænker på dig i nattetimerne.

v8 For du er blevet min hjælp,
og jeg jubler i dine vingens skygge.
v9 Min sjæl hænger ved dig,
og din højre hånd holder mig fast.

v10 Men de, der stræber mig efter livet,
skal gå ned i jordens dyb;
v11 de skal overgives til sværdet
og blive bytte for rævene.

v12 Kongen glæder sig over Gud,
alle, der sværger ved ham, skal prise sig lykkelige,
for munden lukkes på løgnerne.

Salme 64

v1 For korlederen. Salme af David.

v2 Hør mig, Gud, når jeg klager,
beskyt mit liv, når jeg frygter fjenden;
v3 skjul mig for de ondes råd
og forbrydernes larmende flok!

v4 De har hvæstet deres tunge som sværd,
lagt giftige ord som pile på buen
v5 for i det skjulte at ramme den uskyldige;
de rammer ham pludselig og er uden frygt.
v6 De opildner sig selv med onde ord,
de aftaler at lægge fælder,
og de siger: Hvem kan se os?
v7 De søger efter uret,
de skjuler det, de søgte efter;
menneskets indre og hjerte er dybt!

v8 Da skyder Gud sin pil imod dem,
pludselig bliver de ramt.
v9 Deres egen tunge bringer dem til fald,
alle, der ser dem, ryster på hovedet.
v10 Da gribes alle af frygt,
de forkynder Guds gerning
og giver agt på hans handling.

v11 Den retfærdige glæder sig over Herren
og søger tilflugt hos ham,
alle de oprigtige priser sig lykkelige.

Salme 65

v1 For korlederen. Salme af David. En sang.

v2 Dig skal vi lovprise,
Gud på Zion,
vi indfrier vore løfter til dig,
v3 du som hører vor bøn.
Til dig kommer alle mennesker
v4 for deres synders skyld;
vore overtrædelser er for tunge for os,
men du tilgiver dem.

v5 Lykkelig den, du udvælger og bringer nær,
han bor i dine forgårde.
Vi mættes med gode gaver i dit hus,
med helligheden i dit tempel.
v6 I retfærdighed svarer du os med frygtindgydende
gerninger, vor frelses Gud,
du som er tilflugt helt til jordens ender
og til det fjerne hav,
v7 du som grundfæstede bjergene i din kraft,
væbnet med styrke,
v8 du som dæmpede havenes brusen,
bølgenes brusen og folkernes larm.
v9 De, der bor ved jordens ender,
frygtede for dine tegn,
øst og vest fik du til at juble.

v10 Du tager dig af landet og giver det regn,
du gør dets rigdom stor;
Guds bæk er fuld af vand,
du sørger for kornet, ja, det sørger du for.
v11 Du væder plovfurterne og jævner pløjejorden,
du blødgør jorden med regnskyl og velsigner dens
spirer.

Salmernes bog

v12 Du kroner året med dine gode gaver,
dine hjulspor driver af fedme,
v13 selv øde græsgange drypper,
og højene ifører sig jubel.
v14 Engene klæder sig i lam,
dalene hyller sig i korn;
de jubler og synger.

Salme 66

v1 For korlederen. En sang. En Salme.

Bryd ud i fryderåb for Gud, hele jorden,
v2 lovsyng hans herlige navn,
giv ham ære og pris!

v3 Sig til Gud:

Hvor er dine gerninger frygtindgydende,
dine fjender kryber for din vældige magt!

v4 Hele jorden kaster sig ned for dig
og lovsynger dig, de lovsynger dit navn. Sela

v5 Kom og se Guds gerninger,
hans handlinger indgyder mennesker frygt;

v6 han forvandlede hav til tørt land,
så de gik gennem strømmen til fods.

Lad os da glæde os over ham!

v7 Han hersker for evigt med vælde,
hans øjne overvåger folkene;

de genstridige skal ikke rejse sig mod ham. Sela

v8 Pris vor Gud, I folkeslag,
lad lovsangen til ham lyde!

v9 Han holder os i live
og lader ikke vore fødder vakle.

v10 For du prøvede os, Gud,
du lutrede os, som man lutrer sølv;

v11 du lod os gå i fanggarnet,
du lagde byrder på vore hofter;

v12 du lod mennesker ride hen over hovedet på os,
vi måtte gennem ild og vand.

Men så førte du os ud til overflod.

v13 Jeg vil gå ind i dit hus med brændofre,
jeg vil indfri de løfter til dig,

v14 som mine læber aflagde
og min mund udtalte, da jeg var i nød.

v15 Jeg bringer dig brændofre af fedekvæg
og lader offerrøg fra væddere stige op;
jeg ofrer okser og bukke. Sela

v16 Alle I, som frygter Gud,
kom og hør, så skal jeg fortælle,
hvad han har gjort for mig.

v17 Jeg råbte til ham,
lovsang var på min tunge.

v18 Havde jeg haft ondt i sinde,
ville Herren ikke have hørt mig.

v19 Men Gud hørte,
han lyttede til min bøn.

v20 Lovet være Gud!

Han har ikke afvist min bøn
og taget sin trofasthed fra mig.

Salme 67

v1 For korlederen. Til strengespil. En Salme. En sang.

v2 Gud være os nådig og velsigne os,
han lade sit ansigt lyse over os, Sela

v3 så din vej kendes på jorden
og din frelse blandt alle folkene.

v4 Folkene skal takke dig, Gud,
alle folkene skal takke dig.

v5 Folkeslagene skal glæde sig og juble,
for du dømmes folkene retfærdigt,

og du leder folkeslagene på jorden. Sela

v6 Folkene skal takke dig, Gud,

alle folkene skal takke dig.

v7 Jorden har givet sin afgrøde.

Gud, vor Gud velsigne os,

v8 Gud velsigne os,

og hele den vide jord frygte ham.

Salme 68

v1 For korlederen. Salme af David. En sang.

v2 Gud rejser sig, hans fjender spredes,
og hans modstandere flygter for ham.

v3 Som røg vejres bort,
og som voks smelter for ilden,

går de uretfærdige til grunde foran Gud.

v4 Men de retfærdige jubler og glæder sig,
de fryder sig i glæde for Guds ansigt.

v5 Syng for Gud, lovsyng hans navn,
byg vej for ham, der rider frem i ørkenen;
Jahve er hans navn, fryd jer for hans ansigt!

v6 Faderløses fader og enkers forsvarer
er Gud i sin hellige bolig.

v7 Gud giver de ensomme et sted at bo,
han fører fanger ud og giver dem lykke,
kun de genstridige skal bo i det nøgne land.

v8 Gud, da du drog ud i spidsen for dit folk
og skred frem i ødemarken, Sela

v9 da skælvede jorden,
himlen dryppede af regn foran Gud,

Sinajs Herre,
foran Gud, Israels Gud.

Salmernes bog

v10 Du lod regnen strømme rigeligt, Gud,
du sørgede for dit udpinte land.

v11 Der fandt dit folk en bolig,
i din godhed sørgede du
for de hjælpeløse, Gud.

v12 Herren lader sit ord lyde,
stor er skaren af kvinder med glædesbud:

v13 Hærenes konger er på hastig flugt,
husets frue fordeler byttet.

v14 Ligger I der i kvægfolden?

Duens vinger er dækket med sølv,
dens fjer med gulgrønt guld.

v15 Da den Almægtige spredte kongerne der,
faldt der sne på Salmon.

v16 Et gudsbjerg er Bashans bjerg,
et bjerg med høje tinder er Bashans bjerg.

v17 Høje tinder, hvorfor skuler I
til det bjerg, Gud har ønsket til bolig,
hvor Herren bor for evigt?

v18 Guds stridsvogne er to gange ti tusind,
tusinder og atter tusinder.
Herren er kommet fra Sinaj til helligdommen.

v19 Du er steget op til det høje,
du har ført fanger med,
du har taget gaver blandt menneskene,
selv de genstridige;
Gud Herren skal bo der.

v20 Lovet være Herren dag efter dag,
Gud bærer os, han er vor frelse. Sela

v21 Gud er for os en Gud til frelse,
hos Gud Herren er der vej ud af døden.

v22 Gud knuser sine fjenders hoved,
issen på dem, der lever i skyld.

v23 Herren siger: Fra Bashan henter jeg dem,
jeg henter dem fra havets dyb,

v24 så du kan bade dine fødder i blod
og dine hunde få deres del af fjenderne.

v25 De ser dit festtog, Gud,
min Guds og konges festtog i helligdommen;
v26 forrest går sangerne, bagest strengespillerne,
i midten de unge piger,
der slår pauken.

v27 Pris Gud i forsamlingerne,
Herren, Israels kilde!

v28 Dér er Benjamin, den yngste,
som hersker over dem,
Judas stormænd i larmende flok,
Zebulons stormænd og Naftalis stormænd.

v29 Opbyd din styrke, Gud,
den styrke, Gud, du har vist os,
v30 fra dit tempel i Jerusalem;
konger skal bringe dig gaver.

v31 Skræm dyrene i sivkrattet,
tyreflokken, folkenes tyrekalve!
Trød dem ned, der elsker sølv,
split de krigslystne folk!

v32 De kommer med bronzevarer fra Egypten,
Nubien skal løfte sine hænder til Gud.

v33 Jordens kongeriger, syng for Gud,
lovsyng Herren, Sela

v34 som rider hen over ældgamle himle,
hør, han løfter sin røst, en vældig røst.

v35 Giv Gud hæder,
hans højhed er over Israel,
og hans styrke i skyerne.

v36 Frygtindgydende kommer du fra din helligdom,
Gud,
Israels Gud giver folket styrke og kraft.
Lovet være Gud!

Salme 69

v1 For korlederen. □ Al-shoshannim. Af David.

v2 Frels mig, Gud,
for vandet når mig til halsen,
v3 jeg er sunket i bundløst dynd
og kan ikke få fodfæste.
Jeg er kommet ud på det dybe vand,
strømmen skyller sammen over mig.
v4 Jeg er udmattet af at råbe,
min strube er blevet hæs,
mine øjne har stirret sig trætte
af at vente på min Gud.

v5 De, der hader mig uden grund,
er flere end hårene på mit hoved;
mange vil gøre det af med mig,
med urette er de mine fjender.
Det, jeg ikke har røvet,
skal jeg alligevel levere tilbage.

v6 Du kender min dårskab, Gud,
min skyld er ikke skjult for dig.
v7 Lad ikke dem, der håber på dig,
blive gjort til skamme ved mig,
Herre, Hærskarers Herre!
Lad ikke dem, der søger dig,
blive til spot ved mig,
Israels Gud!

Salmernes bog

v8 På grund af dig må jeg bære skændsel,
skamrødme dækker mit ansigt.
v9 Jeg er blevet en fremmed for mine brødre,
en udlænding for min mors sønner.
v10 Nidkærlighed for dit hus fortærer mig,
og mig har spotten ramt fra dem, der spotter dig.

v11 Jeg græd og holdt faste,
men det hånede de mig for.
v12 Jeg klædte mig i sæk,
og de sang spottesange om mig.
v13 De, der sidder i porten, snakker om mig,
svirebrødrene synger nidviser om mig.

v14 Men jeg beder til dig
i nådens tid, Herre,
svar mig i din store trofasthed, Gud,
med din sikre hjælp!
v15 Red mig op af dyndet, så jeg ikke synker til bunds,
red mig fra dem, der hader mig, og fra det dybe vand!
v16 Lad ikke strømmen skylle sammen over mig,
lad ikke dybet opsluge mig,
lad ikke brønden lukke sig over mig!

v17 Svar mig, Herre, for din trofasthed er god,
vend dig til mig i din store barmhjertighed!
v18 Skjul ikke dit ansigt for din tjener,
for jeg er i nød, svar mig i hast!
v19 Kom mig nær og befri mig,
udfri mig fra mine fjender!

v20 Du ved selv, hvor jeg bliver hånet,
hvor jeg bliver til spot og spe,
du har alle mine fjender for øje;
v21 deres hån har knust mit hjerte,
det kan ikke læges.
Jeg håbede på medfølelse, der var ingen,
på nogen, der ville trøste mig, jeg fandt ingen.
v22 De gav mig malurt at spise
og eddike til at slukke min tørst.
v23 Lad deres bord blive en fælde,
en snare for dem i deres sorgløshed.
v24 Lad det blive sort for deres øjne, så de ikke kan se,
lad altid deres lænder ryste.
v25 Udøs din vrede over dem,
lad din glødende harme nå dem!
v26 Deres lejr skal blive øde,
ingen skal bo i deres telte.
v27 For den, du har slået, forfølger de,
de øger smerten hos den, du har såret.
v28 Føj skyld til deres skyld,
lad dem ikke få del i din retfærdighed!
v29 Slet dem af livets bog,
de skal ikke stå optegnet sammen med retfærdige!
v30 Men jeg er hjælpeløs, jeg lider,
lad din hjælp beskytte mig, Gud!

v31 Jeg vil lovprise Guds navn med sang
og ophøje ham med tak.
v32 Det vil Herren hellere have end okser,
hellere end tyre med horn og klove.
v33 Når de ydmyge ser det, skal de glæde sig,
I, der søger Gud, skal få nyt mod.
v34 For Herren hører på de fattige,
han ringeagter ikke sine fangne.
v35 Himmel og jord skal lovprise ham,
havene og alt, hvad der rører sig i dem.
v36 For Gud frelser Zion
og opbygger Judas byer,
så de kan bo der og få landet i eje.
v37 Det skal gå i arv til hans tjeneres børn,
de, der elsker hans navn, skal bo i det.

Salme 70

v1 For korlederen. Af David. □ Le-hazkir.

v2 Vær nådig, Gud, og red mig,
skynd dig til hjælp, Herre!
v3 De, som stræber mig efter livet,
skal blive til spot og spe,
de, som vil min ulykke,
skal vige tilbage med vanære;
v4 de, som siger: Ha, ha!
skal vige på grund af deres skændsel.

v5 Men alle, der søger dig,
skal fryde og glæde sig over dig,
og de, der elsker din frelse,
skal altid sige: Gud er stor!

v6 Jeg er hjælpeløs og fattig,
skynd dig at komme til mig, Gud!
Du er min hjælper og befrier,
tøv ikke, Herre!

Salme 71

v1 Hos dig, Herre, søger jeg tilflugt,
lad mig aldrig blive gjort til skamme!
v2 Red mig og befri mig i din retfærdighed,
vend dit øre mod mig, og frels mig!
v3 Vær min tilflugts klippe,
den borg, hvor jeg finder redning.
For du er min klippe og min borg.
v4 Min Gud, red mig fra ugudeliges magt,
fra uretfærdiges og undertrykkes hånd!

v5 For du, Herre, er mit håb,
fra min ungdom var du min tilflugt, Herre,
v6 fra fødslen har jeg støttet mig til dig,
det var dig, der tog mig fra moders liv,
min lovsang gælder altid dig.

Salmernes bog

v7 For mange er jeg blevet et tegn,
og du er min sikre tilflugt.
v8 Min mund er fuld af lovsang til dig,
jeg priser din herlighed dagen lang.

v9 Kast mig ikke bort, når jeg bliver gammel,
forlad mig ikke, når kræfterne svigter.
v10 For mine fjender taler om mig,
de, som vogter på mig, lægger råd op sammen;
v11 de siger: Gud har forladt ham.
Efter ham, fang ham, for ingen kan redde ham!

v12 Gud, hold dig ikke borte fra mig,
min Gud, skynd dig til hjælp!
v13 De, der anklager mig,
skal blive til spot og spe,
skam og skændsel skal dække dem,
der stræber efter min ulykke.

v14 Men jeg bevarer altid håbet,
jeg bliver ved med at lovprise dig;
v15 min mund skal forkynde din retfærdighed,
din frelse dagen lang,
jeg kender ikke dens grænser!
v16 Jeg vil komme og lovsynge Gud Herrens vælde,
jeg vil prise dig, kun du er retfærdig.

v17 Gud, du har belært mig fra min ungdom,
og jeg beretter stadig om dine undere.
v18 Forlad mig ikke, Gud,
når jeg bliver gammel og grå,
så kan jeg berette om din styrke
til alle slægter, der kommer.

v19 Din vælde og din retfærdighed
når til himlen, Gud;
du har gjort store ting,
hvem er som du, Gud?

v20 Du lod mig opleve
store og hårde trængsler;
giv mig livet på ny,
løft mig op på ny
fra jordens dyb!

v21 Giv mig min storhed tilbage,
vend om, og trøst mig!

v22 Da skal jeg takke dig med harpespil
for din trofasthed, min Gud,
jeg vil lovsynge dig med citer,
du Israels Hellige.

v23 Mine læber skal juble, når jeg lovsynger dig,
og min sjæl, som du har udfriet, skal juble.

v24 Ja, dagen lang skal min tunge
forkynde din retfærdighed;
for de, der stræber efter min ulykke,
bliver til spot og spe.

Salme 72

v1 Af Salomo.

Gud, overdrag dine domme til kongen,
din retfærd til kongesønnen,
v2 så han dømmer dit folk med retfærdighed
og dine hjælpeløse med retsindighed.
v3 Bjergene skal bære fred for folket,
og højene retfærdighed.
v4 Han skaffer folkets hjælpeløse ret,
han hjælper de fattige
og knuser undertrykkerne.

v5 Han skal leve, så længe solen
og månen er til, slægt efter slægt.
v6 Som regnen falder på nyslåede enge,
som regndråber væder jorden,
v7 skal retfærdighed blomstre i hans dage
og freden være stor, til månen forgår.

v8 Han skal herske fra hav til hav
og fra floden til jordens ender.
v9 Hans modstandere skal falde på knæ for ham,
hans fjender skal slikke støv.
v10 Konger fra Tarshish og fjerne øer
skal frembære gaver,
Sabas og Sebas konger
skal bringe tribut.
v11 Alle konger skal kaste sig ned for ham,
alle folkeslag skal tjene ham.

v12 Han redder den fattige, der råber om hjælp,
og den nødstedte, som ingen hjælper.
v13 Han forbarmer sig over svage og fattige,
han redder de fattiges liv;
v14 fra undertrykkelse og vold udfrier han dem,
deres blod er dyrebart i hans øjne.

v15 Gid han må leve
og modtage af Sabas guld!
De skal bestandig bede for ham,
velsigne ham dagen lang.

v16 Gid der må være overflod af korn i landet,
på bjergtoppene skal det bølge;
som Libanon skal dets frugt modnes,
dets korn skal stå som græsset på marken.

v17 Gid hans navn må leve for evigt,
så længe solen er til, skal hans navn vokse.

De skal velsigne sig i ham,
alle folk skal prise ham lykkelig.

v18 Lovet være Gud Herren, Israels Gud,
han som alene gør undere,
v19 og lovet være hans herlige navn i evighed!
Hans herlighed skal fylde hele jorden.
Amen, amen.

v20 Her slutter Davids, Isajs søns, bønner.

Salmernes bog

Salme 73

v1 Salme af Asaf.

Gud er god mod Israel,
mod de rene af hjertet.

v2 Men jeg var nær snublet,
mine fødder var nær ved at glide,
v3 for jeg harmedes over de overmodige,
jeg måtte se de ugudeliges lykke.
v4 De lider ingen kvaler,
deres krop er sund og fed.
v5 De har ingen del i menneskers nød,
de bliver ikke ramt som andre mennesker.
v6 Derfor er hovmod deres halssmykke,
vold er den dragt, de hyller sig i.
v7 Deres synd kommer fra deres indre,
hjertets tanker trænger sig frem.
v8 De håner og taler ondt,
fra det høje truer de med undertrykkelse.
v9 De vender deres mund mod himlen,
deres tunge færdes på jorden.
v10 Derfor vender hans folk sig til dem
og suger vand i fulde drag.
v11 Og de siger: »Hvordan skulle Gud få det at vide?
Mon den Højeste har indsigt?«
v12 Se, sådan er de ugudelige,
evigt trygge øger de deres rigdom.

v13 Til ingen nytte holdt jeg mit hjerte rent
og vaskede i uskyld mine hænder;
v14 jeg blev dog ramt dagen lang
og tugtet hver morgen.
v15 Ville jeg sige: Jeg vil tale som de,
da var jeg troløs mod dine børns slægt.
v16 Jeg tænkte efter for at forstå det,
det var en uret i mine øjne,
v17 indtil jeg kom til Guds helligdom
og gav agt på deres endeligt.
v18 Ja, du stiller dem på glatte veje,
du lader dem falde i fordærv.
v19 Så hurtigt de går til grunde!
De omkommer, de bliver tilintetgjort af rædsler.
v20 Som en drøm, når man vågner, Herre,
når man står op, ringeagter man dens billede.

v21 Dengang mit hjerte var bittert,
og det nagede mig i mit indre,
v22 var jeg et uforstandigt fæ,
en stud var jeg over for dig.
v23 Men nu er jeg altid hos dig,
min højre hånd holder du fast.
v24 Du leder mig med dit råd,
du fører mig til herlighed.
v25 Hvem har jeg ellers i himlen?
Hos dig ønsker jeg intet på jorden.
v26 Om end min krop og mit hjerte forgår,
så er Gud for evigt mit hjertes klippe og min lod.

v27 For de, der er fjernt fra dig, går til grunde,
du tilintetgør alle, der er dig utro.

v28 Men at være Gud nær er min lykke,
jeg tager min tilflugt til Gud Herren,
så jeg kan fortælle om alle dine gerninger.

Salme 74

v1 Maskil af Asaf.

Hvorfor har du forstødt os for evigt, Gud,
hvorfor flammer din vrede op mod de får, du vogter?
v2 Husk din menighed, som du vandt i gamle dage,
de stammer, du løskøbte til ejendom,
Zions bjerg, hvor du tog bolig.
v3 Ret dine skridt mod de endeløse ruiner,
alt har fjenden ødelagt i helligdommen!
v4 Dine fjender brølede på dit åbenbaringssted,
de opstillede deres bannere som tegn.
v5 Det så ud, som når man løfter
økser i skovens tætte krat,
v6 da de med økser og brækjern
sønder slog alt det udskårne træværk.
v7 De stak ild på din helligdom,
de vanærede dit navns bolig helt til grunden.
v8 De tænkte: »Vi underkuer dem alle.«
De brændte alle Guds åbenbaringssteder i landet.

v9 Vore egne tegn ser vi ikke,
der er ikke mere nogen profet,
ingen blandt os ved, hvor længe det skal vare.
v10 Hvor længe, Gud, skal fjenden spotte
og modstanderen vedblive at håne dit navn?
v11 Hvorfor trækker du din hånd tilbage
og holder din højre skjult i kappefolden?

v12 Gud er min konge fra ældgammel tid,
han som gjorde frelsesgerninger på jorden.
v13 Du bragte havet i oprør i din styrke
og knuste dragehovederne på vandet.
v14 Du knuste Livjatangens hoveder
og gav dem som føde til havets fisk.
v15 Du brød vej for kilde og bæk,
du udtørrede vandfyldte strømme.
v16 Din er dagen, din er natten,
du har givet solen og månen deres plads.
v17 Du har fastlagt landjordens grænser,
sommer og vinter har du skabt.

v18 Husk dette, Herre: Fjenden spotter,
et tåbeligt folk håner dit navn.
v19 Giv ikke din dues liv til vilddyr,
glem ikke for evigt dine hjælpeløses liv!
v20 Husk på pagten! For landets mørke
er fuldt af stønnen og vold.

v21 Den undertrykte skal ikke vige i skændsel;
den hjælpeløse og fattige skal lovprise dit navn.

Salmernes bog

v22 Rejs dig, Gud, og før din sag!
Husk, at tåben spotter dig dagen lang!

v23 Glem ikke dine fjenders råb,
dine modstanderes larm, der stadig rejser sig.

Salme 75

v1 For korlederen. □ Al-tashket. Salme af Asaf.
En sang.

v2 Vi takker dig, Gud, vi takker dig,
vi påkalder dit navn og fortæller om dine undere.

v3 På det tidspunkt, jeg fastsætter,
fælder jeg retfærdig dom.

v4 Når jorden og alle dens beboere ryster,
holder jeg dens søjler på plads. Sela

v5 Jeg siger til de overmodige: Vær ikke overmodige,
og til de ugudelige: Løft ikke hornet!
v6 Løft ikke jeres horn mod himlen,
tal ikke frækt med knejsende nakke!

v7 Ingen fra øst eller vest
og ingen fra ørkenen kan ophøje nogen.

v8 For det er Gud, der er dommer,
den ene ydmyger han, den anden ophøjer han.

v9 For Herren har et bæger i hånden
med brusende, velblandet vin,
og han skænker af den,
selv bærmænd drikker alle jordens ugudelige.

v10 For evigt vil jeg fortælle
og synge om Jakobs Gud.
v11 Alle de uretfærdiges horn hugger jeg af,
men de retfærdiges horn skal løfte sig.

Salme 76

v1 For korlederen. Til strengespil. Salme af Asaf.
En sang.

v2 I Juda giver Gud sig til kende,
i Israel er hans navn stort.

v3 Han fik sin hytte i Salem,
sin bolig på Zion.

v4 Dér brækkede han buens gloende pile,
skjold og sværd og krigsmagt. Sela

v5 Frygtindgydende er du,
mægtigere end de evige bjerge.

v6 De overmodige blev udplyndret
og sank hen i søvn,
ingen kriger
kunne løfte en hånd.

v7 Ved din trussel, Jakobs Gud,
faldt både hest og rytter i afmagt.

v8 Frygtindgydende er du,
hvem kan holde stand mod dig, når du er vred?

v9 Fra himlen forkyndte du dommen;
jorden blev angst og faldt til føje,

v10 da Gud rejste sig til dom
for at frelse alle landets ydmyge. Sela

v11 Jorden skal se det og prise dig,
de, der blev tilbage, skal se det og fejre dig.

v12 Aflæg løfter til Herren, jeres Gud, og indfri dem,
alle, der omgiver ham, skal frembære gaver til den
frygtindgydende.

v13 Han kuer fyrsters vrede,
frygtindgydende er han for jordens konger.

Salme 77

v1 For korlederen. Efter Jedutun. Salme af Asaf.

v2 Jeg råber højt til Gud om hjælp;
jeg råber højt til Gud, han skal høre mig.

v3 På nødens dag søger jeg Herren,
utrætteligt rækker jeg min hånd frem om natten,
min sjæl lader sig ikke trøste.

v4 Når jeg husker på Gud, må jeg sukke,
og tænker jeg efter, svigter mit mod. Sela

v5 Du holder mine øjenlåg åbne,
jeg er urolig og kan ikke tale.

v6 Jeg mindes fortids dage,
jeg husker længst forgangne år.

v7 Om natten grunder jeg på det,
jeg tænker efter og ransager mig selv.

v8 Forstøder Herren for al evighed?
Vil han ikke længere vise nåde?

v9 Er hans troskab forbi for evigt?
Lyder hans ord aldrig mere?

v10 Har Gud glemt at være nådig?
Holder han i vrede sin barmhjertighed tilbage? Sela

v11 Jeg siger: Det er mig en smerte,
at den Højstes højre hånd ikke er den samme.

v12 Jeg vil nævne Herrens gerninger,
for jeg husker dine undere i fortiden;

v13 jeg grunder over hele dit værk,
jeg tænker over alle dine gerninger.

v14 Gud, du handler i hellighed;
hvilken gud er stor som Gud?

v15 Du er den Gud, der gør undere,
du viste folkene din styrke;

v16 du udfriede dit folk med din arm,
Jakobs og Josefs børn. Sela

v17 Vandet så dig, Gud,
vandet så dig og bævede,

ja, det store dyb skælvede.

v18 Skyerne sendte strømme af vand,
skymasserne lod deres stemme lyde,
ja, dine pile fløj til alle sider.

Salmernes bog

v19 Din torden lød som vognhjul,
lynene oplyste verden,
jorden rystede og skælvede.
v20 Din vej gik gennem havet,
dine stier gennem de vældige vande,
og dine spor var ikke at se.
v21 Du førte dit folk som en fåreflok
ved Moses' og Arons hånd.

Salme 78

v1 □ Maskil af Asaf.

Mit folk, hør på min belæring,
vend jeres øre mod min munds ord.
v2 Jeg vil åbne min mund med billedtale,
jeg vil fremføre gådetale fra fortiden.

v3 Det, vi har hørt og erfaret,
det, vore fædre har fortalt os,
v4 skjuler vi ikke for deres børn;
vi fortæller den kommende slægt
om Herrens glørværdige gerninger og styrke,
om de undere, han har gjort.
v5 Han satte et vidnesbyrd i Jakob,
fastsatte en lov i Israel,
som han befalede vore fædre
at lære deres børn,
v6 for at den kommende slægt,
de børn, der skulle fødes,
skulle lære den at kende,
så de kunne fortælle om det til deres børn.
v7 De skulle sætte deres lid til Gud
og ikke glemme Guds gerninger,
men holde hans befalinger.
v8 De skulle ikke være som deres fædre,
en genstridig og trodsig slægt,
en slægt, som ikke vendte sit hjerte til Gud,
og hvis ånd ikke var trofast mod ham.

v9 Efraims sønner var udrustet med buer,
men tog flugten på kampens dag.

v10 De holdt ikke Guds pagt
og ville ikke følge hans lov.
v11 De glemte hans gerninger
og de undere, han havde vist dem.
v12 Han gjorde undere for deres fædre
i Egypten, på Soans slette.
v13 Han kløvede havet og førte dem igennem,
han rejste vandene som en vold.
v14 Han førte dem i skyen om dagen
og i lysende ild om natten.
v15 Han kløvede klipper i ørkenen
og gav dem vand, rigeligt som det store dyb;
v16 han lod kilder strømme ud fra klippen,
vandet løbe ned som floder.

v17 Men de syndede stadig mod ham,
i det tørre land trodsede de den Højeste.

v18 De udæskede Gud i hjertet
og krævede den føde, de havde lyst til.

v19 De talte mod Gud og sagde:
Kan Gud dække bord i ørkenen?

v20 Nok slog han på klippen,
så vandet flød og bækkene strømmede;
men kan han også give brød,
kan han skaffe kød til sit folk?

v21 Det hørte Herren og blev vred,
en ild blussede op mod Jakob,
en vrede rejste sig mod Israel,
v22 for de troede ikke på Gud
og stolede ikke på hans frelse.
v23 Så gav han befaling til skyerne deroppe,
han åbnede himlens døre
v24 og lod det regne over dem med manna,
korn fra himlen gav han dem at spise;
v25 mennesker spiste engles brød,
han sendte dem føde, så de blev mætte.
v26 Han lod en østenstorm bryde løs på himlen,
i sin styrke drev han søndenstormen frem
v27 og lod kød regne over dem som støv,
fugle så talrige som havets sand;
v28 han lod dem falde ned midt i lejren,
rundt omkring deres boliger.
v29 De spiste og blev helt mætte,
han tilfredsstillede deres grådighed.
v30 Men deres grådighed hørte ikke op;
de havde endnu munden fuld af mad,
v31 da Guds vrede rejste sig mod dem.
Han spredte død blandt deres stærke mænd
og strakte Israels unge krigere til jorden.

v32 Trods det blev de ved med at synde,
de troede ikke på hans undere.

v33 Han lod deres dage ende i tomhed,
deres år i den bratte død.

v34 Når han dræbte nogle af dem, søgte de ham,
de søgte tilbage til Gud.

v35 De huskede på, at Gud var deres klippe,
Gud den Højeste deres forløser.

v36 Men de hyklede for ham med deres mund,
med tungen løj de for ham.

v37 Deres hjerte holdt ikke fast ved ham,
de var ikke trofaste mod hans pagt.

v38 Men han er barmhjertig,
han tilgiver synd

og ødelægger ikke;
gang på gang holdt han igen på sin vrede
og lod ikke hele sin harme bryde ud.

v39 Han huskede på, at de var dødelige,
et vindpust, der forsvinder og ikke vender tilbage.

Salmernes bog

v40 Hvor ofte trodsede de ham ikke i ørkenen og vakte hans vrede i ødemarken!

v41 På ny gav de sig til at udæske Gud og krænke Israels Hellige.

v42 De huskede ikke på hans magt, dengang han udfriede dem fra fjenden,

v43 dengang han gjorde sine tegn i Egypten og sine undere på Soans slette.

v44 Han forvandlede deres floder til blod, de kunne ikke drikke af bækkene.

v45 Han sendte fluer, som åd dem, og frøer, som bragte ødelæggelse.

v46 Han gav deres afgrøde til gnavere og udbyttet af deres slid til græshopper.

v47 Han ødelagde deres vinstokke med hagl og deres morbærfigen med isregn.

v48 Han overgav deres kvæg til pesten og deres hjerne til feberbrand.

v49 Han sendte sin glødende vrede mod dem, harme, forbandelse og trængsel, en flok af ulykkesengle.

v50 Han gav sin vrede frit løb; han skåned dem ikke for døden, men overgav dem til pesten.

v51 Han dræbte alle Egyptens førstefødte, manddommens førstefrugt i Kams telte.

v52 Så lod han sit folk bryde op som en fåreflok og ledte dem i ørkenen som en hjord.

v53 Han førte dem i tryghed, de var uden frygt, men over deres fjender lukkede havet sig.

v54 Han førte dem ind i sit hellige land, det bjergland, hans højre hånd havde vundet.

v55 Han drev folkeslag bort foran dem, lod deres land tilfalde dem som ejendom, så Israels stammer kunne bo i deres telte.

v56 Men de udæskede og trodsede Gud den Højeste, de overholdt ikke hans formaninger.

v57 De faldt fra og var troløse som deres fædre, de svigtede som en slap bue.

v58 De vakte hans trods med deres offerhøje og æggede hans vrede med deres gudebilleder.

v59 Det hørte Gud, og han blev vred og forkastede Israel helt og fuldt.

v60 Han vragede sin bolig i Shilo, det telt, hvor han boede blandt mennesker;

v61 sin \square styrke sendte han i fangenskab, sin herlighed gav han i fjendehånd.

v62 Han overgav sit folk til sværdet, han blev vred på sin ejendom.

v63 Ilden fortærede dets unge mænd, jomfruerne fik ingen bryllupssang;

v64 præsterne faldt for sværdet, enkerne kunne ikke holde ligklage.

v65 Da vågnede Herren som en, der har sovet, som krigeren, der er overvældet af vin.

v66 Han slog sine fjender tilbage og lod evig skændsel overgå dem.

v67 Han vragede Josefs telte, Efraims stamme udvalgte han ikke.

v68 Men han udvalgte Judas stamme, Zions bjerg, som han elsker;

v69 han byggede sin helligdom som en himmelbolig, ligesom den jord, han havde grundlagt for evigt.

v70 Han udvalgte sin tjener David, han hentede ham fra fårefoldene

v71 og tog ham bort fra fårene til at vogte sit folk, Jakob,

og sin ejendom, Israel.

v72 Og David vogtede dem med oprigtigt hjerte og førte dem med kyndig hånd.

Salme 79

v1 Salme af Asaf.

Folkene er trængt ind i din ejendom, Gud, de har gjort dit hellige tempel urent og lagt Jerusalem i ruiner.

v2 De gav dine tjeneres lig som føde til himlens fugle

og dine frommes krop til jordens dyr.

v3 De udgød deres blod som vand, rundt om Jerusalem, og ingen begravede dem.

v4 Vi er blevet til nar blandt vore naboer, til spot og spe for vore omgivelser.

v5 Hvor længe vil du dog være vred, Herre, hvor længe skal din lidenskab brænde som ild?

v6 Udøs din harme over de folk, der ikke kender dig,

og over de riger,

der ikke påkalder dit navn;

v7 for de har fortæret Jakob og ødelagt hans bolig.

v8 Tilregn os ikke vore forfædres synder, lad din barmhjertighed nå os hurtigt,

for vi er hjælpeløse.

v9 Hjælp os, vor frelses Gud, for dit ærede navns skyld.

Befri os, og tilgiv vore synder for dit navns skyld.

v10 Hvorfor skal folkene sige:

»Hvor er deres Gud?«

Mens vi ser på det, skal de erfare, at dine tjeneres udgydte blod bliver hævnnet.

v11 Lad fangernes stønnen nå dig, sæt de dødsdømte i frihed med din stærke arm.

v12 Gengæld vore naboer syv dobbelt på deres egen krop for den hån, de viser dig, Herre.

Salmernes bog

v13 Vi er dit folk og de får, du vogter,
vi vil takke dig til evig tid,
i slægt efter slægt vil vi forkynde din pris.

Salme 80

v1 For korlederen. □ El-shoshannim-edut.
Salme af Asaf.

v2 Lyt, Israels hyrde,
du, der fører Josef som en hjord.

Du, der troner på keruberne,
træd frem i stråleglans

v3 for Efraim, Benjamin og Manasse.

Opbyd din styrke,
og kom os til hjælp!

v4 Gud, rejs os igen,
lad dit ansigt lyse, så vi bliver frelst.

v5 Herre, Hærskarers Gud,
hvor længe vil du være vred
trods dit folks bøn?

v6 Du gav dem tårebrød at spise,
gav dem tårer at drikke i rigt mål.

v7 Du lod vore naboer strides om os,
vore fjender spotter os.

v8 Hærskarers Gud, rejs os igen,
lad dit ansigt lyse, så vi bliver frelst.

v9 Du rykkede en vinstok op i Egypten
og plantede den, hvor du drev folkeslag bort;

v10 du beredte jorden for den,
den slog rødder og fyldte landet.

v11 Bjergene blev skjult af dens skygge,
Guds cedertræer af dens grene;

v12 den strakte sine ranker til havet
og sine skud til floden.

v13 Hvorfor har du revet dens gærde ned,
så alle, der går forbi, kan plukke af den?

v14 Skovens vildsvin gnaver af den,
markens dyr græsser på den.

v15 Hærskarers Gud, vend tilbage,
se dog ned fra himlen!

Tag dig af denne vinstok,
v16 det skud, din hånd har plantet.

v17 De har brændt det som skarn,
lad dem gå til grunde for din trussel!

v18 Hold din hånd over manden ved din højre hånd,
over det menneske, du gav styrke,

v19 så vil vi ikke vige fra dig.

Hold os i live, så vil vi påkalde dit navn.

v20 Herre, Hærskarers Gud, rejs os igen,
lad dit ansigt lyse, så vi bliver frelst.

Salme 81

v1 For korlederen. □ Al-ha-gittit. Af Asaf.

v2 Bryd ud i jubel for Gud, vor styrke,
bryd ud i fryderåb for Jakobs Gud!

v3 Istem sangen, lad pauken lyde,
den dejlige citer og harpen.

v4 Stød i vædderhornet på nymånedagen
og på vor festdag ved fuldmåne.

v5 Det er en lov i Israel,
det er et bud fra Jakobs Gud.

v6 Han gjorde det til en vedtægt i Josef,
da de drog ud af Egypten.

Jeg hører et sprog, jeg ikke kendte:

v7 Jeg befriede hans skulder for byrden,
hans hænder slap fri for kurven.

v8 I din nød råbte du, og jeg reddede dig,
skjult i tordenen svarede jeg dig,
jeg prøvede dig ved Meribas vand. Sela

v9 Hør, mit folk, jeg vil advare dig,
gid du ville høre på mig, Israel!

v10 Du må ikke have nogen fremmed gud,
du må ikke tilbede en anden gud.

v11 Jeg er Herren din Gud,
som førte dig op fra Egypten.
Luk munden op, så skal jeg fylde den.

v12 Men mit folk ville ikke adlyde mig,
Israel ville ikke vide af mig.

v13 Så overgav jeg dem til hjertets forstokkethed,
og de fulgte deres egne planer.

v14 Gid mit folk ville høre mig,
gid Israel ville vandre ad mine veje!

v15 Hvor let skulle jeg da kue deres fjender
og vende min hånd mod deres modstandere.

v16 De, der hader Herren, skulle krybe for ham,
én gang for alle skulle deres tid være omme.

v17 Men dig ville jeg give hvedens fedme,
jeg ville mætte dig med honning fra klippen.

Salme 82

v1 Salme af Asaf.

Gud træder frem i gudeforsamlingen,
blandt guderne holder han dom:

v2 Hvor længe vil I dømmе uretfærdigt
og tage parti for de ugudelige? Sela

v3 Skaf de svage og faderløse deres ret,
frikend de hjælpeløse og arme,

v4 udfri de svage og fattige,
red dem fra de ugudeliges magt!

Salmernes bog

v5 De forstår og fatter intet,
de vandrer i mørke,
jordens grundvolde rokkes.
v6 Jeg har sagt: I er guder,
I er alle sønner af den Højeste.
v7 Dog skal I dø som mennesker,
og I skal falde som en af stormændene.

v8 Rejs dig, Gud, hold dom over jorden,
for du har alle folkene som ejendom.

Salme 83

v1 En sang. Salme af Asaf.

v2 Gud, vær ikke tavs,
vær ikke stum og stille, Gud!
v3 Se, dine fjender larmer,
dine modstandere løfter hovedet.
v4 Mod dit folk udtænker de snedige planer
og lægger råd op imod dem, du værner.
v5 De siger: Lad os udslette dem som folk,
så Israels navn ikke nævnes mere.
v6 I enighed lægger de planer,
de slutter pagt imod dig,
v7 beduiner fra Edom og Moab,
ismaelitter og hagritter,
v8 Gebal, Ammon og Amalek,
Filistæa tillige med Tyrus' indbyggere.
v9 Selv Assur har sluttet sig til dem
som støtte for Lots efterkommere. Sela

v10 Gør med dem som med Midjan,
som med Sisera og Jabin ved Kishonbækken;
v11 de blev tilintetgjort ved En-Dor
og blev gødning på jorden.
v12 Lad det gå deres fyrster som Oreb og Ze'eb,
alle deres ledere som Zeba og Salmunna.
v13 Fordi de siger:
Guds græsgange
tager vi i eje.
v14 Min Gud, lad det gå dem som kugletidsler,
som strå, der flyver for vinden.
v15 Som ilden sætter skoven i brand,
som flammen antænder bjergene,
v16 skal du forfølge dem med din storm
og forfærde dem med din hvirvelvind.
v17 Dæk deres ansigt med skam,
til de søger dit navn, Herre.
v18 De skal for evigt beskæmmes og forfærdes,
gøres til skamme og gå til grunde,
v19 til de forstår, at du alene
— Jahve er dit navn —
er den Højeste over hele jorden.

Salme 84

v1 For korlederen. □ Al-ha-gittit.
Salme af Kora-sønnerne.

v2 Hvor er din bolig vidunderlig,
Hærskarers Herre!

v3 Min sjæl fortæres af længsel
efter Herrens forgårde,
mit hjerte og min krop råber
efter den levende Gud.

v4 Selv spurven finder sig et bo,
og svalen en rede,
hvor den lægger sine unger,
ved dine altre,
Hærskarers Herre,
min konge og min Gud.

v5 Lykkelige de, der bor i dit hus,
til stadighed kan de prise dig. Sela

v6 Lykkelige de mennesker, der har deres styrke i dig,
de som har i sinde at drage på valfart.

v7 Når de drager gennem Baka-dalen,
gør de den til et kildevæld,
efterårsregnen hyller den i velsignelse.

v8 De går fra kraft til kraft
og får Gud at se på Zion.

v9 Herre, Hærskarers Gud, hør min bøn,
lyt, Jakobs Gud! Sela

v10 Se til vort skjold, Gud,
se på din salvedes ansigt!

v11 En dag i dine forgårde er bedre
end tusind, jeg selv har valgt.
At ligge ved tærskelen til min Guds hus
er bedre end at bo i ugudeliges telte.

v12 For Herren er sol og skjold,
Herren giver nåde og ære.
Dem, der vandrer i oprigtighed,
nægter han intet godt.

v13 Hærskarers Herre,
lykkeligt det menneske, der stoler på dig!

Salme 85

v1 For korlederen. Salme af Kora-sønnerne.

v2 Du var nådig mod dit land, Herre,
og vendte Jakobs skæbne.

v3 Du tilgav dit folks skyld
og skjulte alle dets synder. Sela

v4 Du gjorde ende på din vrede
og vendte om fra din glødende harme.

Salmernes bog

v5 Vend tilbage, vor frelses Gud!
Stands din vrede mod os!

v6 Vil du være vred på os for evigt,
skal din vrede vare i slægt efter slægt?

v7 Vil du aldrig give os liv igen,
så dit folk kan glæde sig over dig?

v8 Lad os se din godhed, Herre,
og giv os din frelse!

v9 Nu vil jeg høre, hvad Gud siger,
Herren taler jo fred

til sit folk, til sine fromme,
de må ikke vende sig til dårskab.

v10 Hans frelse er dem nær, der frygter ham,
og herligheden skal bo i vort land.

v11 Troskab og sandhed mødes,
retfærdighed og fred kysser hinanden.

v12 Sandhed spirer frem af jorden,
retfærdighed ser ned fra himlen.

v13 Ja, Herren giver lykke,
og vort land giver sin afgrøde.

v14 Retfærdighed går foran ham,
og fred følger i hans spor.

Salme 86

v1 Bøn af David.

Vend dit øre mod mig, Herre, og svar mig,
for jeg er hjælpeløs og fattig.

v2 Bevar mit liv, for jeg er trofast,
frels din tjener, du min Gud,

jeg stoler på dig.

v3 Vær mig nådig, Herre,
for jeg råber til dig dagen lang.

v4 Glæd din tjener,
jeg længes efter dig, Herre,

v5 for du, Herre, er god og tilgiver gerne,
rig på troskab mod alle, der råber til dig.

v6 Hør min bøn, Herre,
lyt til min tryglen!

v7 På nødens dag råber jeg til dig,
for du vil svare mig.

v8 Ingen blandt guderne er som du, Herre,
ingen gerninger er som dine.

v9 Alle folkeslag, du har skabt,
skal komme og tilbede dig, Herre,
og ære dit navn.

v10 For du er stor, du gør undere,
du alene er Gud.

v11 Vis mig din vej, Herre,
så jeg kan vandre i din sandhed,
lad mit hjerte alene frygte dit navn.

v12 Jeg takker dig, Herre, min Gud, af hele mit hjerte,
jeg vil ære dit navn til evig tid,

v13 for din godhed mod mig er stor,
du har reddet mig fra dødsrigets dyb.

v14 Overmodige har rejst sig mod mig, Gud,
flokke af volds mænd stræber mig efter livet,
dig har de ikke for øje.

v15 Men du, Herre, er en barmhjertig og nådig Gud,
sen til vrede, rig på troskab og sandhed.

v16 Vend dig til mig og vær mig nådig,
giv din tjener din styrke,
frels din trælkvindes søn!

v17 Giv mig et tegn, der varsler godt,
så mine fjender ser det og beskæmmes.

Du, Herre, har hjulpet og trøstet mig.

Salme 87

v1 Salme af Kora-sønnerne. En sang.

Han har grundlagt sin by på hellige bjerge.

v2 Herren elsker Zions porte
mest af alle Jakobs boliger.

v3 Herlige ting siges om dig,
du Guds by. Sela

v4 Jeg nævner Rahab og Babylon
blandt dem, der kender mig,
ja, Filistæa og Tyrus tillige med Nubien,
dér er de født.

v5 Men om Zion hedder det:
Her er hver og én født,
den Højeste har selv grundfæstet den.

v6 Herren skriver folkene op,
dér er de født. Sela

v7 Dansende synger de:
Alle mine kilder er i dig.

Salme 88

v1 En sang. Salme af Kora-sønnerne. For korlederen.
 Al-mahalat-le-annot. Maskil af ezraitten Heman.

v2 Herre, min frelses Gud,
dag og nat råber jeg til dig;

v3 lad min bøn nå dig,
vend dit øre mod min klage!

v4 For min sjæl er mæt af ulykker,
mit liv er nået til dødsriget,

v5 jeg regnes blandt dem, der er gået i graven,
jeg er blevet som en mand uden kraft.

v6 Blandt de døde er jeg spærret inde,
som de dræbte, der ligger i graven,
dem, du ikke længere husker,
for de er revet ud af din hånd.

Salmernes bog

v7 Du har kastet mig i den dybe grav,
i det mørke dyb.

v8 Din vrede hviler tungt på mig,
alle dine brændinger lader du skylle over mig. Sela

v9 Mine bekendte har du taget fra mig
og givet dem afsky for mig;
jeg er spærret inde, jeg kan ikke komme ud.

v10 Mit øje er sløvet af lidelser,
hver dag råber jeg til dig, Herre,
og rækker mine hænder op imod dig.

v11 Gør du undere for de døde?
Rejser dødnige sig og takker dig? Sela

v12 Fortæller de i graven om din troskab,
i underverdenen om din trofasthed?

v13 Kender de i mørket til dine undere,
i glemselens land til din retfærdighed?

v14 Jeg råber til dig om hjælp, Herre,
hver morgen kommer min bøn til dig.

v15 Hvorfor har du forstødt mig, Herre,
hvorfor skjuler du dit ansigt for mig?

v16 Jeg er hjælpeløs og udmattet fra ungdommen af,
dine rædsler omgiver mig.

v17 Din harme slår ind over mig,
dine grusomheder gør det af med mig;

v18 de omslutter mig altid som vand
de slår sammen over mig.

v19 Ven og frænde har du taget fra mig,
mine bekendte er borte i mørket.

Salme 89

v1 □ Maskil af ezraiten Etan.

v2 Om Herrens store godhed vil jeg synge for evigt,
i slægt efter slægt skal min mund forkynde din
trofasthed. v3 Jeg siger: Evigt bygges din godhed,
i himlen grundfæster du din trofasthed.

v4 »Jeg har sluttet en pagt med min udvalgte,
jeg har tilsvoret David, min tjener:

v5 Til evig tid grundfæster jeg din slægt,
bygger din trone i slægt efter slægt.« Sela

v6 Himlen priser dit under, Herre,
din trofasthed i de helliges forsamling.

v7 For hvem i skyen står mål med Herren,
hvem blandt gudssønnerne er Herrens lige?

v8 Gud vækker rædsel i de helliges kreds,
han er stor og frygtindgydende for alle,
der omgiver ham.

v9 Herre, Hærskarers Gud, hvem er som du?
Stærk er Herren. Din trofasthed omgiver dig.

v10 Du hersker over det hovmodige hav,
du dæmper dets brusende bølger.

v11 Du knuste Rahab, han lå dræbt,
du splittede dine fjender med din stærke arm.

v12 Himlen tilhører dig, jorden tilhører dig,
du grundlagde jorden med alt, hvad den rummer.

v13 Du skabte nord og syd,

Tabor og Hermon jubler over dit navn.

v14 Din arm har kraft,
din hånd er stærk, din højre er løftet.

v15 Retfærdighed og ret er din trones grundvold,
godhed og troskab står foran dig.

v16 Lykkeligt det folk, der forstår at hylde dig,
Herre, i lyset fra dit ansigt vandrer de;

v17 de jubler over dit navn hele dagen
og ophøjes ved din retfærdighed.

v18 Din styrke er deres smykke,
i din nåde løfter du vort horn.

v19 Vort skjold tilhører Herren,
vor konge tilhører Israels Hellige.

v20 Dengang talte du i et syn
til din trofaste; du sagde:

Jeg har givet magten til en helt,
jeg har ophøjet en udvalgt kriger af folket.

v21 Jeg har fundet min tjener David,
jeg har salvet ham med min hellige olie.

v22 Min hånd støtter ham,
ja, min arm giver ham styrke.

v23 Fjenden skal ikke ramme ham,
voldsmænd skal ikke mishandle ham.

v24 Jeg knuser hans fjender foran ham,
slår hans modstandere ned.

v25 Min trofasthed og godhed skal være med ham,
i mit navn skal hans horn løftes.

v26 Jeg giver ham magt over havet,
herredømme over floderne.

v27 Han skal råbe til mig: Du er min fader,
min Gud, min frelses klippe.

v28 Jeg gør ham til den førstefødte,
den øverste blandt jordens konger.

v29 Jeg bevarer min troskab mod ham til evig tid,
min pagt med ham står fast.

v30 Jeg lader hans slægt bestå for evigt,
hans trone, så længe himlen er til.

v31 Hvis hans sønner svigter min lov
og ikke følger mine bud,

v32 hvis de bryder mine love
og ikke holder mine befalinger,

v33 så straffer jeg deres overtrædelse med stok,
deres synd med slag.

v34 Men min troskab mod ham bryder jeg ikke,
jeg svigter ikke min trofasthed.

v35 Jeg bryder ikke min pagt,
jeg ændrer ikke, hvad jeg har lovet.

v36 Dette sværger jeg ved min hellighed:
jeg svigter aldrig David.

v37 Hans slægt skal vare til evig tid,
som solen skal hans trone bestå for mit ansigt;

v38 den grundfæstes for evigt som månen,
står fast, så længe himlen er til. Sela

Salmernes bog

v39 Men du har forstødt din salvede,
forkastet ham i din vrede.

v40 Du har brudt pagten med din tjener,
vanæret hans krone, slængt den til jorden.

v41 Du har revet alle hans mure ned,
lagt hans fæstninger i grus.

v42 Alle, der kommer forbi, udplyndrer ham,
han er til spot for sine naboer.

v43 Du har løftet hans fjenders højre hånd,
givet alle hans modstandere glæde.

v44 Du lader hans skarpe sværd synke,
holder ham ikke oprejst i slaget.

v45 Du har gjort ende på hans glans,
kastet hans trone til jorden.

v46 Du afkorter hans ungdoms dage,
hyller ham i skam. Sela

v47 Hvor længe vil du dog skjule dig, Herre?

Hvor længe skal din harme brænde som ild?

v48 Tænk dog på, at min livstid er kort,
at du har skabt alle mennesker til intethed.

v49 Kan en mand leve uden at se døden?
Kan han undslippe dødsrigets magt? Sela

v50 Hvor er din tidligere troskab, Herre,
som du tilsvor David i din trofasthed?

v51 Herre, husk spotten mod din tjener,
husk, at jeg bærer folkenes hån i min favn!

v52 Hvor dine fjender spotter, Herre,
hvor de spotter din salvedes fodspor!

*

v53 Lovet være Herren til evig tid!
Amen, amen.

Salme 90

v1 Bøn af gudsmanden Moses.

Herre, du har været vor bolig
i slægt efter slægt.

v2 Før bjergene fødtes,
før jorden og verden blev til,
fra evighed til evighed er du Gud.

v3 Du lader mennesket vende tilbage til støvet,
du siger: »Vend tilbage, I mennesker!«

v4 Tusind år er i dine øjne
som dagen i går, der er forbi,
som en nattevagt.

v5 Du skyller dem bort, de sover ind,
de er som græsset, der gror om morgenen;

v6 om morgenen blomstrer det og gror,
om aftenen er det vissent og tørt.

v7 Vi går til i din vrede,
vi forfærdes ved din harme.

v8 Du har stillet vore synder for dine øjne,
vore skjulte overtrædelser i dit ansigts lys.

v9 Alle vore dage svinder hen i din vrede,
vi henlever vore år under suk.

v10 Vore leveår kan være halvfjerds,
eller firs, hvis kræfterne slår til,
men al deres stolthed er elendighed og ulykke;
hastigt går det, så flyver vi bort.

v11 Hvem kender styrken i din vrede
og i din harme, så han kan frygte dig?

v12 Lær os at holde tal på vore dage,
så vi får visdom i hjertet.

v13 Vend tilbage, Herre! Hvor længe bliver du borte?
Vis medlidenhed med dine tjenere!

v14 Mæt os om morgenen med din godhed,
så vi kan juble og glæde os hele vort liv.

v15 Glæd os lige så længe, som du har ydmyget os,
de år, vi oplevede ulykke.

v16 Lad dine tjenere få dit værk at se,
lad deres børn se din pragt!

v17 Herren, vor Guds herlighed komme over os!
Styrk vore hænders værk for os,

ja, styrk vore hænders værk!

Salme 91

v1 Den, der sidder i den Højstes skjul,
har sin bolig i den Almægtiges skygge;

v2 han kan sige om Herren:

»Min tilflugt og min borg,
min Gud, som jeg stoler på.«

v3 Han redder dig
fra fuglefængerens fælde,
fra den hærgende pest.

v4 Han dækker dig med sine fjer,
du kan søge ly under hans vinger;
hans trofasthed er skjold og værn.

v5 Du skal ikke frygte for nattens rædsler
eller for pilen, der flyver om dagen,

v6 ikke for pesten, der breder sig i mørket,
eller for soten, der hærger ved højlys dag.

v7 Om end tusinder falder ved din side,
titusinder ved din højre hånd,
dig skal intet ramme.

v8 Med egne øjne skal du se,
at de ugudelige får deres straf.

v9 »Du, Herre, er min tilflugt!«

Den Højeste har du gjort til din bolig,
v10 intet ondt skal ramme dig,
ingen plage skal nå dit telt,

v11 for han vil give sine engle befaling
om at beskytte dig på alle dine veje.

v12 De skal bære dig på hænder,
så du ikke støder din fod på nogen sten.

v13 Du kan træde på løve og slange,
trampe på ungløve og øgle.

Salmernes bog

v14 Når han holder sig til mig, vil jeg redde ham.

Jeg beskytter ham, for han kender mit navn.

v15 Når han råber til mig, vil jeg svare ham.

Jeg er med ham i trængslen,

jeg befrier ham og giver ham ære.

v16 Jeg mætter ham med et langt liv

og lader ham se min frelse.

Salme 92

v1 En Salme. En sang på sabbatsdagen.

v2 Det er godt at takke Herren

og at lovsynge dit navn, du den Højeste,

v3 at forkynde din godhed om morgenen

og din trofasthed om natten,

v4 til tistrenget lyre og til harpe,

til strengespil på citer.

v5 Du har glædet mig ved din gerning, Herre,
jeg jubler over dine hænders værk.

v6 Hvor er dine gerninger vældige, Herre,

og dine tanker uransagelige!

v7 De uforstandige forstår ikke,

og tåberne fatter ikke,

v8 at de uretfærdige skyder op som planter,

og at alle forbrydere blomstrer,

blot for at blive tilintetgjort for evigt;

v9 men du bor for evigt i det høje, Herre.

v10 For dine fjender, Herre,

ja, dine fjender går til grunde,

og alle forbrydere spredes.

v11 Men du løfter mit horn som vildoksen,

du salver mig med den friske olie.

v12 Roligt kan jeg se på mine fjender,

og høre om de onde, der står mig imod.

v13 Den retfærdige skyder op som palmen

og vokser sig stor som cedertræet på Libanon;

v14 de er plantet i Herrens tempel,

de skyder op i vor Guds forgårde.

v15 Selv i deres høje alder bærer de frugt,

de er friske og grønne,

v16 så de kan forkynde, at Herren er retskaffen;

han er min klippe, der er ingen uret hos ham.

Salme 93

v1 Herren er konge! Han har klædt sig i højhed,
Herren har klædt sig og rustet sig med styrke.

Ja, jorden står fast, den rokkes ikke.

v2 Din trone står fast fra ældgammel tid,

fra evighed har du været til.

v3 Herre, strømmene løfter,

strømmene løfter deres røst,

strømmene løfter deres brøl.

v4 Men mere end de vældige vandes buldren,

mere end havets mægtige brændinger

er Herren mægtig i det høje.

v5 Dine vidnesbyrd står fast,

hellighed smykker dit hus

i al evighed, Herre.

Salme 94

v1 Herre, du hævnens Gud,

du hævnens Gud, træd frem i stråleglans!

v2 Rejs dig, du jordens dommer,

gør gengæld mod de hovmodige!

v3 Hvor længe, Herre, skal de ugudelige,

hvor længe skal de ugudelige juble?

v4 Frækt lader de munden løbe,

alle forbryderne bruger store ord.

v5 De knuser dit folk, Herre,

de undertrykker din ejendom.

v6 Enken og den fremmede slår de ihjel,

faderløse myrder de.

v7 De siger: Herren ser det ikke,

Jakobs Gud lægger ikke mærke til det.

v8 Så forstå dog, I tåber blandt folket!

I dårer, hvornår vil I tage mod fornuft?

v9 Skulle han, som plantede øret, ikke høre,

skulle han, som dannede øjet, ikke se?

v10 Skulle han, som opdrager folkene, ikke straffe,

han, som lærer mennesker kundskab?

v11 Herren kender menneskers tanker,

han ved, at de er tomme.

v12 Lykkelig den mand, du tugter, Herre,

og som du belærer efter din lov,

v13 så du giver ham fred for onde dage,

indtil graven graves for den uretfærdige.

v14 For Herren forkaster ikke sit folk

og svigter ikke sin ejendom;

v15 retten kommer på ny til sin ret,

og alle de oprigtige skal følge den.

v16 Hvem står sammen med mig mod de onde?

Hvem står på min side mod forbryderne?

v17 Var Herren ikke kommet mig til hjælp,

havde jeg snart fået bolig i tavshedens land.

v18 Når jeg sagde: Min fod vakler,

så støttede din trofasthed mig, Herre.

v19 Når urolige tanker tog til i mit indre,

så gjorde din trøst mig glad.

v20 Skulle du have fællesskab med ondskabens
domstol, som skaber lidelse i strid med loven?

v21 De angriber den retfærdige

og dømmet det uskyldige blod skyldigt.

v22 Men Herren blev min borg,

min Gud blev min tilflugtsklippe.

v23 Han lod deres uret komme over dem selv

og tilintetgjorde dem i deres ondskab.

Herren, vor Gud, tilintetgjorde dem.

Salmernes bog

Salme 95

v1 Kom, lad os juble for Herren,
bryde ud i fryderåb for vor frelses klippe.
v2 Lad os træde frem for ham med takkesang,
bryde ud i lovsang til ham.
v3 For Herren er en stor Gud,
en mægtig konge over alle guder.
v4 I hans hånd er jordens dybder,
bjergenes tinder tilhører ham.
v5 Havet tilhører ham, for han skabte det,
hans hænder formede landjorden.

v6 Kom, lad os kaste os ned, lad os bøje os
lad os falde på knæ for Herren, vor skaber,
v7 for han er vor Gud,
og vi er hans folk,
de får, han vogter.

Om I dog i dag ville lytte til ham!
v8 Gør ikke jeres hjerter hårde som ved Meriba,
som den dag ved Massa i ørkenen,
v9 da jeres fædre udæskede mig
og satte mig på prøve,
skønt de havde set mine gerninger.
v10 I fyrre år følte jeg afsky for den slægt,
og jeg sagde: De er et folk, der farer vild i deres hjerte,
og de kender ikke mine veje.
v11 Så svor jeg i min vrede:
De skal aldrig komme ind til min hvile.

Salme 96

v1 □ Syng en ny sang for Herren,
syng for Herren, hele jorden!
v2 Syng for Herren, pris hans navn,
forkynd hans frelse dag efter dag!
v3 Fortæl om hans herlighed blandt folkene,
om hans undere blandt alle folkeslag!
v4 For Herren er stor og højt lovprist,
han er frygtindgydende for alle guder.
v5 For alle folkenes guder er intet værd,
men Herren skabte himlen.
v6 Højhed og pragt er foran ham,
styrke og herlighed i hans helligdom.

v7 Vis Herren, I folkenes slægter,
vis Herren ære og hæder!
v8 Vis Herrens navn ære,
træd ind i hans forgårde med gaver,
v9 kast jer ned for Herren i hans hellige majestæt,
skælv for ham, hele jorden!
v10 Råb det ud blandt folkene: Herren er konge!
Ja, jorden står fast, den rokkes ikke.
Han dømmes folkene med retskaffenhed.

v11 Himlen skal glæde sig, jorden juble,
havet med alt, hvad det rummer, skal larme,
v12 marken med alt, hvad den bærer, skal juble,
alle skovens træer skal råbe af fryd
v13 for Herren; for han kommer,
han kommer for at holde dom over jorden,
han holder dom over verden med retfærdighed
og over folkene i sin trofasthed.

Salme 97

v1 Herren er konge! Jorden skal juble,
de mange fjerne øer skal glæde sig.
v2 Skyer og skymulm omgiver ham,
retfærdighed og ret er hans trones grundvold.
v3 Foran ham går ilden,
og hans fjender omspændes af flammer.
v4 Hans lyn oplyser verden,
jorden ser det og skælver.
v5 Bjergene smelter som voks foran Herren,
foran hele jordens Herre.

v6 Himlen fortæller om hans retfærdighed,
og alle folkene ser hans herlighed.
v7 Alle, der dyrker gudebilleder, beskæmmes,
de som roser sig af afguder.
Alle guder skal kaste sig ned for ham.

v8 Zion skal høre det og glæde sig,
Judas døtre skal fryde sig
over dine domme, Herre.
v9 For du, Herre, er den Højeste over hele jorden,
du er højt ophøjet over alle guder.
v10 I, der elsker Herren, skal hade det onde;
han bevarer sine frommes liv
og redder dem fra de ugudelige.
v11 Lys stråler frem for de retfærdige
og glæde for de oprigtige.
v12 I retfærdige, glæd jer i Herren,
og lovpris hans hellige navn.

Salme 98

v1 En Salme.

Syng en ny sang for Herren,
for han har udført undere;
hans højre hånd og hellige arm
har skaffet ham sejr.
v2 Herren har kundgjort sin frelse,
for folkenes øjne
har han åbenbaret sin retfærdighed.
v3 Han har husket på sin godhed
og sin trofasthed mod Israels hus.
Hele den vide jord har set
vor Guds frelse.

Salmernes bog

v4 Bryd ud i fryderåb for Herren, hele jorden,
bryd ud i jubel og lovsang!
v5 Lovsyng Herren til citer,
til citer og klingende spil,
v6 til trompeter og hornets klang,
bryd ud i fryderåb for kongen, Herren!
v7 Havet med alt, hvad det rummer, skal larme,
jorden og de, der bor på den.
v8 Strømmene skal klappe i hænderne,
alle bjerge skal juble
v9 for Herren; for han kommer
for at holde dom over jorden.
Han holder dom over verden med retfærdighed
og over folkene med retskaffenhed.

Salme 99

v1 Herren er konge! Folkene skælver.
Han troner på keruberne, jorden ryster.
v2 Herren er stor på Zion
og ophøjet over alle folkene.
v3 De skal prise dit store og frygtindgydende navn.
Hellig er han!

v4 Mægtige konge, der elsker ret,
du har grundfæstet retskaffenhed,
ret og retfærdighed
har du øvet i Jakob.
v5 I skal hylde Herren, vor Gud,
kaste jer ned for hans fodskammel.
Hellig er han!

v6 Moses og Aron, hans præster,
og Samuel, som påkaldte hans navn,
de råbte til Herren,
og han svarede dem.
v7 Han talte til dem i skysøjlen,
og de overholdt hans formaninger
og den lov, han gav dem.
v8 Herre, vor Gud, du svarede dem,
du var en Gud, der kunne tilgive
og kunne hævne deres gerninger.
v9 I skal hylde Herren, vor Gud,
kaste jer ned for hans hellige bjerg,
for hellig er Herren, vor Gud!

Salme 100

v1 En Salme til takofferet.

Bryd ud i fryderåb for Herren, hele jorden!
v2 Tjen Herren under glædessang,
træd frem for ham under jubel!

v3 Forstå, at Herren er Gud,
han har skabt os, og ham hører vi til,
vi er hans folk og de får, han vogter.

v4 Gå ind ad hans porte med takkesang,
ind i hans forgårde med lovsang,
tak ham, pris hans navn!
v5 For Herren er god,
hans trofasthed varer til evig tid,
hans troskab i slægt efter slægt.

Salme 101

v1 Salme af David.

Om troskab og ret vil jeg synge,
dig, Herre, vil jeg lovsynge.

v2 Jeg vil følge den fuldkomne vej
— hvornår kommer du til mig?
Med oprigtigt hjerte
vil jeg færdes i mit hus.
v3 Nederdrægtigheder
vil jeg ikke se for mine øjne;
den, der begår overtrædelser, hader jeg,
han skal ikke komme mig nær.
v4 Det falske hjerte skal vige fra mig,
den onde vil jeg ikke vide af.
v5 Den, der hemmeligt bagtaler sin næste,
vil jeg bringe til tavshed.
Øjnes stolthed og hjerterets hovmod
vil jeg ikke tåle.
v6 Mine øjne skal hvile på de trofaste i landet,
de skal bo hos mig.
Den, der vandrer ad den fuldkomne vej,
skal tjene mig.
v7 Den, der handler falsk,
skal ikke bo i mit hus.
Den, der taler løgnagtigt,
skal ikke bestå for mine øjne.
v8 Alle de ugudelige i landet
vil jeg gøre det af med hver morgen.
Jeg vil udrydde alle forbrydere
af Herrens by.

Salme 102

v1 En bøn. Til brug for en hjælpeløs, når han føler
afmagt og udøser sin klage for Herren.

v2 Herre, hør min bøn,
lad mit råb om hjælp nå dig.
v3 Skjul ikke dit ansigt for mig,
når jeg er i nød.
Vend dit øre mod mig,
svar mig i hast, når jeg råber!

v4 For mine dage svinder som røg,
og mine knogler brænder som ild;
v5 mit hjerte er som græs, der svides og visner.
Jeg er hørt op med at spise mit brød,
v6 for jeg må sukke dybt,
jeg er kun skind og ben.

Salmernes bog

v7 Jeg ligner alliken i ørkenen,
jeg er som uglen i ruinerne;
v8 når jeg ligger vågen, er jeg
som en enlig fugl på et tag.
v9 Dagen lang håner mine fjender mig,
de spotter mig og bruger mit navn til forbandelse.
v10 Jeg må spise aske som brød
og blande mit vand med tårer.
v11 Det skyldes din harme og vrede;
du løftede mig op og kastede mig bort.
v12 Mine dage er som skyggen, der hælder,
og jeg må visne som græs.

v13 Men du, Herre, troner for evigt,
dit ry består i slægt efter slægt.
v14 Du vil rejse dig og være barmhjertig mod Zion,
for det er tid at vise nåde,
ja, tiden er kommet.
v15 Dine tjenere elsker Zions sten
og ynkes over dens ruindynger.

v16 Folkene skal frygte Herrens navn,
alle jordens konger skal frygte din herlighed.
v17 For Herren genopbygger Zion,
han viser sig i sin herlighed.
v18 Han vender sig til de nøgnes bøn,
han afviser ikke deres bøn.
v19 Det skal skrives ned til den kommende slægt,
det folk, der skabes, skal lovprise Herren.
v20 For Herren ser ned fra sin høje hellighed,
fra himlen ser han ned til jorden;
v21 han hører fangernes stønnen,
han sætter de dødsdømte i frihed.
v22 Herrens navn skal forkyndes på Zion,
hans lovsang lyde i Jerusalem,
v23 når folk og riger samles
for at dyrke Herren.

v24 Han har lammet min livskraft
han har afkortet mine dage.
v25 Jeg siger:
Min Gud, ryk mig ikke op midt i livet;
dine år varer i slægt efter slægt.
v26 I ældgamle dage grundlagde du jorden,
himlen er dine hænders værk.
v27 De går til grunde, men du består;
de slides alle op som klæder,
du skifter dem ud som en klædning.
v28 De skiftes ud, men du er den samme,
dine år får aldrig ende.

v29 Dine tjeneres børn skal bo i tryghed,
deres efterkommere bestå for dit ansigt.

Salme 103

v1 Af David.

Min sjæl, pris Herren,
alt i mig skal prise hans hellige navn.
v2 Min sjæl, pris Herren,
glem ikke hans velgerninger!
v3 Han tilgiver al din skyld,
helbreder alle dine sygdomme.
v4 Han udfrier dit liv fra graven,
han kroner dig med godhed og barmhjertighed.
v5 Han mætter dit liv med gode gaver,
du bliver ung igen som en ørn.

v6 Herren øver retfærdighed
og ret mod alle undertrykte.
v7 Han kundgjorde Moses sine veje
og israelitterne sine gerninger.
v8 Herren er barmhjertig og nådig,
sen til vrede og rig på troskab.
v9 Han anklager ikke for evigt
og vredes ikke for altid;
v10 han gengælder os ikke vore synder
og lønner os ikke efter vor skyld.
v11 Så høj som himlen er over jorden,
så stor er hans nåde mod dem, der frygter ham;
v12 så langt som øst ligger fra vest,
så langt har han fjernet vore synder fra os.
v13 Som en far er barmhjertig mod sine børn,
er Herren barmhjertig mod dem, der frygter ham.
v14 For han ved, at vi er skabt,
husker på, at vi er støv.
v15 Menneskets liv er som græsset,
det blomstrer som markens blomster;
v16 når vinden blæser over det, er det der ikke mere,
dér, hvor det stod, ser man det ikke mere.
v17 Men Herrens troskab varer fra evighed
til evighed mod dem, der frygter ham,
og hans retfærdighed mod børnenes børn,
v18 mod dem, der holder hans pagt
og husker hans bud og følger dem.
v19 Herren har grundfæstet sin trone i himlen,
han hersker som konge over alle.

v20 Pris Herren, I hans engle,
I stærke krigere, der udfører hans befaling
i lydighed mod hans ord.
v21 Pris Herren, alle hans hære,
hans tjenere, der udfører hans vilje.
v22 Pris Herren, alle hans skaberværker
overalt i hans rige.

Min sjæl, pris Herren!

Salmernes bog

Salme 104

v1 Min sjæl, pris Herren!

Herre, min Gud, du er stor!

Du er klædt i højhed og pragt;

v2 du hyller dig i lys som en kappe,
du spænder himlen ud som en teltdug.

v3 Du rejser din højsal i vandene,
du gør skyerne til din vogn
og farer frem på vindens vinger.

v4 Du gør vindene til dine sendebud
og den flammende ild til dine tjenere.

v5 Jorden gav du sin faste grundvold,
den røkkes aldrig i evighed.

v6 Urdybet dækkede den som en dragt,
vandet stod op over bjergene.

v7 Det flygtede for din trussel,
skræmt af din torden løb det sin vej

v8 op over bjerge og ned gennem dale
til det sted, du havde fastsat for det.

v9 Du satte en grænse, det ikke må overskride,
det skal ikke dække jorden igen.

v10 Du lader kilder springe frem i dalene,
mellem bjergene baner de sig vej,

v11 de giver vand til alle de vilde dyr,
vildæsler får slukket deres tørst.

v12 Ved bredden bygger himlens fugle deres rede,
på grenene sidder de og kvidrer.

v13 Du vander bjergene fra din højsal,
jorden mættes med frugten af dit værk.

v14 Græs lader du gro til kvæget
og planter til tjeneste for mennesker,
så der frembringes brød af jorden

v15 og vin, der giver mennesker glæde.
Deres ansigt glinser af olie,

og brødet giver mennesket nye kræfter.

v16 Herrens træer mættes,
Libanons cedertræer, som han har plantet.

v17 I dem bygger fuglene rede,
i enebærtræerne har storken sin bolig.

v18 I de høje bjerge holder stenbukken til,
i klipperne er grævlingens skjul.

v19 Du skabte månen til festtiderne,
og solen kender sin nedgang.

v20 Når du sender mørket, bliver det nat,
og skovens vilde dyr rører på sig.

v21 Løverne brøler efter bytte
og kræver deres føde fra Gud.

v22 Når solen står op, søger de hjem
og lægger sig i deres huler.

v23 Mennesket går ud til sin gerning
og arbejder, til det bliver aften.

v24 Hvor er dine værker mange, Herre!
Du har skabt dem alle med visdom,
jorden er fuld af dit skaberværk.

v25 Her er det store og vidtstrakte hav,
med sit mylder, umuligt at tælle,
både små og store dyr!

v26 Dér sejler skibene,
dér er Livjatan, som du skabte til at lege i det.

v27 Alle har det håb til dig,
at du giver dem føde i rette tid;

v28 du giver dem, og de samler op,
du åbner din hånd, og de mættes med gode gaver;

v29 du skjuler ansigtet, og de forfærdes,
du tager deres ånd bort, og de dør

og bliver til jord igen;

v30 du sender din ånd, og der skabes liv,
du gør jorden ny.

v31 Herrens herlighed skal vare evigt,
Herren skal glæde sig over sine værker.

v32 Blot han ser på jorden, skælver den,
blot han rører ved bjergene, ryger de.

v33 Jeg vil synge for Herren, så længe jeg lever,
jeg vil lovsynge min Gud, så længe jeg er til.

v34 Gid mit digt må være ham til behag,
jeg har min glæde i Herren.

v35 Gid synderne må udryddes fra jorden,
og de ugudelige ikke længere være til!

Min sjæl, pris Herren!

Salme 105

v1 □ Halleluja.

Tak Herren, påkald hans navn!
Kundgør hans gerninger for folkene!

v2 Syng for ham, lovsyng ham,
syng om alle hans undere!

v3 Fryd jer over hans hellige navn,
de, der søger Herren, skal glæde sig.

v4 Søg Herren og hans styrke,
søg altid hans ansigt!

v5 Husk de undere, han gjorde,
husk hans tegn og de bud, han gav,

v6 I efterkommere af Abraham, hans tjener,
I sønner af Jakob, hans udvalgte!

v7 Han er Herren, vor Gud,
hans bud gælder over hele jorden.

v8 Evigt husker han på sin pagt,
i tusind slægtled det løfte, han gav,

v9 den pagt, han sluttede med Abraham,
den ed, han tilsvor Isak.

v10 Han stadfæstede den som en lov for Jakob,
som en evig pagt for Israel.

v11 Han sagde:

Dig vil jeg give Kana'ans land,
det skal være jeres arvelod.

Salmernes bog

v12 Da de endnu var til at tælle,
kun få og fremmede i landet,
v13 og drog omkring fra folk til folk,
fra det ene rige til det andet,
v14 da tillod han ingen at undertrykke dem,
og for deres skyld straffede han konger:
v15 Rør ikke mine salvede!
Gør ikke mine profeter noget ondt!

v16 Da han udråbte hungersnød over landet
og knækkede brødet støttstav,
v17 sendte han en i forvejen for dem:
Josef blev solgt som træl.
v18 De mishandlede hans fødder med lænker,
hans hals blev lagt i jern,
v19 indtil hans ord gik i opfyldelse,
et ord fra Herren stadfæstede det.
v20 Kongen sendte bud og satte ham i frihed,
folkenes hersker løslod ham.
v21 Han gjorde ham til herre over sit hus,
til hersker over al sin ejendom,
v22 så han kunne vejlede hans stormænd efter sin vilje
og give hans ældste visdom.
v23 Så kom Israel til Egypten,
Jakob blev gæst i Kams land.

v24 Da Gud gjorde sit folk meget frugtbart,
talrigere end dets fjender,
v25 vendte han deres hjerte til had mod sit folk,
til at lægge onde planer mod sine tjenere.
v26 Han sendte Moses, sin tjener,
og Aron, som han havde udvalgt.
v27 De gjorde hans tegn i Egypten,
hans undere i Kams land.
v28 Han sendte mørke, så det blev mørkt,
de trodsede ikke hans ord.
v29 Han forvandlede vandet til blod
og lod deres fisk dø.
v30 Det vrimlede med frøer i landet,
helt ind i kongens kamre.
v31 Han befalede, så kom der fluer
og myg i hele deres land.
v32 Han gjorde regnen til hagl,
sendte flammende ild over deres land.
v33 Han slog deres vinstokke og figentræer ned
og knuste træerne i deres land.
v34 Han befalede, så kom der græshopper,
græshoppearver uden tal.
v35 De åd alle planter i landet,
de åd frugten af deres jord.
v36 Han dræbte alle førstefødte i landet,
hele førstefrugten af deres manddom.
v37 Så førte han dem ud med sølv og guld,
ingen i hans stammer snublede.
v38 Egypterne glædede sig, da de drog ud,
for de var grebet af rædsel for dem.
v39 Han bredte en sky ud til at dække dem,
og en ild til at lyse om natten.

v40 På deres krav sendte han vagtler,
og han mættede dem med himmelbrød.
v41 Han åbnede klippen, så vandet flød,
i strømme løb det ud over det tørre land.

v42 Fordi han huskede sit hellige løfte
til sin tjener Abraham,
v43 lod han sit folk drage ud med fryd,
sine udvalgte drage ud under jubel.
v44 Han gav dem folkenes lande,
folkeslags udbytte fik de i eje,
v45 for at de skulle holde hans love
og overholde hans lovbud.

Salme 106

v1 Halleluja.
Tak Herren, for han er god,
hans trofasthed varer til evig tid.

v2 Hvem kan fortælle om Herrens vældige gerninger?
Hvem kan forkynde hele hans pris?
v3 Lykkelig den, der våger over ret
og altid øver retfærdighed.
v4 Husk mig, Herre, i nåde mod dit folk,
tag dig af mig med din frelse,
v5 så jeg får dine udvalgtes lykke at se,
får del i dit folks glæde
og fryder mig med dit ejendomsfolk.

v6 Vi har syndet med vore fædre,
vi har handlet slet og ugudeligt.
v7 Vore fædre i Egypten
gav ikke agt på dine undere;
de huskede ikke på din store trofasthed,
men trodsede den Højeste ved Sivhavet.
v8 Dog frelste han dem for sit navns skyld
for at vise sin styrke.
v9 Han truede ad Sivhavet, så det tørrede ud,
og han førte dem gennem dybet som gennem en ørken.
v10 Han frelste dem fra modstanderne,
og befriede dem fra fjenderne.
v11 Vandet lukkede sig over deres modstandere,
ingen af dem overlevede.
v12 Da stolede de på hans ord
og sang hans pris.

v13 Men de glemte hurtigt hans gerninger
og ville ikke afvente hans råd.
v14 De var griske og grådige i ørkenen
og udæskede Gud i ødemarken;
v15 så gav han dem, hvad de krævede,
men sendte dem svindsot på halsen.
v16 De blev forbitrede på Moses i lejren
og på Aron, Herrens hellige;
v17 da åbnede jorden sig og slugte Datan,
den lukkede sig over Abirams flok,
v18 ilden brændte deres flok,
og flammer fortærede de ugudelige.

Salmernes bog

v19 De lavede en tyrekalv ved Horeb
og tilbad det støbte billede.

v20 De skiftede deres ære ud
med billedet af en okse, der æder græs.

v21 De glemte Gud, deres frelser,
som gjorde store gerninger i Egypten,

v22 undere i Kams land,
og frygtindgydende gerninger ved Sivhavet.

v23 Han havde besluttet at udrydde dem,
hvis ikke Moses, hans udvalgte,

havde lagt sig imellem
for at hindre hans vrede i at ødelægge.

v24 De vragede det dejlige land
og stolede ikke på hans ord.

v25 De murrede i deres telte
og ville ikke adlyde Herren.

v26 Så løftede han sin hånd imod dem
for at slå dem ned i ørkenen,

v27 for at sprede deres efterkommere blandt folkene
og strø dem ud i alle lande.

v28 De indlod sig med Ba'al-Peor
og spiste af ofrene til de afdøde;

v29 de vakte hans vrede med deres gerninger,
så en plage brød løs imod dem.

v30 Da stod Pinehas frem og fældede dommen,
så plagen standsede;

v31 det blev regnet ham til retfærdighed
i slægt efter slægt til evig tid.

v32 De vakte hans vrede ved Meribas vand,
det var deres skyld, at ulykken ramte Moses,

v33 for de trodsede ham,
så han talte uoverlagte ord.

v34 De udryddede ikke folkene,
som Herren havde befalet dem.

v35 De blandede sig med folkeslagene
og efterlignede deres gerninger.

v36 De dyrkede deres gudebilleder,
som blev en fælde for dem.

v37 De ofrede deres sønner
og deres døtre til dæmonerne.

v38 De udgød uskyldigt blod,
deres sønners og døtres blod,
som de ofrede til Kana'ans gudebilleder,
så landet blev vanhelliget af blodet;

v39 de blev urene ved deres gerninger
og bedrev hor ved deres handlinger.

v40 Så flammede Herrens vrede op mod hans folk,
han følte afsky for sit ejendomsfolk

v41 og gav dem i folkenes magt.
Deres fjender herskede over dem,

v42 deres modstandere undertrykte dem,
så de bukkede under for dem.

v43 Gang på gang reddede han dem,
men de trodsede ham med deres planer
og sank ned i deres synd.

v44 Han så til dem i deres nød,
da han hørte deres skrig;

v45 han huskede på sin pagt med dem,
i sin store troskab fortrød han

v46 og lod dem finde barmhjertighed
hos dem, der førte dem i fangenskab.

v47 Frels os, Herre, vor Gud,
saml os fra folkene,

så vi kan takke dit hellige navn
og være stolte over at lovprise dig.

*

v48 Lovet være Herren, Israels Gud
fra evighed til evighed,

og hele folket skal sige: Amen!

Salme 107

v1 Halleluja.

Tak Herren, for han er god,
hans trofasthed varer til evig tid.

v2 Det skal Herrens løskøbte sige,
dem, som han løskøbte fra fjendens magt

v3 og samlede fra landene,
fra øst og vest, fra nord og syd.

v4 De flakkede om i ørkenen og ødemarken,
de fandt ikke vej til en by, hvor de kunne bo;

v5 de sultede og tørstede,
deres liv var ved at ebbe ud.

v6 Da råbte de til Herren i deres nød,
og han reddede dem ud af deres trængsler.

v7 Han førte dem ad den rette vej,
så de kom til en by, hvor de kunne bo.

v8 De skal takke Herren for hans trofasthed
og for hans undere mod mennesker,

v9 for han gav den tørstige at drikke
og mættede den sultne med gode gaver.

v10 De sad i mulm og mørke,
som fanger i lidelse og lænker,

v11 for de havde trodsset Guds bud
og ladet hånt om den Højestes råd.

v12 Han kuede dem med plager,
de snublede, og ingen hjalp dem.

v13 Da råbte de til Herren i deres nød,
og han frelste dem fra deres trængsler.

v14 Han førte dem ud fra mulm og mørke
og sprængte deres lænker.

v15 De skal takke Herren for hans trofasthed
og for hans undere mod mennesker,

v16 for han knuste bronzeport
og huggede jernslåer over.

Salmernes bog

v17 De blev dårer ved deres overtrædelser
og blev plaget på grund af deres synder;

v18 de væmmedes ved al slags mad,
de kom nær til dødens porte.

v19 Da råbte de til Herren i deres nød,
og han frelste dem fra deres trængsler.

v20 Han sendte sit ord og helbredte dem
og reddede deres liv fra graven.

v21 De skal takke Herren for hans trofasthed
og for hans undere mod mennesker.

v22 De skal bringe takofre
og fortælle om hans gerninger med jubel.

v23 De stod til søs med deres skibe
og drev handel på de store have;

v24 de så Herrens gerninger
og hans undere på havdybet.

v25 Når han talte, brød stormvejret løs,
det rejste havets bølger;

v26 de steg mod himlen, sank ned i dybet.
De blev grebet af rædsel i ulykken,

v27 tumlede rundt og ravede som berusede,
al deres kløgt var til ingen nytte.

v28 Da råbte de til Herren i deres nød,
og han førte dem ud af deres trængsler.

v29 Han fik stormen til at stilne,
og havets bølger lagde sig;

v30 de blev glade, fordi det faldt til ro,
og han førte dem til den havn, de ønskede.

v31 De skal takke Herren for hans trofasthed
og for hans undere mod mennesker.

v32 I folkets forsamling skal de hylde ham,
i de ældstes kreds skal de prise ham.

v33 Han kan gøre floder til ørken,
kildevæld til udtørret jord,

v34 frugtbart land til saltørken
på grund af beboernes ondskab.

v35 Han kan gøre ørken til oase,
den tørre jord til kildevæld;

v36 dér lod han de sultende bo,
og de grundlagde en by, hvor de kunne bo.

v37 De tilsåede marker og plantede vingårde
og høstede deres afgrøde.

v38 Han velsignede dem, og de blev talrige,
han gav dem rigeligt kvæg.

v39 Men de blev få, og de bøjedes
under tryk af ulykke og møje.

v40 Han, som overdænger stormænd med foragt,
lod dem flakke rundt i et uvejsomt øde.

v41 Han reddede den fattige af nød
og gjorde slægterne talrige som småkvæg.

v42 De retskafne skal se det og glæde sig,
mundens skal lukkes på al uretfærdighed.

v43 Den vise skal mærke sig dette,
han skal give agt på Herrens trofasthed.

Salme 108

v1 En sang. Salme af David.

v2 Mit hjerte er trygt, Gud,
jeg vil synge og spille.

Vågn op, min sjæl,
v3 vågn op, harpe og citer,
jeg vil vække morgenrøden.

v4 Jeg vil takke dig blandt folkene, Herre,
jeg vil lovsynge dig blandt folkeslagene.

v5 For din godhed når helt op over himlen,
din troskab til skyerne.

v6 Løft dig højt over himlen, Gud,
lad din herlighed komme over hele jorden!

v7 Giv sejr med din højre hånd, svar mig,
så dine yndlinge bliver reddet.

v8 Gud har talt i sin helligdom:
Med jubel vil jeg udstykke Sikems land
og udmåle Sukkots dal.

v9 Gilead tilhører mig, Manasse tilhører mig,
Efraim er min hjelm,
Juda er mit scepter.

v10 Moab er mit vaskefad,
på Edom kaster jeg min sko,
jeg triumferer over Filistæa.

v11 Hvem skal føre mig til den befæstede by,
hvem skal lede mig til Edom?

v12 Du har jo forstødt os, Gud,
du drager ikke ud med vore hære.

v13 Bring os hjælp mod fjenden,
menneskers hjælp er intet værd.

v14 Ved Guds hjælp vinder vi sejr,
han tramper vore fjender ned.

Salme 109

v1 For korlederen. Salme af David.

Min lovsangs Gud, vær ikke tavs,
v2 for deres gudløse og falske mund
har de åbnet imod mig,

de taler om mig med løgnetunge.

v3 De omringer mig med hadefulde ord
og angriber mig uden grund.

v4 Til trods for min kærlighed anklager de mig,
og jeg er sat under tiltale.

v5 De gengælder mig godt med ondt,
kærlighed med had:

v6 Stil en uretfærdig op imod ham,
lad en anklager stå frem ved hans højre side.

Salmernes bog

v7 Men når dommen fældes, går han skyldig bort,
og hans anklage bliver til en synd.

v8 Hans dage skal blive få,
og en anden skal overtage hans embede.

v9 Hans børn skal blive faderløse,
og hans hustru enke.

v10 Hans børn skal strejfe om og tigge
og gå og lede i ruinerne.

v11 Ågerkarle skal tilrane sig alt, hvad han ejer,
fremmede skal plyndre hans rigdom.

v12 Ingen skal vise ham godhed
eller forbarme sig over hans faderløse børn.

v13 Hans efterkommere skal udryddes,
deres navn udslettes i næste slægtled.

v14 Herren skal huske hans fædres skyld,
hans moders synd skal ikke slettes.

v15 Herren skal altid have det for øje,
og han skal udslette deres navn på jorden.

v16 Det sker, fordi han glemte at vise godhed,
han forfulgte den hjælpeløse og fattige
og ville dræbe den modløse.

v17 Han elskede forbandelse,
lad den komme over ham!

Han brød sig ikke om velsignelse,
lad den være fjern fra ham!

v18 Han klædte sig i forbandelse som i en dragt,
lad den trænge ind i hans krop som vand,
i hans knogler som olie;

v19 lad den være som en klædning, han hyller sig i,
som et bælte, han altid har om sig.

v20 Dette skal Herren gøre mod mine anklagere,
mod dem, der taler ondt imod mig.

v21 Du, Gud Herre,
tag dig af mig for dit navns skyld,
for du er god og trofast.

v22 Red mig, for jeg er fattig og hjælpeløs,
og mit hjerte skælver i brystet.

v23 Jeg svinder bort som den hældende skygge,
jeg bliver rystet af som en græshoppe.

v24 Mine knæ vakler, fordi jeg faster,
min krop tørrer ind af mangel på salve.

v25 Jeg er blevet til spot for dem,
når de ser mig, ryster de på hovedet.

v26 Hjælp mig, Herre min Gud,
frels mig i din trofasthed,

v27 så de forstår, at det er din hånd,
at det er dig, Herre, der griber ind.

v28 De forbander, men du velsigner.
Lad mine modstandere beskæmmes, og din tjener
glæde sig!

v29 Lad mine anklagere klæde sig i skændsel
og hylle sig i skam som i en kappe!

v30 Højlydt vil jeg takke Herren,
blandt de mange vil jeg lovprise ham,

v31 for han står på den fattiges side
for at frelse ham fra dem, der vil dømmе ham.

Salme 110

v1 Salme af David.

Herren sagde til min herre:
»Sæt dig ved min højre hånd,
indtil jeg får lagt dine fjender
som en skammel for dine fødder!«

v2 Dit magtfulde scepter rækker Herren fra Zion,
hersk midt blandt dine fjender!

v3 Dit folk møder villigt frem på din kampdag.

»På hellige bjerge □ har jeg født dig
som dug af morgenrødens moderskød.«

v4 Herren har svoret og angre det ikke:
»Du er præst for evigt
på Melkisedeks vis.«

v5 Herren er ved din højre side,
på sin vredes dag knuser han konger.

v6 Han holder dom blandt folkene,
han dynger ligene op,
han knuser hoveder ud over den vide jord.

v7 Af bækken ved vejen drikker han,
derfor kan han løfte hovedet.

Salme 111

v1 Halleluja.

Jeg takker Herren af hele mit hjerte
i de retskafnes kreds og forsamling.

v2 Herrens gerninger er store,
velegnede til deres formål.

v3 Hans værk er herligt og prægtigt,
og hans retfærdighed består til evig tid.

v4 Han har skabt sig et ry ved sine undere,
Herren er nådig og barmhjertig.

v5 Han giver føde til dem, der frygter ham;
han husker på sin pagt for evigt.

v6 Han forkyndte sine vældige gerninger for sit folk,
da han gav dem folkenes ejendom.

v7 Hans gerninger er sandhed og ret,
alle hans forordninger er pålidelige,

v8 urokkelige for evigt og altid,
fastlagt i sandhed og retskaffenhed.

v9 Han har udfriet sit folk,
han har sluttet sin pagt for evigt.
Hans navn er helligt og frygtindgydende.

v10 At frygte Herren er begyndelsen til visdom,
enhver, der gør det, bliver såre klog.

Herrens pris består til evig tid.

Salmernes bog

Salme 112

v1 Halleluja.

Lykkelig den, der frygter Herren
og elsker hans bud højt.

v2 Hans afkom bliver mægtigt i landet,
retskafnes slægt velsignes.

v3 Rigdom og velstand fylder hans hus,
og hans retfærdighed består til evig tid.

v4 For de retskafne bryder lys frem i mørket,
han er nådig, barmhjertig og retfærdig.

v5 Lykkelig den, der låner gavmildt ud
og sørger for sin ejendom på rette måde,

v6 for han skal aldrig vakle.

Altid skal den retfærdige huskes.

v7 Han frygter ikke budskab om ulykke,
hans hjerte er trygt i tillid til Herren.

v8 Med fasthed i sindet frygter han ikke,
han får sine fjenders nederlag at se.

v9 Han strør ud, han giver til de fattige,
hans retfærdighed består til evig tid,
hans horn løfter sig herligt.

v10 Den ugudelige ser det og græmmer sig,
han skærer tænder og synker sammen.
Hvad de ugudelige ønsker, lykkes ikke.

Salme 113

v1 Halleluja.

Lovpris, I Herrens tjenere,
lovpris Herrens navn!

v2 Lovet være Herrens navn
fra nu af og til evig tid!

v3 Fra øst til vest
skal Herrens navn lovprises.

v4 Herren er ophøjet over alle folkene,
hans herlighed er ophøjet over himlen.

v5 Hvem er som Herren, vor Gud,
i himmel og på jord,

v6 så højt som han troner,
så dybt ned som han ser?

v7 Fra støvet rejser han den svage,
fra skarnet løfter han den fattige,

v8 han sætter ham blandt fyrster,
blandt sit folks fyrster.

v9 Han lader den ufrugtbare kvinde sidde
som lykkelig mor til sønner.

Salme 114

v1 Halleluja.

Da Israel drog ud af Egypten,
Jakobs hus fra et folk med fremmed sprog,
v2 da blev Juda Herrens helligdom
og Israel hans herredømme.

v3 Havet så det og flygtede,
Jordan vendte om og løb baglæns;

v4 bjergene sprang som væddere,
højene sprang som kid og lam.

v5 Hvad skete der med dig, hav, siden du flygtede,
og med dig, Jordan, siden du vendte om og løb
baglæns?

v6 Bjerge, hvorfor sprang I som væddere,
høje, hvorfor sprang I som kid og lam?

v7 Skælv for Herren, du jord,
skælv for Jakobs Gud,

v8 ham som forvandler klippen til kildevæld
og flint til rislende kilder.

Salme 115

v1 Ikke os, Herre, ikke os,
men dit navn skal du give ære,
for din godheds og troskabs skyld.

v2 Hvorfor spørger folkene:
»Hvor er deres Gud?«

v3 når vores Gud er i himlen
og gør alt, hvad han vil?

v4 Deres gudebilleder er sølv og guld,
menneskehænders værk.

v5 Nok har de mund, men de kan ikke tale,
nok har de øjne, men de kan ikke se,

v6 nok har de ører, men de kan ikke høre,
nok har de næse, men de kan ikke lugte.

v7 De har hænder, dem kan de ikke føle med,
de har fødder, dem kan de ikke gå på;
der er ikke en lyd i deres strube.

v8 Sådant bliver også de, der har lavet dem,
alle der stoler på dem.

v9 Israel, stol på Herren!
Han er deres hjælp og skjold.

v10 Arons hus, stol på Herren!
Han er deres hjælp og skjold.

v11 I, der frygter Herren, stol på Herren!
Han er deres hjælp og skjold.

v12 Herren husker os og velsigner,
han velsigner Israels hus,

han velsigner Arons hus,

v13 han velsigner dem, der frygter Herren,
både små og store.

Salmernes bog

v14 Herren gør jer talrige,
både jer og jeres børn.
v15 I er velsignet af Herren,
himlens og jordens skaber!

v16 Himlen er Herrens himmel,
men jorden gav han menneskene.
v17 De døde lovpriser ikke Herren,
de som gik ned i stilheden;
v18 men vi priser Herren
fra nu af og til evig tid.

Salme 116

v1 Halleluja.

Jeg elsker Herren,
for han har hørt min tryglen,
v2 han vendte sit øre mod mig,
da jeg råbte.
v3 Dødens bånd omgav mig,
dødsrigets trængsler ramte mig,
jeg fandt kun nød og elendighed.
v4 Da påkaldte jeg Herrens navn:
Ak, Herre, red mit liv!

v5 Herren er nådig og retfærdig,
vor Gud er barmhjertig;
v6 Herren vogter de uerfarne,
jeg var hjælpeløs, men han frelste mig.
v7 Fald til ro igen, min sjæl,
for Herren har handlet vel imod dig.
v8 Du har reddet mit liv fra døden,
mine øjne fra at græde
og min fod fra at snuble.
v9 Jeg kan vandre for Herrens ansigt
i de levendes land.
v10 Jeg troede, derfor talte jeg.
Jeg er hårdt plaget.
v11 Jeg sagde i min angst:
Alle mennesker er løgnere.
v12 Hvordan kan jeg gengælde Herren
alle hans velgerninger mod mig?
v13 Jeg løfter frelsens bæger
og påkalder Herrens navn.
v14 Jeg indfrier mine løfter til Herren
for øjnene af hele hans folk.
v15 Dyrebart i Herrens øjne
er hans frommes liv.

v16 Ak, Herre, jeg er din træl,
jeg er din træl, din trælkvindes søn,
du har løst mine lænker.
v17 Jeg bringer dig slagtoffer til tak
og påkalder Herrens navn.
v18 Jeg indfrier mine løfter til Herren
for øjnene af hele hans folk,
v19 i forgårdene til Herrens tempel,
i din midte, Jerusalem.

Salme 117

v1 Halleluja.

Lovpris Herren, alle folkeslag!
Lovsyng ham, alle folk!
v2 For hans godhed mod os er stor,
Herrens troskab varer til evig tid.

Salme 118

v1 Halleluja.

Tak Herren, for han er god,
hans trofasthed varer til evig tid.
v2 Israel skal sige:
Hans trofasthed varer til evig tid.
v3 Arons hus skal sige:
Hans trofasthed varer til evig tid.
v4 De, der frygter Herren, skal sige:
Hans trofasthed varer til evig tid.

v5 I min trængsel råbte jeg til Herren,
han svarede og førte mig ud i det åbne land.
v6 Herren er hos mig, jeg frygter ikke,
hvad kan mennesker gøre mig?
v7 Herren er min hjælper,
jeg får mine modstanderes nederlag at se.

v8 Det er bedre at søge tilflugt hos Herren
end at stole på mennesker.
v9 Det er bedre at søge tilflugt hos Herren
end at stole på stormænd.

v10 Om så alle folk omringer mig,
i Herrens navn slår jeg dem tilbage.
v11 Om de omringer mig på alle sider,
i Herrens navn slår jeg dem tilbage.
v12 Om de sværmer om mig som bier,
de brænder ned som ild i tjørnekrat,
i Herrens navn slår jeg dem tilbage.

v13 Jeg blev stødt ned og var ved at falde,
men Herren kom mig til hjælp.
v14 Herren er min styrke og lovsang,
han blev min frelse.

v15 Der lyder jubel og sejrsråb
i de retfærdiges telte:
Herrens højre hånd bringer sejr,
v16 Herrens højre hånd er løftet,
Herrens højre hånd bringer sejr!

v17 Jeg skal ikke dø, men leve
og fortælle om Herrens gerninger.
v18 Herren tugtede mig hårdt,
men han overgav mig ikke til døden.

Salmernes bog

v19 Luk retfærdighedens porte op,
jeg vil gå ind og takke Herren!
v20 Her er Herrens port,
her går de retfærdige ind!

v21 Jeg takker dig, for du svarede mig
og blev min frelse.
v22 Den sten, bygmestrene vragede,
er blevet hovedhjørneste.
v23 Det er Herrens eget værk,
det er underfuldt for vore øjne.

v24 Denne dag har Herren skabt,
lad os juble og glæde os på den.
v25 Herre, frels dog!
Herre, lad det lykkes!
v26 Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn!
Vi velsigner jer fra Herrens tempel.

v27 Herren er Gud, han skal give os lys.
Lad festprocessionen danne kæde
helt op til alterets horn!

v28 Du er min Gud, jeg takker dig,
min Gud, jeg priser dig.

v29 Tak Herren, for han er god,
hans trofasthed varer til evig tid.

Salme 119

v1 Lykkelig den, hvis færd er fuldkommen,
og som vandrer efter Herrens lov.
v2 Lykkelig den, der overholder hans formaninger
og søger ham af hele sit hjerte.
v3 Han gør ikke uret,
men vandrer ad hans veje.
v4 Du har givet dine forordninger,
de skal nøje overholdes.
v5 Gid min færden må være sikker,
så jeg holder dine love.
v6 Da bliver jeg ikke til skamme,
når jeg har alle dine befalinger for øje.
v7 Jeg takker dig af et oprigtigt hjerte,
fordi jeg må lære dine retfærdige bud.
v8 Jeg holder dine love,
svigt mig ikke!

v9 Hvordan holder den unge sin sti ren?
Ved at følge dine ord!
v10 Af hele mit hjerte søger jeg dig,
led mig ikke vild fra dine befalinger.
v11 Jeg gemmer dit ord i mit hjerte,
for ikke at synde mod dig.
v12 Lovet være du, Herre,
lær mig dine lovbud!
v13 Med mine læber opregner jeg
alle de bud, du har givet.

v14 Jeg glæder mig over at følge dine formaninger
som over alverdens rigdom.

v15 Jeg grunder over dine forordninger
og har dine veje for øje.

v16 Jeg opmuntres ved dine love
og glemmer ikke dine ord.

v17 Gør vel imod din tjener, så jeg må leve,
da vil jeg følge dine ord.

v18 Luk mine øjne op,
så jeg kan iagttage underne i din lov.

v19 Jeg er en fremmed på jorden,
skjul ikke dine befalinger for mig!

v20 Altid hentæres min sjæl
af længsel efter dine bud.

v21 Du truer de overmodige;
forbandede er de, der forvilder sig fra dine befalinger.

v22 Tag hån og foragt bort fra mig,
for jeg overholder dine formaninger.

v23 Selv når stormænd sidder og taler om mig,
grunder din tjener over dine love.

v24 Ja, dine formaninger er min opmuntring,
de er mine rådgivere.

v25 Min sjæl klæber til støvet,
hold mig i live efter dit ord!

v26 Jeg har fortalt dig om min færd, og du svarede mig.
Lær mig dine love,

v27 giv mig indsigt i dine forordningers vej,
så jeg kan grunde over dine undere.

v28 Min sjæl er plaget af bekymring,
rejs mig efter dit ord!

v29 Hold falskheds vej borte fra mig,
og giv mig i nåde din lov!

v30 Jeg vælger sandhedens vej,
jeg har dine bud for øje.

v31 Jeg holder fast ved dine formaninger, Herre,
gør mig ikke til skamme!

v32 Ad den vej, du befaler, vil jeg løbe,
for du har gjort mit hjerte fri.

v33 Herre, vis mig dine loves vej,
så vil jeg følge den helt og fuldt.

v34 Giv mig indsigt, så jeg overholder din lov
og holder den af hele mit hjerte.

v35 Før mig ad den sti, du befaler,
for den holder jeg af.

v36 Vend mit hjerte til dine formaninger
og ikke til vinding!

v37 Vend mine øjne bort fra løgn,
hold mig i live på dine veje!

v38 Bekræft dit ord for din tjener,
så jeg må frygte dig.

v39 Hold den hån, jeg frygter, borte fra mig,
for dine bud er gode.

v40 Jeg længes efter dine forordninger,
hold mig i live i din retfærdighed!

Salmernes bog

v41 Lad din godhed nå mig, Herre,
og din frelse, efter dit eget ord,

v42 så jeg har svar til den, der spotter mig,
for jeg stoler på dit ord.

v43 Riv ikke sandhedens ord ud af min mund,
for jeg sætter mit håb til dine bud.

v44 Jeg vil holde din lov til stadighed,
evigt og altid.

v45 Jeg kan vandre i åbent land,
for jeg søger dine forordninger.

v46 Jeg vil tale om dine formaninger til konger
uden at blive til skamme.

v47 Jeg opmuntres ved dine befalinger,
som jeg elsker.

v48 Jeg løfter mine hænder mod dine befalinger,
som jeg elsker,
og jeg grunder over dine love.

v49 Husk det ord til din tjener,
som du har givet mig at håbe på.

v50 Det trøster mig i min elendighed,
for dit ord holder mig i live.

v51 De overmodige spotter mig uden ophør,
men jeg viger ikke fra din lov.

v52 Jeg husker på dine bud fra gamle dage,
og så finder jeg trøst, Herre.

v53 Jeg er grebet af en glødende vrede over de
ugudelige, der svigter din lov.

v54 Dine lovbud er blevet mine sange
i det hus, hvor jeg bor som fremmed.

v55 Om natten husker jeg på dit navn, Herre,
og jeg vil holde din lov;

v56 sådan har jeg det,

for jeg overholder dine forordninger.

v57 Herren er min lod,
jeg lover at følge dine ord.

v58 Jeg trygler dig af hele mit hjerte:
Vær mig nådig efter dit ord!

v59 Jeg har gennemtænkt mine veje,
og jeg vil rette mine skridt efter dine formaninger.

v60 Uden tøven iler jeg
for at holde dine befalinger.

v61 Ugudeliges bånd snærer mig,
men jeg glemmer ikke din lov.

v62 Ved midnat står jeg op og takker dig
for dine retfærdige bud.

v63 Jeg er ven med alle, der frygter dig,
og som holder dine forordninger.

v64 Herre, din godhed fylder jorden,
lær mig dine love!

v65 Du har handlet godt mod din tjener
efter dit ord, Herre.

v66 Giv mig dømmekraft og kundskab,
for jeg stoler på dine befalinger.

v67 Før jeg blev ydmyget, for jeg vild,
men nu følger jeg dit ord.

v68 Du er god, og du handler godt,
lær mig dine love!

v69 De overmodige sværter mig med løgn,
men af hele mit hjerte overholder jeg dine forordninger.

v70 Deres hjerte er sløvt af fedt,
men jeg glædes ved din lov.

v71 Det var en lykke for mig, at jeg blev ydmyget,
så jeg kunne lære dine love.

v72 Den lov, du har givet, er bedre for mig
end tusind stykker guld og sølv.

v73 Dine hænder skabte og formede mig,
giv mig indsigt, så jeg kan lære dine befalinger.

v74 De, der frygter dig, ser mig og glæder sig,
for jeg sætter mit håb til dit ord.

v75 Herre, jeg ved, at dine bud er retfærdige,
i din trofasthed ydmygede du mig.

v76 Lad din godhed være min trøst
efter dit ord til din tjener.

v77 Lad din barmhjertighed nå mig, så jeg må leve,
for din lov er min opmuntring.

v78 De overmodige skal beskæmmes, for med urette
krænker de mig,

men jeg grunder over dine forordninger.

v79 Lad dem, der frygter dig, vende sig til mig,
dem der kender dine formaninger.

v80 Gid jeg helhjertet må følge dine love,
for at jeg ikke skal beskæmmes.

v81 Jeg går til af længsel efter din frelse,
jeg sætter mit håb til dit ord.

v82 Mine øjne stirrer sig trætte efter dit ord,
hvornår vil du dog trøste mig?

v83 Jeg er som en lædersæk, der er hængt til rygning,
men dine love glemmer jeg ikke.

v84 Hvor mange er din tjeners dage?
Hvornår fælder du dom over dem, der forfølger mig?

v85 De overmodige, som ikke lever efter din lov,
har gravet faldgruber for mig.

v86 Alle dine befalinger er pålidelige,
hjælp mig, de forfølger mig med urette.

v87 De har næsten gjort det af med mig på jorden,
men jeg svigter ikke dine forordninger.

v88 Hold mig i live i din godhed,
så skal jeg overholde de formaninger, du har givet.

v89 I evighed, Herre,

står dit ord fast i himlen,

v90 din trofasthed varer i slægt efter slægt.

Du grundfæstede jorden, så den stod fast.

v91 Dine bud består endnu i dag,

for alle ting må tjene dig.

v92 Havde din lov ikke været min opmuntring,

var jeg gået til grunde i min elendighed.

v93 Jeg vil aldrig glemme dine forordninger,

for ved dem holder du mig i live.

v94 Dig hører jeg til, frels mig,

for jeg søger dine forordninger.

Salmernes bog

v95 De ugudelige lurer på at tilintetgøre mig,
men jeg giver agt på dine formaninger.
v96 Jeg ser en grænse for alt, der er fuldendt,
men din befaling rækker uendelig vidt.

v97 Hvor jeg elsker din lov,
hele dagen er den i mine tanker.
v98 Dine befalinger gør mig visere end mine fjender,
for de er til stadighed hos mig.
v99 Jeg har mere indsigt end alle mine lærere,
for jeg har dine formaninger i tankerne.
v100 Jeg har mere forstand end de gamle,
for jeg overholder dine forordninger.
v101 Jeg holder mine fødder fra alle onde veje,
så jeg kan følge dine ord.
v102 Jeg viger ikke fra dine bud,
for du har selv lært mig dem.
v103 Hvor er dit ord sødt for min gane,
sødere end honning i min mund.
v104 Af dine forordninger får jeg forstand,
derfor hader jeg alle falskheds veje.

v105 Dine ord er en lygte for min fod,
et lys på min sti.
v106 Jeg har svoret, og det står jeg ved,
at jeg vil holde dine retfærdige bud.
v107 Jeg er blevet dybt ydmyget,
Herre, hold mig i live efter dit ord.
v108 Herre, tag imod frivilligofrene fra min mund,
og lær mig dine bud.
v109 Jeg sætter altid livet på spil,
men din lov glemmer jeg ikke.
v110 De ugudelige lægger fælder for mig,
men jeg forvilder mig ikke fra dine forordninger.
v111 Jeg har gjort dine formaninger til min evige
ejendom, for de er mit hjertes fryd.
v112 Jeg har vendt mit hjerte til at følge dine love
fuldt og helt, i evighed.

v113 Jeg hader de vankelmødige,
men jeg elsker din lov.
v114 Du er mit skjul og mit skjold,
jeg sætter mit håb til dit ord.
v115 Vig fra mig, I onde,
jeg vil overholde min Guds befalinger.
v116 Styrk mig efter dit ord, så jeg må leve,
gør ikke mit håb til skamme.
v117 Støt mig, så jeg bliver reddet,
så vil jeg altid se hen til dine love.
v118 Du forkaster alle, der forvilder sig fra dine love,
deres svig fører til falskhed.
v119 Du lader alle jordens ugudelige ende som slagger,
derfor elsker jeg dine formaninger.
v120 Jeg gyser af rædsel for dig,
og jeg frygter for dine domme.

v121 Jeg øver ret og retfærdighed,
overlad mig ikke til mine undertrykkere!
v122 Stå inde for din tjeners lykke,
lad ikke de overmodige undertrykke mig!
v123 Mine øjne stirrer sig trætte efter din frelse
og efter dit retfærdige ord.
v124 Vis godhed mod din tjener,
og lær mig dine love!
v125 Jeg er din tjener, giv mig indsigt,
så jeg kan lære dine formaninger at kende.
v126 Det er tid at gribe ind, Herre,
de har brudt din lov.
v127 Derfor elsker jeg dine befalinger
mere end det reneste guld.
v128 Derfor følger jeg nøje alle dine forordninger,
jeg hader alle falskheds veje.

v129 Dine love er underfulde,
derfor overholder jeg dem.
v130 Dine ord giver lys, når de åbner sig,
og giver de uerfarne forstand.
v131 Tørstende åbner jeg munden,
for jeg higer efter dine befalinger.
v132 Vend dig til mig, og vær mig nådig,
det er deres ret, som elsker dit navn.
v133 Styr mine skridt ved dit ord,
lad ingen uret få magten over mig!
v134 Fri mig fra menneskers undertrykkelse,
så vil jeg holde dine forordninger.
v135 Lad dit ansigt lyse over din tjener,
og lær mig dine lovbud!
v136 Tårer strømmer fra mine øjne,
fordi de ikke holder din lov.

v137 Du er retfærdig, Herre,
og dine bud er retskafne.
v138 Du har givet dine formaninger i retfærdighed
og i stor trofasthed.
v139 Min lidenskab fortærer mig,
fordi mine fjender har glemt dine ord.
v140 Dit ord er gennemlutret,
og din tjener elsker det.
v141 Jeg er ringe og foragtet,
men dine forordninger har jeg ikke glemt.
v142 Din retfærdighed er retfærdig i evighed,
og din lov er sandhed.
v143 Trængsel og nød har ramt mig,
men dine befalinger er min opmuntring.
v144 Dine formaninger er retfærdige i evighed,
giv mig indsigt, så jeg kan leve!

v145 Jeg råber af hele mit hjerte, svar mig, Herre,
jeg vil overholde dine love.
v146 Jeg råber til dig, frels mig,
så vil jeg overholde dine formaninger.
v147 Tidligt om morgenen råber jeg om hjælp,
jeg sætter mit håb til dit ord.
v148 Mine øjne er vågne i nattetimerne,
og jeg grunder over dit ord.

Salmernes bog

v149 Hør mit råb i din godhed,
Herre, hold mig i live ved dine bud!
v150 De, der jager efter skændsel, er nær,
de er langt borte fra din lov.
v151 Du er nær, Herre,
og alle dine befalinger er sandhed.
v152 For længst ved jeg fra dine formaninger,
at du har grundfæstet dem for evigt.

v153 Se min nød, og red mig,
for jeg har ikke glemt din lov.
v154 Før min sag, og udfri mig,
hold mig i live ved dit ord.
v155 Frelsen er langt borte fra de ugudelige,
for de søger ikke dine love.
v156 Herre, din barmhjertighed er stor,
hold mig i live efter dine bud!
v157 Mine forfølgere og modstandere er mange,
men jeg viger ikke fra dine formaninger.
v158 Jeg ser de troløse og væmmes,
for de følger ikke dit ord.
v159 Se, hvor jeg elsker dine forordninger,
Herre, hold mig i live i din godhed!
v160 Summen af dine ord er sandhed,
og alle dine retfærdige bud gælder i evighed.

v161 Stormænd forfølger mig uden grund,
men mit hjerte skælver for dine ord.
v162 Jeg fryder mig over dit ord
som en, der får et vældigt bytte.
v163 Jeg hader og afskyr løgn,
men jeg elsker din lov.
v164 Syv gange daglig priser jeg dig
for dine retfærdige bud.
v165 Stor er lykken for dem, der elsker din lov,
intet får dem til at snuble.
v166 Jeg håber på din frelse, Herre,
og jeg følger dine befalinger.
v167 Jeg overholder dine formaninger
og elsker dem højt.
v168 Jeg overholder dine forordninger og formaninger,
for alle mine veje har du for øje.
v169 Gid mit klageråb må nå dig, Herre,
giv mig indsigt efter dit ord!
v170 Gid min tryglen må komme til dig,
red mig efter dit ord!
v171 Fra mine læber strømmer lovsang,
for du lærer mig dine love.
v172 Min tunge skal lovsynge dit ord,
for alle dine befalinger er retfærdige.
v173 Gid din hånd må komme mig til hjælp,
for jeg har valgt dine forordninger.
v174 Jeg længes efter din frelse, Herre,
og din lov er min opmuntring.
v175 Gid jeg må leve og lovprise dig,
gid dine bud må være mig til hjælp!
v176 Flakker jeg om som et vildfarent får,
led da efter din tjener,
for jeg glemmer ikke dine befalinger.

Salme 120

v1 Valfartssang.

I min nød har jeg råbt til Herren,
og han svarede mig.

v2 Herre, red mig
fra den falske læbe

fra den svigefulde tunge!

v3 Gid han må ramme dig

igen og igen,

du svigefulde tunge,

v4 med krigerens hvæssede pile

og gyvelens glødende grene.

v5 Ve mig, jeg er fremmed i Meshek,
jeg må bo blandt Kedars telte.

v6 Alt for længe har jeg boet

hos dem, der hader fred;

v7 så snart jeg taler fred,

taler de krig.

Salme 121

v1 Valfartssang.

Jeg løfter mine øjne mod bjergene,
hvorfra kommer min hjælp?

v2 **Min hjælp kommer fra Herren,
himlens og jordens skaber.**

v3 Han lader ikke din fod vakle,

han, som bevarer dig, falder ikke i søvn.

v4 Han, som bevarer Israel,

falder ikke i søvn, han sover ikke.

v5 Herren bevarer dig,

Herren er din skygge

ved din højre side.

v6 Om dagen stikker solen dig ikke,

månen ikke om natten.

v7 Herren bevare dig mod alt ondt,

han bevare dit liv.

v8 Herren bevare din udgang og din indgang

fra nu af og til evig tid.

Salme 122

v1 Valfartssang. Af David.

Jeg blev glad, da de sagde til mig:

Lad os drage til Herrens hus!

v2 Nu står vore fødder

i dine porte, Jerusalem.

v3 Jerusalem, du er bygget som byen,

hvor folk forsamler sig.

Salmernes bog

v4 Her drager stammerne op,
Herrens stammer.

Det er en vedtægt i Israel,
at Herrens navn skal prises.

v5 Her står dommersæder,
tronstole for Davids hus.

v6 Bed om fred for Jerusalem:

Gid de, som elsker dig, må leve trygt,

v7 gid freden må råde over din ringmur,
og tryghed i dine borge!

v8 For mine brødres og venners skyld
siger jeg: Fred over dig!

v9 For Herren vor Guds tempels skyld
ønsker jeg lykke for dig.

Salme 123

v1 Valfartssang.

Jeg løfter mine øjne til dig,
du som bor i himlen.

v2 Som trælles øjne
er rettet mod deres herres hånd
og trælkvindens øjne
er rettet mod hendes frues hånd,
sådan er vore øjne rettet mod Herren vor Gud,
til han er os nådig.

v3 Vær os nådig, Herre, vær os nådig!

Vi er mættede med foragt,

v4 vi er overmætte
af de sorgløses spot,
de overmodiges foragt.

Salme 124

v1 Valfartssang. Af David.

Hvis ikke Herren havde været med os,

det skal Israel sige,

v2 hvis ikke Herren havde været med os,
dengang mennesker rejste sig mod os,

v3 da havde de slugt os levende
i deres flammende vrede mod os,

v4 da var vandet skyllet over os,
floden var strømmet over os,

v5 da var det brusende vand
strømmet over os.

v6 Lovet være Herren,

der ikke gjorde os til bytte mellem deres tænder!

v7 Vort liv blev reddet

som fuglen fra fuglefængernes fælde.

Fælden blev knust,

og vi blev reddet.

v8 Vi har vor hjælp i Herrens navn,
himlens og jordens skaber.

Salme 125

v1 Valfartssang.

De, der stoler på Herren, er som Zions bjerg,
det rokkes ikke, det står fast for evigt.

v2 Bjerge omgiver Jerusalem,
og Herren omgiver sit folk
fra nu af og til evig tid.

v3 Nej, uretfærdighedens scepter
skal ikke hvile
over de retfærdiges arvelod,
så de retfærdige rækker
deres hånd til uret.

v4 Herre, vær god mod de gode
og mod de oprigtige!

v5 Men dem, der går krogveje,
skal Herren føre bort
sammen med forbryderne.

Fred over Israel!

Salme 126

v1 Valfartssang.

Da Herren vendte Zions skæbne,
var det, som om vi drømte.

v2 Da fyldtes vor mund med latter,
vor tunge med jubel.

Da sagde man blandt folkene:

»Herren har gjort store ting mod dem.«

v3 Herren har gjort store ting mod os,
og vi blev glade.

v4 Vend vor skæbne, Herre,
som strømme i Sydlandet!

v5 De, der sår under tårer,
skal høste med jubel.

v6 Grædende går han ud,
mens han bærer såsæden;
med jubel vender han hjem,
mens han bærer sine neg.

Salme 127

v1 Valfartssang. Af Salomo.

Hvis ikke Herren bygger huset,
arbejder bygmestrene forgæves.

Hvis ikke Herren våger over byen,
våger vægteren forgæves.

v2 Det er forgæves,
at I fra tidlig morgen

til sent om aftenen

slider for det daglige brød;

for den, Herren elsker, får det, mens han sover.

Salmernes bog

v3 Sønner er en gave fra Herren,
moderlivets frugt er lønnen.
v4 Som pile i krigerens hånd
er sønner, man får i sin ungdom.
v5 Lykkelig den mand, der fylder sit kogger med dem;
de bliver ikke til skamme,
når de taler til deres fjender i porten.

Salme 128

v1 Valfartssang.

Lykkelig hver den, der frygter Herren
og vandrer ad hans veje.
v2 Hvad dine hænder frembringer, skal du selv nyde,
lykkelig er du, det skal gå dig vel.
v3 Som en frugtbar vinstok
er din hustru i dit hus.
Som nyplantede oliventræer
sidder dine sønner omkring dit bord.
v4 Ja, sådan velsignes den mand,
der frygter Herren.

v5 Herren velsigne dig fra Zion,
så du ser Jerusalems lykke,
så længe du lever,
v6 og så du får dine sønners sønner at se.

Fred over Israel!

Salme 129

v1 Valfartssang.

De angreb mig hårdt fra min ungdom,
det skal Israel sige,
v2 de angreb mig hårdt fra min ungdom,
men de overvandt mig ikke.
v3 De pløjede min ryg
og trak lange furer.
v4 Men Herren er retfærdig,
han sprænger ugudeliges lænker.

v5 Alle, der hader Zion,
skal vige tilbage med skam;
v6 de skal blive som græs på tagene,
der visner, før det skyder op.
v7 Den, der høster, får ikke hånden fuld,
den, der binder op, får ikke favnen fuld.
v8 De, der går forbi, siger ikke:
Herrens velsignelse være med jer!

Vi velsigner jer i Herrens navn.

Salme 130

v1 Valfartssang.

Fra det dybe råber jeg til dig, Herre.
v2 Herre, hør mit råb,
lad dine ører lytte
til min tryglen!
v3 Hvis du, Herre, vogtede på skyld,
hvem kunne da bestå, Herre?
v4 Men hos dig er der tilgivelse,
for at man skal frygte dig.

v5 Jeg håber på Herren,
min sjæl håber;
jeg venter på hans ord,
v6 min sjæl venter på Herren
mere end vægterne på morgen,
end vægterne på morgen.

v7 Israel, vent på Herren,
for hos Herren er der troskab,
hos ham er der altid udfrielse.
v8 Han udfrier Israel
fra al dets skyld.

Salme 131

v1 Valfartssang. Af David.

Herre, mit hjerte er ikke hovmodigt,
mine øjne er ikke stolte.
Jeg omgås ikke med store planer,
der er for underfulde for mig.
v2 Nej, jeg bringer min sjæl
til hvile og ro;
som barnet hos sin mor,
som barnet er min sjæl i mig.

v3 Israel, vent på Herren
fra nu af og til evig tid!

Salme 132

v1 Valfartssang.

Herre, husk David
for al hans møje,
v2 dengang han aflagde den ed til Herren,
og det løfte til Jakobs Mægtige:
v3 Jeg går ikke ind i min bolig,
jeg bestiger ikke mit leje,
v4 jeg under ikke mine øjne søvn
eller mine øjenlåg hvile,
v5 før jeg har fundet et sted til Herren,
en bolig til Jakobs Mægtige.

Salmernes bog

v6 Vi hørte, den var i Efrata,
vi fandt den på Ja'ars mark.
v7 Lad os gå til hans bolig,
lad os kaste os ned for hans fodskammel.

v8 Herre, bryd op til dit hvilested
sammen med din magtfulde ark!
v9 Dine præster skal klæde sig i retfærdighed,
dine fromme skal juble.
v10 For din tjener Davids skyld
må du ikke afvise din salvede.

v11 Herren tilsvor David en ed,
et pålideligt ord, han ikke går fra:
Mænd blandt dine efterkommere
vil jeg sætte på din trone.
v12 Hvis dine sønner holder min pagt
og min lov, som jeg lærer dem,
så skal også deres sønner for evigt
sidde på din trone.

v13 For Herren har udvalgt Zion,
han har ønsket det som sin bolig:
v14 Det er mit hvilested til evig tid,
her ønsker jeg at bo.
v15 Dets føde vil jeg velsigne,
dets fattige mætter jeg med brød;
v16 dets præster klæder jeg i frelse,
og dets fromme skal juble.
v17 Dér lader jeg et horn vokse frem for David
og sørger for en lampe til min salvede.
v18 Hans fjender klæder jeg i skam,
men på ham skal kronen stråle.

Salme 133

v1 Valfartssang. Af David.

Hvor er det godt og herligt,
når brødre sidder sammen!
v2 Det er som den gode olie på hovedet,
der flyder ned over skægget,
over Arons skæg,
ned over kjortlens halsåbning.
v3 Det er som Hermons dug, der falder
på Zions bjerge.
For dér giver Herren velsignelsen,
livet i al evighed.

Salme 134

v1 Valfartssang.

Pris Herren,
alle hans tjenere,
I som står i Herrens tempel
nat efter nat.
v2 Løft jeres hænder mod helligdommen
og pris Herren!

v3 Herren velsigne dig fra Zion,
han som skabte himlen og jorden.

Salme 135

v1 Halleluja.

Lovpris Herrens navn,
lovpris, I Herrens tjenere,
v2 I som står i Herrens tempel,
i forgårdene til vor Guds hus.
v3 Lovpris Herren, for Herren er god,
lovsyng hans navn, for det er herligt!

v4 Herren har udvalgt sig Jakob,
han har gjort Israel til sin ejendom.
v5 Ja, jeg ved, at Herren er stor,
vor Herre er den største af alle guder.

v6 Alt, hvad Herren vil,
gør han i himlen og på jorden,
i havene og de store dyb.
v7 Han samler skyer fra jordens ender,
han skaber lyn sammen med regn,
han slipper stormen løs fra forrådskamrene.

v8 Han dræbte Egyptens førstefødte,
både mennesker og kvæg;
v9 han sendte tegn og undere ind i Egypten
mod Farao og alle hans folk.
v10 Han slog store folkeslag
og dræbte mægtige konger,
v11 amoritterkongen Sihon,
Bashans konge Og
og alle Kana'ans kongedømmer,
v12 og han gav deres land i eje,
i eje til Israel, hans folk.

v13 Herre, dit navn lever evigt,
Herre, dit ry består i slægt efter slægt.
v14 For Herren vil skaffe sit folk ret,
han forbarmer sig over sine tjenere.
v15 Folkenes gudebilleder er sølv og guld,
menneskehænders værk.
v16 Nok har de mund, men de kan ikke tale,
nok har de øjne, men de kan ikke se,
v17 nok har de ører, men de kan ikke høre,
der er end ikke åndedræt i deres mund.
v18 Sådan bliver også de, der har lavet dem,
alle der stoler på dem.

v19 Pris Herren, Israels hus!
Pris Herren, Arons hus!
v20 Pris Herren, Levis hus!
Pris Herren, I der frygter Herren!
v21 Lovet være Herren fra Zion,
han som bor i Jerusalem.

Salmernes bog

Salme 136

v1 Halleluja.

Tak Herren, for han er god,
hans trofasthed varer til evig tid.

v2 Tak gudernes Gud,
hans trofasthed varer til evig tid.

v3 Tak herrerens Herre,
hans trofasthed varer til evig tid.

v4 Han, som alene gør store undere,
hans trofasthed varer til evig tid.

v5 Han skabte himlen med forstandighed,
hans trofasthed varer til evig tid.

v6 Han bredte jorden ud på vandet,
hans trofasthed varer til evig tid.

v7 Han skabte de store lys,
hans trofasthed varer til evig tid,

v8 solen til at herske om dagen,
hans trofasthed varer til evig tid,

v9 månen og stjernerne til at herske om natten,
hans trofasthed varer til evig tid.

v10 Han slog egypternes førstefødte ihjel,
hans trofasthed varer til evig tid,

v11 og førte Israel bort fra dem,
hans trofasthed varer til evig tid,

v12 med stærk hånd og løftet arm,
hans trofasthed varer til evig tid.

v13 Han kløvede Sivhavet,
hans trofasthed varer til evig tid,

v14 og førte Israel igennem det,
hans trofasthed varer til evig tid;

v15 men Faraos hær styrtede han i Sivhavet,
hans trofasthed varer til evig tid.

v16 Han ledte sit folk gennem ørkenen,
hans trofasthed varer til evig tid.

v17 Han slog store konger,
hans trofasthed varer til evig tid,

v18 og dræbte mægtige konger,
hans trofasthed varer til evig tid,

v19 amoritterkongen Sihon,
hans trofasthed varer til evig tid,

v20 og Bashans kong Og,
hans trofasthed varer til evig tid.

v21 Han gav deres land i eje,
hans trofasthed varer til evig tid,

v22 i eje til Israel, hans tjener,
hans trofasthed varer til evig tid.

v23 Han huskede os i vor fornedrelse,
hans trofasthed varer til evig tid,

v24 og rev os løs fra vore fjender,
hans trofasthed varer til evig tid.

v25 Han giver føde til alt levende,
hans trofasthed varer til evig tid.

v26 Tak himlens Gud,
hans trofasthed varer til evig tid.

Salme 137

v1 Ved Babylons floder
sad vi og græd,

når vi tænkte på Zion;
v2 i poplerne derovre

hængte vi vore citere.
v3 For vore fangevogtere

krævede, at vi skulle synge,
vore plageånder krævede glædessang:

»Syng for os
af Zions sange!«

v4 Hvordan skulle vi kunne synge
Herrens sange
på fremmed jord?

v5 Hvis jeg glemmer dig, Jerusalem,
så gid min højre hånd må lammes;

v6 gid min tunge må klæbe til ganen,
hvis ikke jeg husker på dig,

hvis ikke jeg sætter Jerusalem
over min højeste glæde.

v7 Herre, husk edomitterne
for Jerusalems dag,

dengang de sagde:
Riv ned, riv ned, helt ned til grunden!

v8 Babylons datter, du ødelæggerske!
Lykkelig den, der gengælder dig

den gerning, du gjorde mod os!

v9 Lykkelig den, der griber dine spædbørn
og knuser dem mod klippen!

Salme 138

v1 Af David.

Jeg takker dig af hele mit hjerte,
i guders påhør lovsynger jeg dig.

v2 Jeg kaster mig ned i dit hellige tempel
og priser dit navn

for din godhed og troskab,
for du har gjort dit ord stort

over hele din himmel.
v3 Den dag jeg råbte, svarede du mig,

du fyldte mig med stolthed og gav mig styrke.

v4 Alle jordens konger skal takke dig, Herre,
for de har hørt de ord, du talte.

v5 Og de skal synge om Herrens veje,
for Herrens herlighed er stor;

v6 ja, Herren er ophøjet, men han ser til de ydmyge,
den stolte kender han på lang afstand.

Salmernes bog

v7 Selv om jeg vandrer i trængsler,
holder du mig i live trods mine fjenders had;
du rækker din hånd ud,
og din højre hånd frelser mig;
v8 Herren fører min sag igennem.

Herre, din trofasthed varer til evig tid,
opgiv ikke dine hænders værk!

Salme 139

v1 For korlederen. Salme af David.

Herre, du ransager mig og kender mig.
v2 Du ved, om jeg sidder eller står,
på lang afstand er du klar over min tanke;
v3 du har rede på, om jeg går eller ligger,
alle mine veje er du fortrolig med.
v4 Før ordet bliver til på min tunge,
kender du det fuldt ud, Herre;
v5 bagfra og forfra indeslutter du mig,
og du lægger din hånd på mig.
v6 Det er for underfuldt til, at jeg forstår det,
det er så ophøjet, at jeg ikke fatter det.

v7 Hvor skulle jeg søge hen fra din ånd?
Hvor skulle jeg flygte hen fra dit ansigt?
v8 Stiger jeg op til himlen, er du dér,
lægger jeg mig i dødsriget, er du dér.
v9 Låner jeg morgenrødens vinger
og slår mig ned, hvor havet ender,
v10 så leder din hånd mig også dér,
din højre hånd holder mig fast.
v11 Siger jeg: »Mørket skal dække mig,
lyset blive til nat omkring mig«,
v12 så er mørket ikke mørke for dig,
natten er lys som dagen,
mørket er som lyset.

v13 Det var dig, der dannede mine nyrer,
du flettede mig sammen i min mors liv.
v14 Jeg takker dig, fordi jeg er underfuldt skabt,
underfulde er dine gerninger,
jeg ved det fuldt ud!
v15 Mine knogler var ikke skjult for dig,
da jeg blev formet i det skjulte,
blev vævet i jordens dyb.
v16 Da jeg endnu var foster, havde du mig for øje;
alle dagene stod skrevet i din bog,
de var formet,
før en eneste af dem var kommet.
v17 Hvor er dine tanker dyrebare for mig,
hvor stor er dog summen af dem, Gud!
v18 Tæller jeg dem, er de flere end sandet,
bliver jeg færdig, er jeg stadig hos dig.

v19 Gid du ville dræbe forbryderne, Gud!
Vig fra mig, I mordere!
v20 De spinder rænker mod dig,
de farer med løgn mod dig.
v21 Hader jeg ikke dem, der hader dig, Herre?
Væmmes jeg ikke ved dem, der rejser sig mod dig?
v22 Grænseløst er mit had til dem,
de er blevet mine fjender.

v23 Ransag mig, Gud, og kend mit hjerte,
prøv mig, og kend mine tanker,
v24 se efter, om jeg følger afgudsvej!
Led mig ad evigheds vej!

Salme 140

v1 For korlederen. Salme af David.

v2 Herre, red mig fra onde mennesker,
bevar mig for volds mænd,
v3 der har ondt i sinde
og daglig vækker splid.
v4 De har hvæsset deres tunge som slanger,
der er slangegift under deres læber. Sela
v5 Vogt mig, Herre, mod forbrydere,
bevar mig for volds mænd,
der pønser på at spænde ben for mig.
v6 De hovmodige sætter fælder for mig,
de onds kabsfulde breder deres net ud,
langs stien lægger de snarer for mig. Sela
v7 Jeg siger til Herren: Du er min Gud,
Herre, lyt til min tryglen!
v8 Gud Herre, min frelses styrke,
du skærmer mit hoved på kampens dag.
v9 Giv ikke de ugudelige, hvad de begærer, Herre,
lad ikke deres rænker lykkes! Sela
v10 De, der omringer mig, løfter hovedet,
lad deres læbers onds kabs tildække dem!
v11 Glødende kul skal vælte ned over dem,
lad dem falde i dybe gruber, så de ikke kan rejse sig.
v12 Den, der bagtaler, skal ikke bestå i landet,
slag i slag skal ulykken ramme voldsmanden.

v13 Jeg ved, at Herren vil føre de hjælpeløses sag
og skaffe de fattige ret.

v14 Retfærdige skal takke dit navn,
retskafne skal bo for dit ansigt.

Salmernes bog

Salme 141

v1 Salme af David.

Herre, jeg råber til dig, skynd dig at komme til mig,
lyt til mig, når jeg råber til dig.

v2 Tag imod min bøn som et røgelsesoffer
og mine løftede hænder som et aftenoffer!

v3 Herre, sæt vagt ved min mund,
vogt mine læbers dør!

v4 Vend ikke mit hjerte til det onde,
så jeg handler skændigt og ugudeligt
sammen med mennesker, der handler ondt;
lad mig ikke deltage i deres måltider!

v5 Den retfærdige kan slå mig i kærlighed og
irettesætte mig
men uretfærdiges olie skal ikke smykke mit hoved,
jeg anklager stadig deres ondskab.

v6 Deres herskere skal styrtes ned over klippen,
og man skal erfare, at mine ord var gode.

v7 Som når man pløjer og bryder jorden op,
skal deres knogler spredes ved dødsrigets gab.

v8 Mod dig, Gud Herre, retter jeg mit blik,
hos dig søger jeg tilflugt, læg ikke mit liv øde!

v9 Bevar mig fra den fælde, de sætter for mig,
og fra forbrydernes snarer.

v10 Lad de uretfærdige falde i deres eget net,
mens jeg alene går fri.

Salme 142

v1 □ Maskil af David. En bøn.
Dengang han var i hulen.

v2 Jeg råber højt til Herren,
jeg beder Herren om nåde.

v3 Jeg udøser min klage for ham,
fortæller ham om min nød.

v4 Når mit mod svigter,
så kender du min sti.

På vejen, hvor jeg går,
sætter de fælder for mig.

v5 Jeg ser til højre og spejder,
men ingen vil kendes ved mig.
Jeg har ingen steder at flygte hen,
ingen bekymrer sig om mig.

v6 Jeg råber til dig, Herre,
jeg siger: Du er min tilflugt,
min lod i de levendes land.

v7 Lyt til min klage,
for jeg er helt hjælpeløs,
red mig fra dem, der forfølger mig,
for de er stærkere end jeg.

v8 Før mig ud af fængslet,
så jeg kan takke dit navn.
De retfærdige samler sig om mig,
for du handler vel imod mig.

Salme 143

v1 Salme af David.

Herre, hør min bøn,
lyt til min tryglen,
svar mig i din trofasthed og retfærdighed!
v2 Før ikke sag mod din tjener,
for intet menneske er retfærdigt over for dig.

v3 Fjenden forfølger mig,
han træder mig i støvet
og lader mig sidde i mørket
som dem, der for længst er døde.

v4 Mit mod svigter,
mit hjerte står stille i brystet.

v5 Jeg mindes fortids dage,
jeg grunder over alle dine gerninger
og tænker over dine hænders værk.

v6 Jeg rækker hænderne frem imod dig,
min sjæl tørster som den udpinte jord efter dig. Sela

v7 Svar mig i hast, Herre,
min ånd går til grunde,
skjul ikke dit ansigt for mig,
så jeg bliver som de, der gik i graven.
v8 Forkynd mig din godhed hver morgen,
for jeg stoler på dig.

Vis mig den vej, jeg skal gå,
for jeg længes efter dig.
v9 Red mig fra mine fjender, Herre,
jeg skjuler mig hos dig.

v10 Lær mig at gøre din vilje,
for du er min Gud.
Din gode ånd skal lede mig
i slettelandet.

v11 Hold mig i live for dit navns skyld, Herre,
og før mig ud af nøden i din retfærdighed!

v12 Udryd mine fjender i din godhed,
og tilintetgør alle mine modstandere,
for jeg er din tjener.

Salmernes bog

Salme 144

v1 Af David.

Lovet være Herren, min klippe,
som opøver mine hænder til kamp
og mine fingre til krig.

v2 Min trofaste Gud og min borg,
min fæstning og min befrier,
mit skjold og den, jeg søger tilflugt hos,
han som lægger folkene under mine fødder.

v3 Herre, hvad er et menneske, at du vil vide af det,
et menneskebarn, at du regner det for noget?

v4 Mennesket ligner et vindpust,
dets dage er som en flygtende skygge.

v5 Herre, sænk din himmel og stig ned,
rør ved bjergene, så de ryger.

v6 Send dine lyn og spred fjenderne,
send dine pile og forfærd dem!

v7 Ræk dine hænder ud fra det høje,
befri mig og red mig
fra de vældige vande,

fra de fremmedes magt;

v8 deres mund taler løgn,

deres højre hånd er falskheds hånd.

v9 Gud, jeg vil synge en ny sang for dig,

på tistrenget harpe vil jeg spille for dig,

v10 du, som giver kongerne sejr
og befrier din tjener David.

Befri mig fra det onde sværd,

v11 og red mig fra de fremmedes magt!

Deres mund taler løgn,

deres højre hånd er falskheds hånd.

v12 Vore sønner er som planter,
der er fuldvoksne i deres ungdom;

vore døtre er som hjørnestolper,

udskåret til en paladsbygning.

v13 Vore lagre er fulde

og rummer al slags forråd;

vore får på markerne

bliver til tusinder, titusinder;

v14 vore okser er drægtige,

der sker ingen uheld, de kælver ikke for tidligt.

Der lyder ikke klageråb på vore torve.

v15 Lykkeligt det folk, der har det sådan,

lykkeligt det folk, der har Herren til Gud!

Salme 145

v1 Lovsang af David.

Jeg vil hylde dig, min Gud og konge,
jeg vil prise dit navn for evigt og altid.

v2 Hver dag vil jeg prise dig,
jeg vil lovprise dit navn for evigt og altid.

v3 Herren er stor og højt lovprist,
ingen kan udforske hans storhed.

v4 Slægt efter slægt lovsynger dine gerninger
og fortæller om din væld.

v5 Om din højheds herlige pragt taler de,
jeg vil synge om dine undere.

v6 Om din frygtindgydende styrke fortæller de,
jeg vil berette om din storhed.

v7 De udbreder ryet om din store godhed
og jubler over din retfærdighed.

v8 Herren er nådig og barmhjertig,
sen til vrede og rig på troskab.

v9 Herren er god mod alle,

hans barmhjertighed gælder alle hans skabninger.

v10 Alle dine skabninger, Herre, takker dig,
dine fromme priser dig.

v11 De fortæller om dit herlige kongedømme
og taler om din styrke.

v12 De vil kundgøre hans væld for menneskene,
hans kongedømmes prægtige herlighed.

v13 Dit kongedømme består i al evighed,
dit herredømme i slægt efter slægt.

v14 Herren støtter alle, der falder,
og rejser alle de nedbøjede.

v15 Alles øjne er rettet mod dig,
og du giver dem deres føde i rette tid.

v16 Du åbner din hånd

og mætter alle skabninger med det, de ønsker.

v17 Herren er retfærdig på alle sine veje,
han er trofast i alle sine gerninger.

v18 Herren er nær ved alle, der råber til ham,
alle der råber til ham i oprigtighed.

v19 Han gør, hvad de, der frygter ham, ønsker,
han hører deres råb om hjælp og frelser dem.

v20 Herren beskytter alle dem, der elsker ham,
men alle de ugudelige udrydder han.

v21 Min mund skal forkynde Herrens pris,
alle mennesker skal prise hans hellige navn,
for evigt og altid.

Salmernes bog

Salme 146

v1 Halleluja.

Min sjæl, lovpris Herren!

v2 Jeg vil lovprise Herren, så længe jeg lever,
jeg vil lovsynge min Gud, så længe jeg er til.

v3 Stol ikke på stormænd,
på mennesker, de kan ikke frelse.

v4 De udånder og vender tilbage til jorden,
og den dag er deres planer blevet til intet.

v5 Lykkelig den, hvis hjælp er Jakobs Gud,
hvis håb står til Herren, hans Gud,

v6 ham som har skabt himlen og jorden
og havet med alt, hvad de rummer,

ham som bevarer sin troskab til evig tid,
v7 som skaffer de undertrykte ret
og giver de sultne føde.

Herren sætter de fangne i frihed,

v8 Herren åbner de blindes øjne,

Herren rejser de nedbøjede,

Herren elsker de retfærdige.

v9 Herren beskytter de fremmede,

han bringer faderløse og enker på fode,
men fører de ugudelige på vildspor.

v10 Herren er konge for evigt,
din Gud, Zion, i slægt efter slægt.

Halleluja.

Salme 147

v1 Halleluja.

Det er godt at lovsynge vor Gud,
det er herligt med dejlig lovprisning.

v2 Herren genopbygger Jerusalem
og samler Israels fordrevne.

v3 Han læger dem, hvis hjerte er knust,
og forbinder deres sår.

v4 Han bestemmer stjernernes tal
og kalder dem alle ved navn.

v5 Vor Herre er stor, mægtig i styrke,
hans indsigt er uden mål.

v6 Herren bringer de hjælpeløse på fode,
men de uretfærdige slår han til jorden.

v7 Stem i med takkesang til Herren,
lovsyng vor Gud til citer!

v8 Han dækker himlen med skyer,
han skaffer jorden regn,

han lader græs spire frem på bjergene.
v9 Han giver kvæget dets føde,
og ravnene, hvad de skriger efter.

v10 Herren bryder sig ikke om hestens styrke,
han glæder sig ikke over menneskets muskelkraft,
v11 men han glæder sig over dem, der frygter ham,
og som venter på hans trofasthed.

v12 Jerusalem, lovsyng Herren!

Lovpris din Gud, Zion!

v13 For han har gjort dine portslåer stærke
og velsignet dine sønner i dig.

v14 Han skaber fred i dit land
og mætter dig med hvedens fedme.

v15 Han sender sit ord ud over jorden,
hurtigt løber hans befaling.

v16 Han lader sneen falde, som var det uld,
og spreder rim, som var det aske,

v17 han slynger hagl, som var det brødkrummer;
hvem kan holde stand mod kulden fra ham?

v18 Når han sender sit ord, smelter sneen,
når han lader vinden blæse, risler vandene igen.

v19 Han forkynder sit ord for Jakob,
sine love og bud for Israel.

v20 Det har han ikke gjort for noget andet folk,
de kender ikke hans bud.

Halleluja.

Salme 148

v1 Halleluja.

Lovpris Herren i himlen,
lovpris ham i det højeste!

v2 Lovpris ham, alle hans engle,
lovpris ham, hele hans hær!

v3 Lovpris ham, sol og måne,
lovpris ham, alle lysende stjerner!

v4 Lovpris ham, himlenes himmel
og I vande oppe over himlen!

v5 De skal lovprise Herrens navn,
for på hans befaling blev de skabt.

v6 For evigt og altid bestemte han deres plads
og satte en grænse, de ikke måtte overskride.

v7 Lovpris Herren på jorden,
alle I havdyr og store dyb,

v8 ild og hagl, sne og røg,
du stormvejr, der udfører hans befaling!

v9 Alle I bjerge og høje,
alle I frugtræer og cedertræer,

v10 alle I vilde dyr og alt kvæg,
alle I krybdyr og vingede fugle!

v11 Alle jordens konger og folk,
alle jordens stormænd og dommere,

v12 unge mænd og piger,
gamle og unge!

Salmernes bog

v13 De skal lovprise Herrens navn,
for hans navn alene er ophøjet,
hans herlighed når ud over jord og himmel.

v14 Han løftede sit folks horn.
Alle hans fromme skal lovprise ham,
Israel, det folk, der står ham nær!

Halleluja.

Salme 149

v1 Halleluja.

Syng en ny sang for Herren,
hans pris i de frommes forsamling!
v2 Israel skal glæde sig over sin skaber,
Zions sønner skal juble over deres konge.
v3 I dans skal de lovprise hans navn,
til pauke og citer skal de lovsynge ham.
v4 For Herren glæder sig over sit folk
og smykker de ydmyge med frelse.
v5 De fromme fryder sig i herlighed,
på deres leje bryder de ud i jubel.
v6 Fra deres struber lyder hyldest til Gud,
i deres hænder har de tveæggede sværd,
v7 så de kan hævne sig på folkene,
straffe alle folkeslagene
v8 og lægge deres konger i lænker,
deres fornemme i fodjern.
v9 Sådan vil de fuldbyrde den dom, der står skrevet,
til herlighed for alle hans fromme.

Halleluja.

Salme 150

v1 Halleluja.

Lovpris Gud i hans helligdom,
lovpris ham i hans mægtige himmelhvælvning!

v2 Lovpris ham for hans vælde,

lovpris ham for hans storhed!

v3 Lovpris ham med hornets klang,

lovpris ham med harpe og citer,

v4 lovpris ham med pauker og dans,

lovpris ham med strengespil og fløjter,

v5 lovpris ham med klingende cymbler,

lovpris ham med rungende cymbler!

v6 Alt, hvad der ånder, skal lovprise Herren.

Halleluja.